

APV van Amsterdam 2011

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	Gemeente Amsterdam
Officiële naam regeling	Algemene Plaatselijke Verordening 2008
Citeertitel	Algemene Plaatselijke Verordening 2008
Vastgesteld door	gemeenteraad

Onderwerp

Eigen onderwerp

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

[Gemeentewet, art. 149](#)

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking-treding	Terugwerkende kracht tot en met	Datum uitwerking-treding	Betreft	Datum ondertekening Bron bekendmaking	Kenmerk voorstel
13-04-2011		02-08-2012	art. 2.47 lid 2 onder c en toevoeging nieuw lid 3 en nieuw lid 4, vernummering oud lid 3 en 4 tot lid 5 en 6 en wijziging lid	Gemeenteblad 2011, afd. 3A, nr. 63/280	Gemeenteblad 2011, afd. 1, nr. 280

		6 en de toelichting op dit art.		
11-01- 2010	13-04-2011	art. 4.27 toevoeging lid 3 en 4 en de toelichting op dit art.	Gemeentebblad 2009, afd. 3A, nr. 308/891	Gemeentebblad 2009, afd. 1, nr. 891
28-12- 2009	11-01-2010	wijziging artt. 1.4, 3.10, 3.24, 5.15 en de toelichting op deze artt.	Gemeentebblad 2009, afd. 3A, nr. 320/903	Gemeentebblad 2009, afd. 1, nr. 903
01-11- 2009	28-12-2009	wijziging toelichting art. 4.27 lid 2 onder b	Gemeentebblad 2009, afd. 3A, nr. 160/375	Gemeentebblad 2009, afd. 1, nr. 375
01-10- 2009	01-11-2009	wijziging art. 4.13	Gemeentebblad 2009, afd. 3A, nr. 145/384	Gemeentebblad 2009, afd. 1, nr. 384
13-07- 2009	01-10-2009	wijziging art. 2.8, toevoeging art. 2.9A en art. 2.9B	Gemeentebblad 2009, afd. 3A, nr. 174/404	Gemeentebblad 2009, afd. 1, nr. 404
15-06- 2009	13-07-2009	wijziging art. 1.1 onderdeel 9 en artt. 2.9 lid 1, 2.51, 3.1, 3.7 en 3.15, toevoeging art. 3.23A, wijziging artt. 4.3, 4.11 lid 2, 4.27 lid 1, 5.5	Gemeentebblad 2009, afd. 3A, nr. 93/237	Gemeentebblad 2009, afd. 1, nr. 237

02-01-2009	15-06-2009	art. 2.7, eerste lid	Gemeenteblad 2008, afd. 3A, nr. 262/808	Gemeenteblad 2008, afd. 1, nr. 808
01-11-2008	02-01-2009	nieuwe regeling	20-08-2008 Gemeenteblad 2008, afd. 3A, nr. 155/390	Gemeenteblad 2008, afd. 1, nr. 390

Tekst van de regeling

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

bouwwerk: elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal die op de plaats van bestemming direct of indirect met de grond is verbonden of direct of indirect steun vindt in of op de grond;

gebouw: elk bouwwerk dat een voor personen toegankelijke overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;

openbaar water: ieder water dat al dan niet met enige beperking voor het publiek bevaarbaar of anderszins toegankelijk is;

rechthebbende: de rechthebbende krachtens burgerlijk recht met inbegrip van degene die feitelijke macht uitoefent over een zaak;

reclame: het in het openbaar aanprijzen van of de aandacht vestigen op diensten, goederen, activiteiten of namen met het doel een commercieel belang te dienen.

stadsdeel: één van de delen van de gemeente Amsterdam zoals bedoeld in artikel 1 van de Verordening op de stadsdelen;

vaartuig: elk vaartuig, met inbegrip van een vaartuig zonder waterverplaatsing en een watervliegtuig, dat feitelijk wordt gebruikt of geschikt is om te worden gebruikt als middel tot verplaatsing te water, alsmede drijvende werktuigen zoals kranen, werkeilanden, baggermolens, pontons en ander materieel van soortgelijke aard;

voertuig: fietsen, bromfietsen, gehandicaptenvoertuigen, motorvoertuigen, wagens, aanhangwagens en opleggers, met uitzondering van trams en treinen en met uitzondering van kinderwagens, kruiwagens en dergelijke kleine voertuigen;

weg:

a.

de voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden, met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen behorende paden en bermen of zijkanten, alsmede de -al dan niet met enige beperking- voor publiek toegankelijke parkeerterreinen en parkeergebouwen;

b.

de -al dan niet met enige beperking- voor publiek toegankelijke stegen, pleinen, open plaatsen, parken, plantsoenen, speelweiden, bossen en andere natuurterreinen, ijsvlakten, veerponten en aanlegplaatsen voor vaartuigen;

c.

de voor het publiek toegankelijke stoepen, trappen, portieken, gangen, passages en galerijen die uitsluitend tot voor bewoning in gebruik zijnde ruimten toegang geven en niet afsluitbaar zijn;

d.

andere voor het publiek toegankelijke -al dan niet afsluitbare- stoepen, trappen, portieken, gangen, passages en galerijen; de afsluitbare alleen gedurende de tijd dat zij niet door of vanwege degene die daartoe naar burgerlijk recht is bevoegd zijn afgesloten;

zaak: ieder voor menselijke beheersing vatbaar stoffelijk object.

Paragraaf 2 Algemene bepalingen over vergunningen en ontheffingen

Artikel 1.2 Aanvraag

Voor het indienen van een aanvraag wordt gebruik gemaakt van een door het bevoegde bestuursorgaan vastgesteld aanvraagformulier.

Artikel 1.3 Behandeling van een aanvraag

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag zijn leges verschuldigd als bedoeld in de vigerende Legesverordening.

Artikel 1.4 Beslistermijn

1. Het bevoegde bestuursorgaan beslist op een aanvraag binnen acht weken na de dag van ontvangst daarvan.
2. Het bevoegde bestuursorgaan kan zijn beslissing voor ten hoogste acht weken verdagen.
3. Paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de aanvraag om een vergunning of ontheffing als bedoeld in de artikelen 2.49, 2.50, 4.11, 4.12, 4.20 en 5.5 van deze verordening.
4. Paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing op de aanvraag om de overige in deze verordening bedoelde vergunningen of ontheffingen.

Artikel 1.5 Algemene weigeringsgronden

1. Het bevoegde bestuursorgaan kan een vergunning of ontheffing weigeren ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of de ontheffing is vereist.
2. Het bevoegde bestuursorgaan kan een vergunning of ontheffing weigeren als aannemelijk is dat de feitelijke toestand niet in overeenstemming zal zijn met hetgeen in de aanvraag is vermeld.

Artikel 1.6 Voorschriften en beperkingen

1. Het bevoegde bestuursorgaan kan aan een vergunning of ontheffing voorschriften en beperkingen verbinden ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of de ontheffing is vereist.
2. Het is de houder van een vergunning of een ontheffing verboden om te handelen in strijd met de daaraan verbonden voorschriften of beperkingen.

Artikel 1.7 Algemene gronden voor wijziging of intrekking

Het bevoegde bestuursorgaan kan een vergunning of ontheffing geheel of gedeeltelijk wijzigen of intrekken als:

a.

ter verkrijging van de vergunning of ontheffing onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt;

b.

dit vanwege veranderde wetgeving of gewijzigde omstandigheden of inzichten noodzakelijk is in het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of de ontheffing is vereist;

c.

de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften of beperkingen niet worden nagekomen;

d.

de houder geen gebruik maakt van de vergunning of ontheffing binnen de daarin genoemde termijn of bij ontbreken daarvan binnen een redelijke termijn;

e.

de houder of diens rechtsopvolger hierom vraagt;

f.

dit noodzakelijk is ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of de ontheffing is vereist of

g.

de vergunning of ontheffing is gegeven in strijd met een wettelijk voorschrift.

Artikel 1.8 Toonplicht

De houder van een vergunning of een ontheffing geeft deze op eerste vordering van een toezichthouder of opsporingsambtenaar ter inzage af.

Artikel 1.9 Overdraagbaarheid

De vergunning of ontheffing is niet overdraagbaar.

Paragraaf 3 Overige verplichtingen

Artikel 1.10 Schriftelijke mededeling

Als bij of krachtens deze verordening van een voornemen of een handeling mededeling moet worden gedaan gebeurt dat schriftelijk.

Hoofdstuk 2 Orde en veiligheid

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 2.1 Begripsomschrijvingen

In dit hoofdstuk dan wel in de aangegeven artikelen wordt verstaan onder:

evenement als bedoeld in de artikelen 2.40 tot en met 2.46: het geheel van activiteiten dat plaatsvindt bij een voor publiek toegankelijke gebeurtenis op of aan de weg of het openbaar water met een openbaar dan wel besloten karakter, met uitzondering van:

a.

een manifestatie in de zin van de Wet openbare manifestaties;

b.

een optocht als bedoeld in artikel 2.34;

c.

een voetbalwedstrijd als bedoeld in artikel 2.37;

d.

markten als bedoeld in de Verordening op de straathandel;

evenemententerrein: de ruimte die in de evenementenvergunning is aangegeven om de activiteiten te laten plaatsvinden en het publiek in staat te stellen daar naar te kijken of er aan deel te nemen;

harddrugs: de middelen als bedoeld in artikel 2 van de Opiumwet en de daarbijbehorende lijst;

samenscholing: het groepsgewijs bij elkaar komen van mensen die een dreigende houding aannemen, kwade bedoelingen hebben of bedreigend overkomen;

handelaar als bedoeld in de artikelen 2.28 tot en met 2.30: de handelaar als bedoeld in artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit ex artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht;

ongeregelde zaken: zaken die wegens hun aard of uitvoering, hun herkomst of de staat waarin zij verkeren, niet tot de algemeen gangbare zaken kunnen worden gerekend;

verkoopregister: het register dat bestemd is voor het aantekening houden van het verkopen of op andere wijze overdragen van alle gebruikte en ongeregelde zaken door de handelaar.

Paragraaf 2 Openbare orde, overlast en veiligheid

Artikel 2.2 Samensholing, ongeregelheden, ordeverstoring en samenkomsten

1. Het is verboden op of aan de weg of in een voor publiek toegankelijk gebouw of vaartuig deel te nemen aan een samensholing of in groepsverband dan wel afzonderlijk onnodig op te dringen, anderen lastig te vallen, te vechten of op andere wijze de orde te verstoren.

2. Het is verboden op of aan de weg of in een voor publiek toegankelijk gebouw of vaartuig een zaak bij zich te hebben waarvan aannemelijk is dat deze is meegebracht of aanwezig is om de orde te verstoren dan wel schade aan zaken of letsel aan personen toe te brengen.

3. Degene die op of aan de weg bij een gebeurtenis die tot toeloop van publiek aanleiding geeft of bij enig voorval waardoor ongeregelheden ontstaan of dreigen te ontstaan aanwezig is dan wel zich in de richting van die gebeurtenis of dat voorval begeeft, vervolgt op een daartoe strekkend bevel van een ambtenaar van politie direct zijn weg in de aangegeven richting.

4. De verboden gelden niet voor betogingen, vergaderingen en godsdienstige en levensbeschouwelijke samenkomsten als bedoeld in de Wet openbare manifestaties.

Artikel 2.3 Plaatsen van zaken bij samenkomsten

Het is verboden bij openbare samenkomsten en vermakelijkheden op door de burgemeester aangewezen tijden en plaatsen zaken op of aan de weg te plaatsen of te hebben.

Artikel 2.4 Betreden van afzettingen

Het is verboden zich te begeven op terreinen, wegen of weggedeelten die door het bevoegde bestuursorgaan zijn afgezet vanwege de openbare orde of veiligheid, de verkeersveiligheid of een ander algemeen belang.

Artikel 2.5 Messen en steekwapens

1. Het is verboden op door de burgemeester aangewezen wegen, met inbegrip van daaraan gelegen voor publiek toegankelijke gebouwen, messen of andere zaken die als steekwapen kunnen worden gebruikt bij zich te hebben.

2. Het verbod geldt niet voor wapens als bedoeld in artikel 2 van de Wet wapens en munitie en evenmin voor andere zaken die als steekwapen kunnen worden gebruikt mits deze zaken zodanig zijn ingepakt dat zij niet geschikt zijn voor onmiddellijk gebruik.

Artikel 2.6 Aanwijzing veiligheidsrisicogebied

De burgemeester kan bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, wegen en daaraan gelegen voor publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aanwijzen als veiligheidsrisicogebied.

Artikel 2.7 Openlijk gebruik en handel

1. Het is verboden op of aan de weg of in een voor publiek toegankelijk gebouw of vaartuig harddrugs openlijk voorhanden te hebben, deze te gebruiken of voor dat gebruik één of meer voorwerpen of stoffen openlijk voorhanden te hebben.

2. Het is verboden zich op of aan de weg op te houden als aannemelijk is dat dit gebeurt om middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet of daarop gelijkende waar, dan wel slaapmiddelen, kalmeringsmiddelen of stimulerende middelen of daarop gelijkende waar, te kopen of te koop aan te bieden.

3. De verboden gelden niet voor middelen of activiteiten die van overheidswege worden bevorderd of zijn goedgekeurd in het belang van de volksgezondheid, in het bijzonder de preventie of de bestrijding van drugsverslaving, of de hulpverlening aan verslaafden.

Artikel 2.8 Aanwijzing overlastgebied

1. De burgemeester kan een overlastgebied aanwijzen als naar zijn oordeel sprake is van een ernstige verstoring of bedreiging van de openbare orde. Hij bepaalt daarbij of artikel 2.9, artikel 2.9A of artikel 2.9B van toepassing is.

2. Het is verboden zich in een overlastgebied op te houden in een groep van meer dan vier personen als dit leidt tot verstoring van de openbare orde.

3. De burgemeester trekt de aanwijzing in zodra de openbare orde in het overlastgebied naar zijn oordeel voldoende is hersteld.

Artikel 2.9 Verblijfsverbod

1. Degene die in een op grond van artikel 2.8, eerste lid, aangewezen overlastgebied:

a.

artikel 2.2, eerste lid;

b.

artikel 2.5, eerste lid;

c.

artikel 2.7, eerste of tweede lid;

d.

artikel 2.8, tweede lid;

e.

artikel 2.12, eerste lid;

f.

artikel 2.18;

g.

artikel 2.21 overtreedt of

h.

harddrugs koopt of verkoopt;

i.

gewelddelicten pleegt of diefstallen uit auto's op of aan de weg pleegt of

j.

openlijk wapens als bedoeld in artikel 2 van de Wet wapens en munitie voorhanden heeft, is verplicht zich onmiddellijk uit dat overlastgebied te verwijderen en zich daar voor de duur van 24 uur niet meer te bevinden, wanneer de burgemeester hem een daartoe strekkend bevel heeft gegeven.

2. De verplichting om zich onmiddellijk uit een overlastgebied te verwijderen en zich daar niet meer te bevinden geldt, wanneer de burgemeester een daartoe strekkend bevel heeft gegeven:

a.

voor de duur van 14 dagen, als aan de betrokkene voor dat overlastgebied binnen een periode van zes maanden drie maal een bevel als bedoeld in het eerste lid is gegeven;

b.

voor de duur van een maand, als de betrokkene in dat overlastgebied binnen een jaar nadat hem een bevel als bedoeld in onderdeel a is gegeven, opnieuw een van de in het eerste lid genoemde gedragingen pleegt;

c.

voor de duur van drie maanden, als de betrokkene in dat overlastgebied binnen een jaar nadat hem een bevel als bedoeld in onderdeel b is gegeven, opnieuw een van de in het eerste lid genoemde gedragingen pleegt;

d.

voor de duur van drie maanden, als de betrokkene in dat overlastgebied binnen een jaar nadat hem een bevel als bedoeld in onderdeel c is gegeven, opnieuw een van de in het eerste lid genoemde gedragingen pleegt.

Artikel 2.9A Verblijfsverbod dealers

1. Diegene die in een op grond van artikel 2.8, eerste lid, aangewezen overlastgebied zich op of aan de weg ophoudt waarbij aannemelijk is dat dit gebeurt om middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet en/of daarop gelijkende waar te verkopen of te koop aan te bieden en antecedenten heeft op het gebied van het verkopen of te koop aanbieden van drugs en/of daarop gelijkende waar is verplicht zich onmiddellijk uit dat overlastgebied te verwijderen en zich daar voor de duur van drie maanden niet meer te bevinden, wanneer de burgemeester hem een daartoe strekkend bevel heeft gegeven.

2. De burgemeester kan aan diegene aan wie eerder een verbod als genoemd in het eerste lid is gegeven en die binnen een periode van een jaar opnieuw de in dat lid genoemde bepaling overtreedt, een verbod opleggen om zich gedurende een tijdvak van maximaal zes maanden in dat overlastgebied te bevinden.

3. Diegene aan wie een verbod is opgelegd als bedoeld in tweede lid, is verplicht zich onmiddellijk uit het aangewezen overlastgebied te verwijderen en zich daar voor de duur van het verbod niet meer te bevinden.

Artikel 2.9B Verblijfsverbod uitgaansgebied

Diegene die in het tijdvak van donderdag 18.00 uur tot en met zondag 24.00 uur, in een op grond van artikel 2.8, eerste lid, aangewezen overlastgebied:

a.

artikel 2.2, eerste lid;

b.

artikel 2.5, eerste lid;

c.

artikel 2.8, tweede lid;

d.

artikel 2.17, eerste lid;

e.

artikel 2.18;

f.

artikel 3.26, tweede lid

g.

artikel 5.11;

h.

artikel 13, eerste lid, Wet Wapens en Munitie;

i.

artikel 27, eerste lid, Wet Wapens en Munitie;

j.

artikel 131 Wetboek van Strafrecht;

k.

artikel 138 Wetboek van Strafrecht

l.

artikel 141 Wetboek van Strafrecht

m.

artikel 180 Wetboek van Strafrecht

n.

artikel 184 Wetboek van Strafrecht

o.

artikel 185 Wetboek van Strafrecht

p.

artikel 186 Wetboek van Strafrecht

q.

artikel 246 Wetboek van Strafrecht

r.

artikel 285 Wetboek van Strafrecht

s.

artikel 285b Wetboek van Strafrecht

t.

artikel 300 Wetboek van Strafrecht

u.

artikel 301 Wetboek van Strafrecht

v.

artikel 302 Wetboek van Strafrecht

w.

artikel 303 Wetboek van Strafrecht

x.

artikel 312 Wetboek van Strafrecht

y.

artikel 350 Wetboek van Strafrecht

z.

artikel 426 Wetboek van Strafrecht

overtreedt, is verplicht zich onmiddellijk uit dat overlastgebied te verwijderen en zich daar voor de duur van het in de aanhef genoemde tijdvak niet meer te bevinden, wanneer de burgemeester hem een daartoe strekkend bevel heeft gegeven.

Artikel 2.10 Sluiting gebouw

1. De burgemeester kan de sluiting bevelen van een voor publiek toegankelijk gebouw, inrichting of ruimte als daar:

a.

is gehandeld in strijd met artikel 1 van de Wet op de kansspelen;

b.

door misdrijf verkregen zaken voorhanden, bewaard of verborgen zijn dan wel zijn verworven of overgedragen;

c.

discriminatie heeft plaatsgevonden op grond van ras, geslacht, seksuele gerichtheid of op welke grond dan ook;

d.

wapens als bedoeld in artikel 2 van de Wet wapens en munitie aanwezig zijn waarvoor geen ontheffing, vergunning of verlof is verleend of

e.

zich andere feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die de vrees wettigen dat het geopend blijven van het gebouw, de inrichting of de ruimte ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde.

2.De burgemeester trekt het sluitingsbevel in als naar zijn oordeel de in het eerste lid genoemde belangen voortzetting van de sluiting niet langer vereisen.

3.De burgemeester draagt zorg voor het aanbrengen van het bevel tot sluiting bij de toegang van het gebouw, de inrichting of de ruimte, of in de directe nabijheid daarvan.

4.De rechthebbende laat toe dat een afschrift van het sluitingsbevel wordt aangebracht.

5.Het is verboden een gebouw, inrichting of ruimte te betreden waarvan de sluiting is bevolen.

6.Het is de rechthebbende verboden zonder toestemming van de burgemeester bezoekers toe te laten of zelf het gebouw, de inrichting of de ruimte te betreden.

7.Het derde, vierde, vijfde en zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing als de burgemeester krachtens artikel 174a van de Gemeentewet of artikel 13b van de Opiumwet heeft besloten tot sluiting van een woning, een lokaal of een bij de woning of dat lokaal behorend erf.

Artikel 2.11 Sluiting verkoopinrichting

1.De burgemeester kan in het belang van de openbare orde voor ten hoogste vier weken de sluiting bevelen van een verkoopinrichting van waaruit voorwerpen worden verkocht die als hulpmiddel dienen voor het gebruik van of de handel in harddrugs.

2.Het eerste lid is niet van toepassing op voorzieningen waar met toestemming van de overheid in het kader van de drugshulpverlening of de bestrijding van aids hulpmiddelen voor het gebruik van harddrugs worden verkocht of verstrekt.

Artikel 2.12 Werven van klanten voor prostitutie

1.Het is verboden zich op of aan de weg of in een voor publiek toegankelijk gebouw op te houden met het kennelijke doel om klanten te werven voor prostitutie.

2. Het is verboden vanuit een gebouw of vanuit de toegang naar een gebouw klanten die zich op of aan de weg bevinden te werven voor prostitutie.

3. Het verbod van het tweede lid is niet van toepassing op een prostituee die werkzaam is in een raamprostitutiebedrijf waarvoor een vergunning is verleend als bedoeld in artikel 3.27, eerste lid.

4. Het is een prostituee verboden een passant hinderlijk te bejegenen of zich aan de passant op te dringen dan wel zich ongekleed of vrijwel ongekleed achter het raam, in de toegang tot het raamprostitutiebedrijf, of op de weg op te houden.

Artikel 2.13 Verbodsbepalingen prostituanten

1. Het is verboden op of aan de weg of in een voor publiek toegankelijk gebouw gebruik te maken van de diensten van een prostituee dan wel op enigerlei wijze in te gaan op voorstellen, in welke vorm dan ook, om van die diensten gebruik te maken.

2. Onder ingaan op voorstellen als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan het laten instappen of meerijden van een prostituee in of op een voertuig.

3. Het in het eerste lid genoemde verbod geldt niet in een prostitutiebedrijf waarvoor een vergunning is verleend als bedoeld in artikel 3.27, eerste lid.

Artikel 2.14 Aanwijzing tippelzone

1. De artikelen 2.12 eerste lid en 2.13 eerste lid zijn niet van toepassing op door het college aangewezen wegen gedurende de daarbij vastgestelde tijden.

2. Het college kan bepalen dat niet meer dan een door hem vastgesteld aantal prostituees tegelijkertijd op de ingevolge het eerste lid aangewezen wegen werkzaam mag zijn.

3. De uitzondering van het eerste lid geldt niet voor prostituees die minderjarig zijn of die in strijd met het bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen of de Vreemdelingenwet bepaalde prostitutie bedrijven.

Artikel 2.15 Handhaving tippelzone

1. Een ambtenaar van politie kan een persoon die zich op de krachtens artikel 2.14 eerste lid, aangewezen wegen bevindt, in het belang van de openbare orde, het voorkomen of beperken van overlast, de verkeersvrijheid of de verkeersveiligheid, de gezondheid of de zedelijkheid bevelen zich onmiddellijk in een door hem aangegeven richting te verwijderen.

2. De burgemeester kan met het oog op de in het eerste lid bedoelde belangen een persoon aan wie tenminste eenmaal een bevel als bedoeld in het eerste lid is gegeven, verbieden om zich gedurende een termijn van maximaal drie maanden te bevinden op de krachtens artikel 2.14, eerste lid aangewezen wegen.

3. De burgemeester kan het in het tweede lid bedoelde verbod beperken als dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene naar zijn oordeel noodzakelijk is.

4. Het is verboden te handelen in strijd met een bevel als bedoeld in het eerste of tweede lid.

Artikel 2.16 Ondersteuning prostitutie tippelzone

1. Het is verboden op of aan de krachtens artikel 2.14, eerste lid aangewezen wegen de op prostitutie gerichte activiteiten te ondersteunen.

2. Onder ondersteunen wordt in ieder geval verstaan het aan een prostituee aanbieden of overhandigen van geld, alcoholhoudende drank of middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet of het in ontvangst nemen van geld van de prostituee.

Paragraaf 3 Hinderlijk gedrag

Artikel 2.17 Hinderlijk gebruik van drank of softdrugs

1. Het is verboden op of aan de weg, op het openbaar water of in een voor publiek toegankelijk gebouw alcoholhoudende drank te nuttigen als dit gepaard gaat met gedrag dat de openbare orde verstoort, het woon- en leefklimaat aantast of anderszins overlast veroorzaakt.

2. Het is verboden op door de burgemeester aangewezen wegen of weggedeelten alcoholhoudende drank te nuttigen of bij zich te hebben in aangebroken flessen, blikjes en dergelijke.

3. Het in het tweede lid bedoelde verbod geldt niet op een terras als bedoeld in artikel 3.1, tweede lid onder t

4. De burgemeester kan plaatsen en tijden aanwijzen waarop het in het tweede lid bedoelde verbod niet geldt.

5. Het is verboden op door de burgemeester aangewezen wegen of weggedeelten softdrugs te gebruiken of openlijk voorhanden te hebben.

6. In dit artikel wordt verstaan onder softdrugs: de middelen, bedoeld in lijst II, onderdeel b, behorende bij de Opiumwet.

Artikel 2.18 Hinderlijk gedrag in of bij gebouwen

1. Het is anderen dan de bewoners of gebruikers van een gebouw of vaartuig verboden:

a.

zonder redelijk doel tegen een deur, raam of vensterbank te leunen of zich anderszins hinderlijk op te houden in de onmiddellijke omgeving van dat gebouw of vaartuig;

b.

zonder redelijk doel of op voor anderen kennelijk hinderlijke wijze zich op te houden in de voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimten van dat gebouw.

2. Het is verboden zonder redelijk doel of op voor anderen kennelijk hinderlijke wijze zich op te houden in of bij een portiek, een portaal, een telefooncel, een parkeergarage of een soortgelijke, voor publiek toegankelijke ruimte dan wel deze ruimte te verontreinigen of te gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij is bestemd.

Artikel 2.19 Spelen om geld op de weg

1. Het is verboden op of aan de weg met kaarten, geld, dobbelstenen of andere voorwerpen om geld te spelen of deze activiteiten te ondersteunen.

2. Degene die het verbod binnen een jaar twee keer overtreedt is verplicht zich onmiddellijk van de door de burgemeester aangewezen wegen te verwijderen en zich daar niet meer te bevinden wanneer de burgemeester hem een daartoe strekkend bevel heeft gegeven.

3. Het bevel bevat het tijdvak waarvoor dit geldt met een maximum van twee weken.

Artikel 2.20 Slapen op of aan de weg

1. Het is verboden de weg als slaapplek te gebruiken of op of aan de weg of het openbaar water een voertuig, vaartuig, woonwagen, tent of ander onderkomen als slaapplek te gebruiken, daarin te overnachten of daartoe gelegenheid te bieden.

2. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

3. Het verbod geldt niet voor een woonboot als bedoeld in de Verordening op de haven en het binnenwater.

Artikel 2.21 Bedelarij

Het is verboden op of aan de weg of in een voor publiek toegankelijk gebouw om geld of andere zaken te bedelen.

Artikel 2.22 Openbare fietsverkoop

1. Het is verboden op of aan de weg fietsen of onderdelen van fietsen te koop aan te bieden, te verkopen of te kopen.

2. Het verbod geldt niet voor bedrijfsmatige handel in fietsen.

3. De burgemeester kan wegen en tijden aanwijzen waarop het verbod niet geldt.

Artikel 2.23 Veerponten

1. Het is verboden gebruik te maken van veerponten en daarop aanwezige voorzieningen en installaties op zodanige wijze dat de orde, de rust, de veiligheid of een goede bedrijfsgang wordt of kan worden verstoord.

2. Het verbod geldt niet voor zover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien door of krachtens de Wet personenvervoer 2000.

Paragraaf 4 Preventie

Artikel 2.24 Cameratoezicht

1. De burgemeester kan besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats als dat naar zijn oordeel noodzakelijk is in het belang van de handhaving van de openbare orde.

2. De burgemeester wijst de openbare plaats of plaatsen aan waar het cameratoezicht wordt uitgeoefend.

Artikel 2.25 Bescherming van de privacy

1. Het is verboden bewakingsapparatuur te gebruiken wanneer daarmee personen kunnen worden waargenomen in een ander gebouw, vaartuig of besloten erf dan waar de bewakingsapparatuur staat opgesteld.

2. Het is verboden zich op of aan de weg op te houden met de kennelijke bedoeling personen die zich op of aan de weg of in een gebouw of vaartuig bevinden te bespieden.

Artikel 2.26 Nachtregister

1. In dit artikel wordt verstaan onder inrichting: elke ruimte waarin bij wijze van uitoefening van beroep of bedrijf aan personen de mogelijkheid van nachtverblijf of gelegenheid tot kamperen wordt gegeven.

2. Degene die een inrichting opricht, overneemt, verplaatst of de exploitatie daarvan staakt, doet hiervan zo spoedig mogelijk, maar in elk geval binnen veertien dagen, mededeling aan de burgemeester.

3. De exploitant van een inrichting houdt een register bij als bedoeld in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht, volgens een door de burgemeester vastgesteld model.

4. Degene die in een inrichting nachtverblijf houdt alsmede de kampeerder doet onmiddellijk bij aankomst aan de exploitant volledig en naar waarheid opgave van zijn naam, adres, woonplaats, nationaliteit, geboortedatum, geboorteplaats, beroep of betrekking, dag van aankomst en dag van vertrek.

Artikel 2.27 Vervoer inbrekerswerktuigen

1. Het is verboden tussen 22.00 uur en 06.00 uur op de weg een werktuig, gereedschap of andere zaak te vervoeren of bij zich te hebben, dat ertoe kan dienen zich onrechtmatig de toegang tot een gebouw of erf te verschaffen, onrechtmatig sluitingen te openen of te verbreken, diefstal door middel van braak te vergemakkelijken of het maken van sporen te voorkomen.

2. Het is verboden op de weg in de nabijheid van een winkel een tas of een andere zaak te vervoeren of bij zich te hebben, die er kennelijk toe dient om het plegen van diefstal uit winkels te vergemakkelijken.

3. De verboden gelden niet als aanstonds aannemelijk is dat de in het eerste en tweede lid bedoelde zaken niet bestemd zijn voor de daar bedoelde handelingen.

Artikel 2.28 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

1. De handelaar houdt van alle gebruikte of ongeregelde zaken die hij verkoopt of op andere wijze overdraagt, aantekening in een doorlopend verkoopregister, volgens een door de burgemeester vastgesteld model.

2. In het verkoopregister vermeldt hij onmiddellijk na de verkoop of overdracht:

a.

het volgnummer van de aantekening met betrekking tot de zaak;

b.

de datum van de verkoop of overdracht van de zaak;

c.

een omschrijving van de zaak, daaronder begrepen - voor zover mogelijk - de soort, het merk en het nummer van de zaak;

d.

de verkoopprijs of andere voorwaarden voor overdracht van de zaak en

e.

de naam en het adres van degene die de zaak heeft verkregen.

Artikel 2.29 Verplichtingen van de handelaar

1. De handelaar die overeenkomstig artikel 437ter, tweede lid van het Wetboek van Strafrecht aan de burgemeester of een door de burgemeester aangewezen ambtenaar mededeling doet dat hij van het opkopen zijn beroep of gewoonte maakt, doet tevens mededeling van zijn woonadres en het adres van elke ruimte die hij voor de uitoefening van zijn onderneming gebruikt en levert een pasfoto van zichzelf in.

2. De handelaar doet aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar zo spoedig mogelijk maar uiterlijk binnen veertien dagen mededeling van een verandering in zijn woonadres of het adres van een ruimte die hij voor de uitoefening van zijn onderneming gebruikt.

3. De handelaar heeft aan de hoofdingang van de ruimte waar zijn onderneming is gevestigd een kenteken waarop de naam en de aard van de onderneming duidelijk zichtbaar zijn aangebracht.

4. De handelaar die een zaak kan verwerven waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze van misdrijf afkomstig is of voor de rechthebbende verloren is gegaan, stelt hiervan onmiddellijk de in het eerste lid bedoelde ambtenaar of de chef van het dichtstbijzijnde wijkteam van de politie in kennis.

5. De handelaar die ophoudt van het opkopen een beroep of gewoonte te maken, doet hiervan aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar hiervan zo spoedig mogelijk maar uiterlijk binnen veertien dagen mededeling.

Artikel 2.30 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen

1. Het is de handelaar en een voor hem handelend persoon verboden een door opkoop verworven zaak gedurende de eerste drie dagen dat die onder hem is, over te dragen of daaraan een wijziging aan te brengen, behalve als deze wijziging geen invloed heeft op de herkenbaarheid van de zaak.

2. De burgemeester kan ten aanzien van een door hem aangewezen handelaar of een voor hem handelend persoon voor de duur van uiterlijk één jaar de in het eerste lid bedoelde termijn tot maximaal veertien dagen verlengen.

Artikel 2.31 Handel in horecabedrijven

1. Het is de exploitant en de leidinggevende van een horecabedrijf als bedoeld in de artikelen 3.1 en 3.2 verboden toe te laten dat een handelaar of een voor hem handelend persoon in dat bedrijf een zaak verwerft, overdraagt of daartoe voorhanden heeft.

2. Het verbod geldt niet als in het horecabedrijf een openbare verkoping of een veiling plaatsvindt.

Paragraaf 5 Manifestaties, optochten, voetbalwedstrijden en evenementen

Artikel 2.32 Openbare manifestaties

1. In dit artikel wordt verstaan onder openbare plaats: een plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties.

2. De organisator van een betoging, vergadering of samenkomst tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging op een openbare plaats stelt ten minste 24 uur vóór de aanvang de burgemeester schriftelijk in kennis van het houden daarvan.

3. Het tweede lid geldt niet als sprake is van een openbare manifestatie als bedoeld in artikel 3, tweede lid van de Wet openbare manifestaties.

4. Als de organisator wegens bijzondere omstandigheden niet in staat is te voldoen aan de in het tweede lid genoemde termijn stelt hij de burgemeester zo spoedig mogelijk mondeling in kennis van het houden van de manifestatie.

5. Als zich naar het oordeel van de burgemeester geen bijzondere omstandigheden voordoen is de kennisgeving als bedoeld in het vierde lid in strijd met het tweede lid.

6. De zaterdag, de zondag of een algemeen erkende feestdag in de zin van artikel 3 van de Algemene termijnenwet worden niet meegerekend bij de bepaling van de in het tweede lid bedoelde termijn.

Artikel 2.33 Kennisgeving manifestatie

1. Bij de kennisgeving wordt gebruik gemaakt van een door de burgemeester vastgesteld formulier waarop in ieder geval opgave wordt gedaan van:

a.

de naam, het adres en het telefoonnummer van de organisator;

b.

de datum en de route;

c.

de aard van de openbare manifestatie;

d.

de plaats en het tijdstip van het begin en het einde van de manifestatie;

e.

het verwachte aantal deelnemers en

f.

de door de organisator te nemen maatregelen om een ordelijk verloop van de manifestatie te waarborgen.

2.De organisator ontvangt een bewijs van de kennisgeving en van het tijdstip waarop deze is gedaan.

Artikel 2.34 Kennisgeving optocht

1.De organisator van een optocht, niet zijnde een manifestatie in de zin van de Wet openbare manifestaties, stelt ten minste drie weken vóór de aanvang van de optocht de burgemeester van het houden daarvan in kennis.

2.Artikel 2.33, eerste lid is van overeenkomstige toepassing.

3.De burgemeester kan in bijzondere omstandigheden de in het eerste lid genoemde termijn verkorten.

Artikel 2.35 Voorschriften optocht

De burgemeester kan voorschriften geven in het belang van de afwikkeling van het verkeer, de veiligheid van personen en zaken, het voorkomen van hinder voor anderen dan de deelnemers aan de optocht en het voorkomen van strafbare feiten.

Artikel 2.36 Verboden optocht

1.De burgemeester kan de optocht verbieden als naar zijn oordeel onevenredige aantasting van de in artikel 2.35 genoemde belangen niet kan worden voorkomen.

2.Het is verboden een optocht te houden, te leiden of daaraan deel te nemen als:

a.

de kennisgeving niet is gedaan overeenkomstig artikel 2.34, eerste en tweede lid;

b.

wordt afgeweken van de bij de kennisgeving verstrekte gegevens;

c.

in strijd wordt gehandeld met de door de burgemeester gegeven voorschriften of

d.

de burgemeester de optocht heeft verboden.

Artikel 2.37 Kennisgeving voetbalwedstrijden

1. De organisator van een voetbalwedstrijd in het betaald voetbal stelt tenminste vier weken vóór de speeldatum de burgemeester in kennis van het houden van de wedstrijd.

2. Als de organisator, gelet op het tijdstip waarop de speeldatum wordt vastgesteld, niet in staat is te voldoen aan de in het eerste lid genoemde termijn, stelt hij de burgemeester van het houden van de wedstrijd in kennis onmiddellijk nadat de speeldatum is vastgesteld, maar niet later dan één week voordat de wedstrijd wordt gehouden.

3. Bij de kennisgeving wordt gebruik gemaakt van een door de burgemeester vastgesteld formulier waarop in ieder geval opgave wordt gedaan van:

a.

de plaats waar en het tijdstip waarop de wedstrijd wordt gehouden;

b.

het verwachte aantal toeschouwers en

c.

de mogelijkerwijs te verwachten wanordelijkheden en de maatregelen die de organisator neemt om deze te voorkomen.

Artikel 2.38 Voorschriften voetbalwedstrijd

De burgemeester kan voorschriften geven in het belang van de openbare orde en veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en het voorkomen van ernstige hinder voor de toeschouwers en andere personen.

Artikel 2.39 Verboden voetbalwedstrijd

1. De burgemeester kan de wedstrijd verbieden als naar zijn oordeel onevenredige aantasting van de in artikel 2.38 genoemde belangen niet kan worden voorkomen.

2. Het is verboden een voetbalwedstrijd te houden als:

a.

de kennisgeving niet is gedaan overeenkomstig artikel 2.37, eerste tot en met derde lid;

b.

wordt afgeweken van de bij de kennisgeving verstrekte gegevens;

c.

in strijd wordt gehandeld met de door de burgemeester gegeven voorschriften of

d.

de burgemeester de wedstrijd heeft verboden.

Artikel 2.40 Vergunningplicht evenement

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te houden.

2. De aanvraag voor een vergunning wordt ingediend uiterlijk acht weken voor de datum van aanvang van het evenement.

3. De burgemeester kan in verband met de voorbereidingstijd van het evenement van deze termijn afwijken of voor bijzondere, periodiek terugkerende evenementen afzonderlijk bepalen op welk tijdstip de aanvraag wordt ingediend.

Artikel 2.41 Uitzondering vergunningplicht voor eendaagse evenementen

1. Artikel 2.40, eerste lid geldt niet voor eendaagse evenementen mits:

a.

het aantal bezoekers op enig moment niet meer bedraagt dan 100 personen;

b.

het evenement wordt gehouden tussen 09.00 en 23.00 uur;

c.

het evenement niet plaatsvindt op de rijbaan of anderszins een belemmering vormt voor het verkeer of het scheepvaartverkeer;

d.

het maximaal toelaatbare geluidsniveau van 70 dB(A) op de gevels van omliggende woningen niet wordt overschreden;

e.

ten hoogste twee kleine objecten worden geplaatst met een oppervlakte van minder dan 10 m² per object;

f.

op de weg geen alcoholhoudende drank bedrijfsmatig wordt verstrekt en geen etenswaren of andere goederen te koop worden aangeboden;

g.

het evenement geen commercieel karakter heeft en

h.

sprake is van een aanwijsbare organisator.

2. De organisator van het evenement als bedoeld in het eerste lid stelt de burgemeester tenminste twee weken voorafgaand aan het evenement van het houden daarvan in kennis. Hij maakt hierbij gebruik van een door de burgemeester vastgesteld formulier.

3. In afwijking van het tweede lid geldt voor een evenement op het openbaar water een termijn van tenminste zes weken.

4. De burgemeester kan voorschriften stellen met het oog op een ordelijk en veilig verloop van een evenement als bedoeld in het eerste lid en met het oog op het voorkomen van hinder voor derden.

5. De burgemeester kan het evenement verbieden in het belang van de openbare orde, de gezondheid of de veiligheid, in geval van uitvoering van werkzaamheden in de openbare ruimte en in verband met de overige belangen die worden genoemd in artikel 2.43.

6. De burgemeester kan gebieden en periodes aanwijzen waarvoor beperkingen worden gesteld aan het aantal te houden evenementen.

7. Het is verboden een evenement te houden of hieraan deel te nemen als:

a.

geen kennisgeving is gedaan overeenkomstig het tweede lid;

b.

wordt afgeweken van de bij de kennisgeving verstrekte gegevens;

c.

in strijd wordt gehandeld met de door de burgemeester gegeven voorschriften zoals bedoeld in het vierde lid;

d.

het evenement in strijd is met een aanwijzing door de burgemeester op grond van het zesde lid of

e.

de burgemeester het evenement heeft verboden.

Artikel 2.42 Uitzondering vergunningplicht op aangewezen plaatsen

1. De burgemeester kan plaatsen aanwijzen waarvoor het in artikel 2.40, eerste lid genoemde verbod niet geldt.

2. Op een aangewezen plaats is artikel 2.41 van overeenkomstige toepassing met uitzondering van het eerste en derde lid.

Artikel 2.43 Bijzondere weigeringsgronden

De burgemeester kan de vergunning weigeren als naar zijn oordeel:

a.

het evenement gevaar oplevert voor de openbare orde, de gezondheid, de veiligheid, de brandveiligheid of voor het ontstaan van wanordelijkheden;

b.

een onevenredig groot aantal bezoekers te verwachten is;

c.

het evenement zich niet verdraagt met het karakter of de bestemming van de plaats op waar het wordt gehouden;

d.

het evenement een onevenredig groot beslag legt op de beschikbare ruimte of tijd dan wel de inzet van hulpdiensten;

e.

het evenement een belemmering vormt voor het verkeer of het scheepvaartverkeer;

f.

van het evenement een onevenredige belasting voor het woon- of leefklimaat in de omgeving te verwachten is;

g.

het evenement verontreiniging tot gevolg heeft, afbreuk doet aan het uiterlijk aanzien van de omgeving dan wel schade toebrengt aan groenvoorzieningen of voorzieningen van openbaar nut;

h.

de organisator onvoldoende waarborgen biedt voor een goed verloop van het evenement, gelet op de hiervoor genoemde belangen of

i.

de organisator onvoldoende waarborgen biedt om schade aan het milieu als gevolg van het evenement te voorkomen of te beperken.

Artikel 2.44 Vergunningvoorschriften

1. De burgemeester kan aan de vergunning bedoeld in artikel 2.40, eerste lid voorschriften en beperkingen verbinden ter bescherming van de in artikel 2.43 genoemde belangen.

2. De burgemeester kan in het belang van de naleving van deze voorschriften bepalen dat een borgsom wordt betaald voordat het evenement wordt gehouden.

3. De burgemeester kan de organisator of degene die feitelijk leiding geeft aan het evenement bevelen maatregelen te nemen ter bescherming van de in artikel 2.43 genoemde belangen, dan wel hem bevelen het evenement onmiddellijk te beëindigen.

4. Het is verboden te handelen in strijd met een bevel als bedoeld in het derde lid.

Artikel 2.45 Samenloop

1. Voor het verrichten van activiteiten op het evenemententerrein die op grond van een gemeentelijke verordening vergunningplichtig zijn, is geen afzonderlijke vergunning nodig, mits die activiteiten in de evenementenvergunning van de organisator zijn vermeld.

2. Het is aan anderen dan de vergunninghouder verboden de in het eerste lid bedoelde activiteiten te verrichten, tenzij zij zich bij overeenkomst jegens hem hebben verplicht de aan zijn evenementenvergunning verbonden voorschriften en beperkingen na te leven.

Artikel 2.46 Behoud privaatrechtelijke bevoegdheden

De voorgaande artikelen laten onverlet de bevoegdheid van de gemeente om voor het gebruik van gemeentegrond of openbaar water als evenemententerrein een overeenkomst te sluiten. Hierin kunnen bedingen zijn opgenomen die zien op de in art. 2.43 genoemde belangen.

Artikel 2.47 Evenementen in gebouwen

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester in een gebouw of vaartuig een voor publiek toegankelijk evenement te houden of te laten houden.

2. Het verbod geldt niet voor:

a.

manifestaties in de zin van de Wet openbare manifestaties;

b.

bioscoop-, theater- of muziekvoorstellingen, voor zover deze worden gehouden in gebouwen die daarvoor zijn bestemd of overwegend worden gebruikt;

c.

sportwedstrijden, met uitzondering van door de burgemeester aan te wijzen categorieën van vechtsportwedstrijden of -gala's en

d.

activiteiten in horecabedrijven die in de uitoefening van het bedrijf gebruikelijk zijn.

3. De organisator van een evenement waarvoor krachtens het tweede lid, onder c, een vergunning is vereist, is niet van slecht levensgedrag.

4. De burgemeester weigert een vergunning als de organisator van een evenement als bedoeld in het derde lid van slecht levensgedrag is.

5. Artikel 2.43 is van overeenkomstige toepassing.

6. De burgemeester kan andere categorieën van voor het publiek toegankelijke evenementen aanwijzen waarvoor het in het eerste lid genoemde verbod niet geldt.

Artikel 2.48 Verbod ordeverstoring gedrag

Het is verboden de openbare orde te verstoren bij een evenement, een optocht, of een voetbalwedstrijd als bedoeld in dit hoofdstuk.

Paragraaf 6 Uitoefenen beroep op de weg

Artikel 2.49 Straatartiest en muziek

1. Het is verboden op door de burgemeester aangewezen wegen en tijden op of aan de weg als straatartiest op te treden of muziek ten gehore te brengen.

2. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester op andere dan krachtens het eerste lid aangewezen wegen en tijden als straatartiest op te treden of muziek ten gehore te brengen.

3. Het tweede lid geldt niet als:

a.

met ten hoogste zes personen wordt opgetreden;

b.

geen draaiorgels, geluidversterkende apparatuur of slaginstrumenten, zoals trommels, bongo's en dergelijke worden gebruikt;

c.

het optreden niet langer duurt dan een half uur en

d.

het optreden niet plaatsvindt tussen 23.00 uur en 9.00 uur.

4. Artikel 2.43 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.50 Diensten op of aan de weg

1. Het is verboden op of aan de weg of het openbaar water tegen betaling diensten aan te bieden of te verlenen voor een werkzaamheid, zoals

a.

schoenpoetser, gids, portrettist, fotograaf, bewaker van voertuigen of andere zaken, reiniger van auto's of

b.

het werven van klanten voor bedrijven zoals rondvaartrederijen, hotels, horecabedrijven en prostitutiebedrijven.

2. Het is verboden op of aan de weg of het openbaar water plaatsbewijzen voor een evenement te koop aan te bieden of daartoe in voorraad te hebben behalve in de daarvoor bestemde en bij het evenement behorende ruimte.

3. Het is verboden op door het college aangewezen wegen zich op of aan de weg op te houden met het kennelijke doel anderen te bewegen een abonnement te nemen op een krant, blad of andere publicatie, een steunverklaring te geven, om lid of donateur te worden van een organisatie of om deel te nemen aan een onderzoek of enquête.

4. Het college kan van deze verboden ontheffing verlenen.

Artikel 2.51 Personenvervoer

1. Het is verboden zonder vergunning van het college als ondernemer op of aan de weg met een voertuig tegen betaling personenvervoer aan te bieden.

2. Het verbod geldt niet voor zover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet personenvervoer.

3. Het college kan de vergunning weigeren of intrekken als het vervoer:

a.

gevaar oplevert voor de veiligheid van de passagiers, de verkeersveiligheid of de doorstroming van het verkeer;

b.

hinder veroorzaakt voor het woon- of leefklimaat;

c.

een nadelige invloed heeft op het milieu;

d.

onevenredig beslag legt op de openbare ruimte of

e.

afbreuk doet aan het uiterlijk aanzien daarvan.

4. Het is verboden om personenvervoer als bedoeld in het eerste lid aan te bieden op door het college aangewezen wegen.

Artikel 2.52 Inzamelingen van geld of zaken

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een openbare inzameling van geld of zaken te houden of daarvoor een intekenlijst aan te bieden.

2. Onder een inzameling als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan het aanvaarden van geld of zaken bij het aanbieden van diensten of zaken, waartoe ook worden gerekend geschreven of gedrukte stukken als daarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd.

3. Het verbod geldt niet voor een inzameling die in besloten kring wordt gehouden.

4. Het college kan onder door hem te stellen voorschriften vrijstelling verlenen van het verbod ten behoeve van inzamelingen die worden gehouden door daarbij aangewezen instellingen.

Artikel 2.53 Beperking aanbieden van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

1. Het is verboden gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen onder het publiek te verspreiden dan wel openlijk aan te bieden of bekend te maken op of aan door het college aangewezen wegen of gedeelten daarvan.

2. Het college kan het verbod beperken tot bepaalde dagen en uren.

3. Het verbod geldt niet voor het huis-aan-huis verspreiden of het aan huis bezorgen van gedrukte of geschreven stukken en afbeeldingen.

Hoofdstuk 3 Exploitatie van bedrijven

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 3.1 Begripsomschrijvingen

1. Algemene begripsomschrijvingen.

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a.

bedrijf: horecabedrijven, prostitutiebedrijven, escortbedrijven, seksinrichtingen, sekswinkels en speelgelegenheden;

b.

bezoekers van een bedrijf: degenen die niet zijn: de leden van het gezin of de huishouding van de exploitant alsmede zijn elders wonende bloed- en aanverwanten, in de rechte lijn onbeperkt, in de zijlijn tot en met de derde graad; de personen van wie de aanwezigheid in het bedrijf wegens dringende reden noodzakelijk is;

c.

exploitant: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon voor wiens rekening en risico een bedrijf wordt geëxploiteerd;

d.

leidinggevende: de natuurlijke persoon die algemene of onmiddellijke leiding geeft aan een bedrijf alsmede de bestuurder van de rechtspersoon voor wiens rekening en risico een bedrijf wordt geëxploiteerd.

2. Bijzondere begripsomschrijvingen.

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a.

alcoholverstrekkend bedrijf: een horecabedrijf waar alcoholhoudende drank voor directe consumptie wordt verstrekt;

b.

alcoholvrij bedrijf: een horecabedrijf waar alcoholvrije drank of eetwaren voor directe consumptie worden verstrekt;

c.

avondzaak: een alcoholverstrekkend horecabedrijf waarvoor de openingstijden gelden zoals vermeld in artikel 3.12 onder b;

d.

besloten prostitutiebedrijf: een prostitutiebedrijf dat niet is een raamprostitutiebedrijf of een prostitutiehotel;

e.

dagzaak: een alcoholverstrekkend horecabedrijf waarvoor de openingstijden gelden zoals vermeld in artikel 3.12 onder a;

f.

escortbedrijf: een ruimte of plek waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof het bedrijfsmatig is bemiddeld wordt in prostitutie, die op een andere plaats wordt bedreven dan waar de bemiddeling plaatsvindt;

g.

horecabedrijf: de voor publiek toegankelijke besloten ruimte waar tegen vergoeding dranken worden geschonken of eetwaren voor directe consumptie worden bereid of verstrekt; tot een horecabedrijf worden ook gerekend een bij dit bedrijf behorend terras en andere aanhorigheden;

h.

nachtzaak: een alcoholverstrekkend horecabedrijf waarvoor de openingstijden gelden zoals vermeld in artikel 3.12 onder c en dat hoofdzakelijk in gebruik of bestemd is voor het bieden van dansgelegenheid;

i.

prostituee: degene die prostitutie bedrijft;

j.

prostitutie: het zich beschikbaar stellen om tegen vergoeding seksuele handelingen met een ander te verrichten;

k.

prostitutiebedrijf: een voor publiek toegankelijke, besloten ruimte waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof het bedrijfsmatig is, gelegenheid wordt gegeven tot prostitutie;

l.

prostitutiehotel: een prostitutiebedrijf waar kamers ter beschikking worden gesteld aan prostituees die hun klanten elders hebben geworven;

m.

raamprostitutiebedrijf: een prostitutiebedrijf waar het werven van klanten gebeurt door prostituees die zichtbaar zijn vanaf de weg;

n.

seksautomatenhal: een voor publiek toegankelijke besloten ruimte waar door middel van één of meer automaten voorstellingen van erotisch-pornografische aard worden gegeven;

o.

seksbioscoop: een voor publiek toegankelijke besloten ruimte waar uitsluitend of hoofdzakelijk voorstellingen van erotisch-pornografische aard worden gegeven door middel van audiovisuele apparatuur;

p.

seksinrichting: een seksautomatenhal, seksbioscoop of sekstheater;

q.

sekstheater: een voor publiek toegankelijke besloten ruimte waar ook anders dan door middel van audiovisuele apparatuur of automaten voorstellingen van erotisch-pornografische aard worden gegeven;

r.

sekswinkel: een voor publiek toegankelijke besloten ruimte waar uitsluitend of hoofdzakelijk zaken van erotisch-pornografische aard aan particulieren worden verkocht of verhuurd;

s.

serre: een binnen de besloten ruimte van een horecabedrijf liggend deel dat is gelegen op de weg en waar tegen vergoeding dranken worden geschonken of spijzen voor directe consumptie ter plaatse worden bereid of verstrekt;

t.

speelgelegenheid: een voor het publiek toegankelijke besloten ruimte waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof het bedrijfsmatig is, de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen waarbij premies, geld of in geld inwisselbare goederen kunnen worden gewonnen en verloren;

u.

terras: een buiten de besloten ruimte liggend deel van een horecabedrijf waar zitgelegenheid wordt geboden en waar tegen vergoeding dranken worden geschonken of spijzen voor directe consumptie ter plaatse worden verstrekt;

v.

weekeinde: de nacht van vrijdag op zaterdag en van zaterdag op zondag.

Paragraaf 2 Algemene bepalingen over bedrijven

Artikel 3.2 Bevoegde bestuursorgaan

Als een bedrijf niet in een voor publiek toegankelijk gebouw is gevestigd, worden de in dit hoofdstuk aan de burgemeester toegekende bevoegdheden uitgeoefend door het college.

Artikel 3.3 Algemene weigeringsgrond

Het bevoegde bestuursorgaan weigert de vergunning voor een bedrijf als de exploitatie daarvan in strijd is met een bestemmingsplan of een projectbesluit.

Artikel 3.4 Toonplicht vergunning

De leidinggevende geeft de vergunning op eerste vordering van een toezichthouder of opsporingsambtenaar ter inzage af.

Artikel 3.5 Overdraagbaarheid vergunning

Een vergunning voor een bedrijf als bedoeld in dit hoofdstuk is gebonden aan het bedrijf waarvoor zij is verleend.

Artikel 3.6 Looptijd vergunning

Een vergunning vervalt drie jaar na de datum van inwerkingtreding tenzij door de burgemeester een andere looptijd is vastgesteld.

Artikel 3.7 Beëindiging exploitatie bedrijf

1. Als hij de exploitatie van een bedrijf beëindigt doet de exploitant hiervan binnen twee weken na de beëindiging mededeling aan het bevoegde bestuursorgaan.

2. Bij beëindiging van het bedrijf vervalt de vergunning, tenzij de rechtsopvolger van de vergunninghouder binnen vier weken na de overdracht van het bedrijf een aanvraag voor een vergunning heeft ingediend.

3. Behoudens het geval dat zwaarwegende feiten of omstandigheden zich daartegen verzetten, blijft de vergunning in dat geval van kracht, totdat op de aanvraag een besluit is genomen.

Paragraaf 3 Horecabedrijven

Artikel 3.8 Exploitatie van een horecabedrijf

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een horecabedrijf te exploiteren.

2. De burgemeester merkt een alcoholverstrekkend bedrijf in de vergunning aan als een dagzaak, een avondzaak of een nachtzaak.

3. De burgemeester kan een alcoholverstrekkend bedrijf dat niet hoofdzakelijk in gebruik of bestemd is voor het bieden van dansgelegenheid aanmerken als nachtzaak.

4. Het is verboden vanuit de gevel van een gebouw op of aan de weg of op of aan het openbare water eetwaren en dranken te verkopen.

Artikel 3.9 Uitzondering vergunningplicht

Artikel 3.8, eerste lid geldt niet voor door de burgemeester aangewezen soorten horecabedrijven.

Artikel 3.10 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende van een alcoholvrij bedrijf

1. De exploitant en de leidinggevende staan niet onder curatele of bewind.
2. De leidinggevende heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.

Artikel 3.11 Bijzondere weigeringsgronden

1. De burgemeester weigert de vergunning als de exploitant of de leidinggevende van een alcoholvrij bedrijf niet voldoet aan de in artikel 3.10 gestelde eisen.
2. De burgemeester kan de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren als naar zijn oordeel het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf, de openbare orde of de veiligheid nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van het horecabedrijf.
3. Bij de toepassing van de in het vorige lid genoemde weigeringsgrond houdt de burgemeester rekening met:

a.

het karakter van de straat en de wijk waarin het horecabedrijf is gelegen of zal zijn gelegen;

b.

de aard van het horecabedrijf;

c.

de spanning waaraan het woon- en leefklimaat ter plaatse reeds bloot staat;

d.

de wijze van bedrijfsvoering door de exploitant of de leidinggevende en

e.

het levensgedrag van de exploitant of leidinggevende.

Artikel 3.12 Openingstijden alcoholverstrekkende bedrijven

Het is verboden een alcoholverstrekkend bedrijf voor bezoekers geopend te hebben of daarin bezoekers toe te laten op andere tijdstippen dan:

a.

van 07.00 tot 01.00 uur en in het weekeinde van 07.00 tot 03.00 uur als het bedrijf een dagzaak is;

b.

van 09.00 tot 03.00 uur en in het weekeinde van 09.00 tot 04.00 uur als het bedrijf een avondzaak is;

c.

van 09.00 tot 04.00 uur en in het weekeinde van 09.00 tot 05.00 uur als het bedrijf een nachtzaak is.

Artikel 3.13 Openingstijden alcoholvrije bedrijven

Het is verboden een alcoholvrij bedrijf voor bezoekers geopend te hebben of daarin bezoekers toe te laten op andere tijdstippen dan:

a.

van 07.00 tot 03.00 uur en in het weekeinde van 07.00 tot 04.00 uur als het bedrijf in het stadsdeel Centrum is gelegen;

b.

van 07.00 tot 01.00 uur en in het weekeinde van 07.00 tot 03.00 uur als het bedrijf buiten het stadsdeel Centrum is gelegen.

Artikel 3.14 Openingstijden terrassen

1. Het is verboden een terras voor bezoekers geopend te hebben of daarop bezoekers toe te laten op andere tijdstippen dan in de exploitatievergunning staan aangegeven.

2. De burgemeester geeft in de exploitatievergunning voor een terras als tijdstip uiterlijk 01.00 uur en in het weekend uiterlijk 02.00 uur aan.

Artikel 3.15 Afwijkende openingstijden

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde en het woon- en leefklimaat de openingstijden van het horecabedrijf beperken.

2. De burgemeester kan gebieden aanwijzen waarin de in artikel 3.12 respectievelijk artikel 3.13 onder a genoemde openingstijden met een uur respectievelijk twee uur worden verlengd.

3. De burgemeester kan als er naar zijn oordeel van bijzondere omstandigheden of bijzondere horecabedrijven sprake is de openingstijden verruimen, met dien verstande dat voor bijzondere omstandigheden een maximum geldt van vijf maal per horecabedrijf per jaar.

Artikel 3.16 Verplichtingen van de exploitant en de leidinggevende

1. De exploitant en de leidinggevende brengen de door de burgemeester vastgestelde openingstijdenkaart zodanig in het bedrijf aan dat deze altijd van buitenaf duidelijk zichtbaar is.
2. Het is verboden een alcoholvrij bedrijf voor het publiek geopend te hebben als de exploitant of de leidinggevende die als zodanig op de exploitatievergunning staat vermeld niet in het bedrijf aanwezig is.
3. De exploitant en de leidinggevende doen wat nodig is voor een goede gang van zaken in het horecabedrijf en in de directe omgeving daarvan.

Artikel 3.17 Terrassen

1. Als een vergunningaanvraag tevens betrekking heeft op de exploitatie van één of meer terrassen beslist de burgemeester, voorzover deze terrassen zich op de weg bevinden, ook over de ingebruikneming van de weg ten behoeve van het terras, dit in afwijking van het bepaalde in artikel 4.3. van deze verordening.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 3.11, tweede lid kan de burgemeester de in het eerste lid bedoelde ingebruikneming van de weg weigeren als:
 - a.
het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg dan wel gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan;
 - b.
het beoogde gebruik een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg of
 - c.
het beoogde gebruik afbreuk doet aan andere publieke functies van de weg, inclusief de bescherming van het uiterlijk aanzien daarvan.

Artikel 3.18 Verbod terras

Het is verboden een terras te exploiteren:

- a.
op of aan wegen die door de burgemeester met het oog op de belangen die zijn genoemd in artikel 3.11, tweede lid zijn aangewezen en
- b.

op of aan wegen die door het college met het oog op de belangen genoemd in artikel 3.17, tweede lid zijn aangewezen.

Artikel 3.19 Terrasseizoen

1. Het is verboden een terras te exploiteren buiten de periode van 1 maart tot 1 november.
2. De burgemeester kan stadsdelen aanwijzen waar dit verbod niet van toepassing is.

Artikel 3.20 Verwijdering terras of serre

Als naar het oordeel van het bevoegde bestuursorgaan verwijdering van een terras of een serre noodzakelijk is, zorgt de exploitant of de leidinggevende onmiddellijk of binnen de daartoe gestelde termijn voor verwijdering.

Artikel 3.21 Gebruik terras

Het is verboden dranken of eetwaren voor directe consumptie te verstrekken:

a.

buiten dat deel van de weg dat volgens de vergunning als terras mag worden geëxploiteerd;

b.

aan degenen die geen gebruik maken van de op dat terras aanwezige zitplaatsen.

Artikel 3.22 Voorkomen van ongewenste mededinging

1. Voorschriften of beperkingen die uit een oogpunt van ongewenste mededinging worden verbonden aan een vergunning op grond van artikel 3 van de Drank- en Horecawet bepalen uitsluitend dat:

a.

van de vergunning uitsluitend gebruik mag worden gemaakt één uur vóór, tijdens en één uur na de activiteiten van recreatieve, sportieve, sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige aard;

b.

de vergunning niet geldt tijdens bijeenkomsten van persoonlijke aard, zoals bruiloften en partijen en

c.

het houden van bijeenkomsten van persoonlijke aard niet openlijk mag worden aangeprezen.

2. Het college kan met het oog op bijzondere gelegenheden van zeer tijdelijke aard tot ten hoogste driemaal per kalenderjaar ontheffing verlenen van de voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onder a en b.

Artikel 3.23 Beperking verstrekking alcoholhoudende drank

1. Het is verboden sterke drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken in een bedrijf of een onderdeel daarvan:

a.

waar uitsluitend of in hoofdzaak kleine eetwaren worden verkocht;

b.

dat uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij een jeugdorganisatie of -instelling;

c.

dat uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij een sportorganisatie of -instelling;

d.

dat in gebruik is als wachtruimte voor passagiers van een openbaar vervoerbedrijf of

e.

waar onderwijs wordt gegeven.

2. De burgemeester kan van dit verbod ontheffing verlenen.

Artikel 3.23A Nadere regels horecabedrijven

Het college kan in het belang van de openbare orde, het woon- en leefklimaat, de veiligheid, de zedelijkheid of de gezondheid nadere regels stellen voor de exploitatie van horecabedrijven.

Artikel 3.24 Bijzondere gronden voor wijziging of intrekking

De burgemeester kan de vergunning tijdelijk of voor onbepaalde tijd geheel of gedeeltelijk intrekken of wijzigen als:

a.

de exploitant of leidinggevende het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde overtreedt;

b.

aannemelijk is dat de exploitant of leidinggevende betrokken is bij of hem ernstige nalatigheid kan worden verweten in verband met activiteiten als bedoeld in artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet, bij activiteiten als bedoeld in artikel 2.10, eerste lid van deze verordening of bij andere activiteiten in of vanuit het horecabedrijf die een gevaar opleveren voor de openbare orde of een bedreiging vormen voor het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf dan wel als naar zijn oordeel de wijze van bedrijfsvoering of het levensgedrag, als bedoeld in artikel 3.11, derde lid onder e, een dergelijk gevaar of een dergelijke bedreiging vormen.

Artikel 3.25 Sluiting horecabedrijf

De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, het woon- en leefklimaat, de veiligheid, de zedelijkheid en de gezondheid tijdelijk de sluiting van één of meer horecabedrijven bevelen.

Artikel 3.26 Verplichtingen van de bezoekers

1. Het is de bezoeker van een horecabedrijf verboden zich daarin te bevinden buiten de vastgestelde openingstijden.
2. Het is verboden in een horecabedrijf de orde te verstoren.

Paragraaf 4 Prostitutie, seksinrichtingen en sekswinkels

Paragraaf 4.1 Prostitutiebedrijven

Artikel 3.27 Exploitatie van een prostitutiebedrijf

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een prostitutiebedrijf te exploiteren.
2. Het is verboden een prostitutiehotel te exploiteren.

Artikel 3.28 Aanvraag vergunning besloten prostitutiebedrijf

1. Bij het indienen van een aanvraag om een vergunning voor een besloten prostitutiebedrijf wordt naast het aanvraagformulier ook een bedrijfsplan overgelegd, waarin in ieder geval staan beschreven:

a.

het bedrijfsbeleid ten aanzien van de hygiëne, gezondheid en arbeidsomstandigheden van de prostituees;

b.

de maatregelen die waarborgen dat de prostituees niet worden gedwongen tot prostitutie, tot prostitutie zonder condoom, tot gebruik van drugs of tot het nuttigen van alcoholhoudende dranken en

c.

de geneeskundige zorg en voorlichting op het gebied van het voorkomen van beroepsgerelateerde ziektes ten behoeve van de prostituees.

2. Het college kan nadere regels stellen ten aanzien van hetgeen ter bescherming van de in het eerste lid onder a, genoemde belangen in het bedrijfsplan wordt opgenomen.

3. Als de exploitant het bedrijfsplan wil wijzigen, doet hij van de wijziging vooraf mededeling aan de burgemeester; de mededeling wordt als onderdeel van het bedrijfsplan aangemerkt.

Artikel 3.29 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

1. De exploitant en de leidinggevende:

a.

staan niet onder curatele of bewind en zijn niet ontzet uit de ouderlijke macht;

b.

zijn niet in enig opzicht van slecht levensgedrag en

c.

hebben de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.

2. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot hetgeen onder slecht levensgedrag als bedoeld in het eerste lid onder b wordt verstaan.

3. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot andere dan de in het eerste lid bedoelde eisen aan de exploitant en leidinggevende.

Artikel 3.30 Bijzondere weigeringsgronden

1. De burgemeester weigert een vergunning als:

a.

de exploitant of de leidinggevende niet voldoet aan de bij of krachtens artikel 3.29 gestelde eisen;

b.

het prostitutiebedrijf niet in een gebouw wordt gevestigd;

c.

het prostitutiebedrijf wordt gevestigd in een woonruimte waarvoor geen vergunning tot woningonttrekking als bedoeld in artikel 30 van de Huisvestingswet is verleend;

d.

een geschiktheidsverklaring als bedoeld in hoofdstuk 6A van de Bouwverordening ontbreekt of

e.

voor zover het een raamprostitutiebedrijf betreft, dit prostitutiebedrijf is gelegen buiten een door de burgemeester voor deze prostitutiebedrijven aangewezen gebied.

2. De burgemeester kan een vergunning weigeren als:

a.

naar zijn oordeel het woon- en leefklimaat in de omgeving van het prostitutiebedrijf of de openbare orde of veiligheid nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van het prostitutiebedrijf;

b.

naar zijn oordeel onvoldoende aannemelijk is dat de exploitant of de leidinggevende de in artikel 3.32 bedoelde verplichtingen zal naleven;

c.

naar zijn oordeel het bedrijfsplan als bedoeld in artikel 3.28 onvoldoende garanties geeft voor de bescherming van de in het besloten prostitutiebedrijf werkzame prostituees of niet voldoet aan de nadere regels als bedoeld in 3.28, tweede lid;

d.

een eerdere vergunning voor de exploitatie van het prostitutiebedrijf is ingetrokken of het prostitutiebedrijf met toepassing van artikel 2.10 of artikel 3.35 van deze verordening dan wel artikel 13b van de Opiumwet is gesloten of

e.

in het prostitutiebedrijf een escortbedrijf is gevestigd waarvan een eerdere vergunning is ingetrokken of dat met toepassing van artikel 2.10 of artikel 3.44 van deze verordening dan wel artikel 13b van de Opiumwet is gesloten.

3. Bij de toepassing van de in het tweede lid, onder a, genoemde weigeringsgrond houdt de burgemeester rekening met:

a.

het karakter van de straat en de wijk waarin het prostitutiebedrijf is gelegen of zal zijn gelegen;

b.

de aard van het prostitutiebedrijf en de spanning waaraan het woon- en leefklimaat ter plaatse blootstaat en

c.

met bijzondere gebruiksfuncties in de omgeving van het prostitutiebedrijf die zich niet verdragen met de aanwezigheid van het prostitutiebedrijf.

Artikel 3.31 Leidinggevende

Als de exploitant niet alleen voor het toezicht in het prostitutiebedrijf zorgt dan wel daarvoor niet of in onvoldoende mate kan zorgen, dan wordt op de vergunning vermeld wie leidinggevende is in het bedrijf.

Artikel 3.32 Verplichtingen van de exploitant en de leidinggevende

1. De exploitant en de leidinggevende zorgen ervoor dat in het prostitutiebedrijf:

a.

ten aanzien van prostituees geen strafbare feiten plaatsvinden als bedoeld in artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht;

b.

uitsluitend prostituees werkzaam zijn die in het bezit zijn van een geldige verblijfstitel dan wel voor wie de exploitant beschikt over een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Wet arbeid vreemdelingen en

c.

klanten niet het slachtoffer kunnen worden van strafbare feiten zoals beroving, diefstal, oplichting of vergelijkbare strafbare feiten.

2. De exploitant van een besloten prostitutiebedrijf doet wat nodig is voor een goede gang van zaken binnen het prostitutiebedrijf.

3. De exploitant van een raamprostitutiebedrijf ziet er op toe dat de in zijn prostitutiebedrijf werkzame prostituees geen ernstige overlast voor de omgeving veroorzaken, het bepaalde in artikel 2.12, vierde lid niet overtreden en de openbare orde niet verstoren.

4. De exploitant doet onmiddellijk mededeling aan de burgemeester als er een wijziging van leidinggevenden plaatsvindt.

Artikel 3.33 Openingstijden prostitutiebedrijf

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, de veiligheid of ter voorkoming of beperking van overlast de openingstijden van een prostitutiebedrijf beperken.

2. Het is verboden om een prostitutiebedrijf voor bezoekers geopend te hebben of daarin bezoekers toe te laten buiten de vastgestelde openingstijden.

3. Het is de bezoeker van een prostitutiebedrijf verboden zich daarin te bevinden buiten de vastgestelde openingstijden.

Artikel 3.34 Bijzondere gronden voor intrekking

De burgemeester kan een vergunning voor een prostitutiebedrijf intrekken als:

a.

een minderjarige prostituee of een prostituee zonder geldige verblijfstitel wordt aangetroffen;

b.

het bedrijfsplan als bedoeld in artikel 3.28 onvoldoende garanties geeft voor de bescherming van de prostituees of niet voldoet aan de nadere regels als bedoeld in artikel 3.28, tweede lid;

c.

in het prostitutiebedrijf strafbare feiten plaatsvinden die een bedreiging vormen voor de orde of veiligheid in of om het prostitutiebedrijf;

d.

de openbare orde of het woon- en leefklimaat door de aanwezigheid van het prostitutiebedrijf wordt verstoord of benadeeld;

e.

de exploitant of leidinggevende niet langer voldoet aan de bij of krachtens artikel 3.29 gestelde eisen;

f.

de exploitant of leidinggevende het in artikel 3.32 en 3.33 bepaalde niet of onvoldoende nakomt;

g.

in strijd wordt gehandeld met hetgeen de exploitant in het bedrijfsplan heeft opgenomen;

h.

in strijd wordt gehandeld met door het college gestelde nadere regels als bedoeld in artikel 3.36;

i.

de exploitant of de leidinggevende het toezicht op de naleving van het in dit hoofdstuk bepaalde belemmert of bemoeilijkt of

j.

in het prostitutiebedrijf een escortbedrijf is gevestigd waarvan de vergunning is ingetrokken dan wel dat met toepassing van artikel 2.10 of artikel 3.44 van deze verordening dan wel artikel 13b van de Opiumwet is gesloten.

Artikel 3.35 Sluiting prostitutiebedrijf

1. De burgemeester kan de sluiting van een prostitutiebedrijf bevelen als het belang van de bescherming van de prostituees, de openbare orde, de veiligheid, de zedelijkheid of de gezondheid dat naar zijn oordeel vereist.

2. De burgemeester trekt het bevel tot sluiting in als naar zijn oordeel geen van de in het eerste lid genoemde belangen voortzetting van de sluiting vereist.

Artikel 3.36 Nadere regels

1. Het college kan voor de verschillende categorieën prostitutiebedrijven nadere regels stellen in het belang van de vrijheid, de veiligheid, de gezondheid of de arbeidsomstandigheden van de prostituees, de volksgezondheid, het voorkomen van strafbare feiten, het voorkomen of beperken van overlast of het voorkomen van aantasting van het woon- en leefklimaat.

2. De burgemeester kan van één of meer vereisten van deze nadere regels ontheffing verlenen.

Paragraaf 4.2 Escortbedrijven

Artikel 3.37 Exploitatie van een escortbedrijf

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een escortbedrijf te exploiteren.

2. De burgemeester verleent uitsluitend vergunning voor een escortbedrijf dat naar zijn oordeel voldoende aan een vast adres is gebonden.

Artikel 3.38 Aanvraag vergunning escortbedrijf

1. Bij het indienen van een aanvraag om een vergunning voor een escortbedrijf wordt naast het aanvraagformulier ook een bedrijfsplan overgelegd, waarin in ieder geval staan beschreven:

a.

de maatregelen die waarborgen dat de prostituees niet worden gedwongen tot prostitutie, tot prostitutie zonder condoom, tot gebruik van drugs of tot het nuttigen van alcoholhoudende dranken;

b.

de geneeskundige zorg en voorlichting op het gebied van het voorkomen van beroepsgerelateerde ziektes ten behoeve van de prostituees en

c.

de maatregelen waarmee de veiligheid van de prostituees wordt gewaarborgd.

2. De burgemeester kan nadere regels stellen ten aanzien van hetgeen in het bedrijfsplan wordt opgenomen.

3. Als de exploitant het bedrijfsplan wil wijzigen, doet hij van de wijziging vooraf mededeling aan de burgemeester; de mededeling wordt als onderdeel van het bedrijfsplan aangemerkt.

Artikel 3.39 Overdraagbaarheid vergunning

Een vergunning voor een escortbedrijf is gebonden aan het adres waarvoor zij is verleend.

Artikel 3.40 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

De exploitant en de leidinggevende:

a.

staan niet onder curatele of bewind en zijn niet uit de ouderlijke macht of voogdij ontzet;

b.

zijn niet in enig opzicht van slecht levensgedrag en

c.

hebben de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.

Artikel 3.41 Bijzondere weigeringsgronden

1. De burgemeester weigert een vergunning als:

a.

het escortbedrijf wordt gevestigd in een voor het publiek toegankelijk gebouw, behalve wanneer het een prostitutiebedrijf betreft en hij daarvoor op grond van artikel 3.27 eerste lid en vergunning heeft verleend;

b.

het escortbedrijf wordt gevestigd in een prostitutiebedrijf dat met toepassing van artikel 2.10 of artikel 3.35 van deze verordening dan wel artikel 13b van de Opiumwet is gesloten;

c.

het escortbedrijf wordt gevestigd in een woonruimte waarvoor geen vergunning tot woningonttrekking als bedoeld in artikel 30 van de Huisvestingswet is verleend;

d.

het escortbedrijf wordt gevestigd in een vaartuig waarvoor de benodigde vergunning ingevolge de Verordening op de haven en het binnenwater niet is verleend of

e.

de exploitant of de leidinggevende niet voldoet aan de in artikel 3.40 gestelde eisen.

2. De burgemeester kan een vergunning weigeren als:

a.

naar zijn oordeel het woon- en leefklimaat in de omgeving van het escortbedrijf of de openbare orde of veiligheid nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van het escortbedrijf;

b.

naar zijn oordeel onvoldoende aannemelijk is dat de exploitant of de leidinggevende de in artikel 3.42 bedoelde verplichtingen zal naleven;

c.

naar zijn oordeel het bedrijfsplan als bedoeld in artikel 3.38 onvoldoende garanties geeft voor de bescherming van de prostituees;

d.

een eerdere vergunning voor de exploitatie van een escortbedrijf of een prostitutiebedrijf is geweigerd of ingetrokken of

e.

op grond van andere feiten en omstandigheden onvoldoende vaststaat dat het bepaalde in artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht niet zal worden overtreden.

Artikel 3.42 Verplichtingen van de exploitant en de leidinggevende

1. De exploitant van een escortbedrijf doet wat nodig is voor een goede gang van zaken binnen het escortbedrijf.

2. De exploitant laat als leidinggevende van het bedrijf optreden degene die als zodanig in de vergunning staat vermeld.

3. De exploitant en de leidinggevende zorgen ervoor dat dagelijks een actuele bedrijfsadministratie wordt bijgehouden, dat deze in het escortbedrijf aanwezig is en dat deze op eerste vordering van een toezichthouder of opsporingsambtenaar ter inzage wordt afgegeven.

4. De burgemeester kan nadere regels stellen ten aanzien van hetgeen in de bedrijfsadministratie wordt opgenomen.

Artikel 3.43 Bijzondere gronden voor intrekking

1. De burgemeester trekt de vergunning voor het escortbedrijf in als:

a.

het escortbedrijf is gevestigd in een prostitutiebedrijf waarvan de vergunning op grond van artikel 3.34 is ingetrokken of dat met toepassing van artikel 2.10 of artikel 3.35 van deze verordening dan wel artikel 13b Opiumwet is gesloten;

b.

in de uitoefening van het escortbedrijf artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht is overtreden;

c.

het bedrijfsplan als bedoeld in artikel 3.38 onvoldoende garanties geeft voor de bescherming van de prostituees of

d.

de exploitant of de leidinggevende niet langer voldoet aan de in artikel 3.40 gestelde eisen.

2. De burgemeester kan de vergunning voor het escortbedrijf intrekken als:

a.

in strijd wordt gehandeld met hetgeen de exploitant in het bedrijfsplan heeft opgenomen;

b.

in de uitoefening van het escortbedrijf strafbare feiten plaatsvinden die een bedreiging vormen voor de openbare orde of veiligheid;

c.

bij het escortbedrijf een prostituee zonder geldige verblijfstitel werkzaam is;

d.

de openbare orde of veiligheid of het woon- en leefklimaat door de aanwezigheid van het escortbedrijf wordt verstoord of benadeeld;

e.

de exploitant of de leidinggevende het in artikel 3.42 bepaalde niet of onvoldoende nakomt;

f.

het escortbedrijf wordt uitgeoefend vanuit een voor het publiek toegankelijk gebouw dat niet is een prostitutiebedrijf waarvoor op grond van artikel 3.27, eerste lid een vergunning is verleend;

g.

de exploitant of de leidinggevende het toezicht op de naleving van het in dit hoofdstuk bepaalde belemmert of bemoeilijkt;

h.

een andere vergunning voor een escortbedrijf van de exploitant op grond van het eerste of het tweede lid, onderdeel a tot en met g, wordt ingetrokken of

i.

een andere vergunning voor een escortbedrijf van de exploitant door het bevoegde bestuursorgaan van een andere publiekrechtelijke rechtspersoon dan de gemeente Amsterdam is ingetrokken.

Artikel 3.44 Sluiting escortbedrijf

1. De burgemeester kan de sluiting van een escortbedrijf bevelen als het belang van de bescherming van de prostituees, de openbare orde, de veiligheid, de zedelijkheid of de gezondheid dat naar zijn oordeel vereist, tenzij het escortbedrijf is gevestigd in een woning.

2. De burgemeester trekt het bevel tot sluiting in als naar zijn oordeel geen van de in het eerste lid genoemde belangen voortzetting van de sluiting vereist.

Paragraaf 4.3 Seksinrichtingen en sekswinkels

Artikel 3.45 Exploitatie van een seksinrichting

Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een seksinrichting te exploiteren.

Artikel 3.46 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

De exploitant en de leidinggevende:

a.

staan niet onder curatele of bewind en zijn niet ontzet uit de ouderlijke macht of voogdij;

b.

zijn niet in enig opzicht van slecht levensgedrag en

c.

hebben de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.

Artikel 3.47 Bijzondere weigeringsgronden

1. De burgemeester weigert een vergunning voor een seksinrichting als:

a.

de vestiging van de seksinrichting geschiedt in een woonruimte waarvoor geen vergunning tot woningonttrekking is verleend als bedoeld in artikel 30 van de Huisvestingswet of

b.

de exploitant of de leidinggevende niet voldoet aan de in artikel 3.46 gestelde eisen.

2. De burgemeester kan een vergunning voor een seksinrichting weigeren als:

a.

naar zijn oordeel het woon- en leefklimaat in de omgeving van de seksinrichting of de openbare orde of veiligheid nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van de seksinrichting;

b.

een eerdere vergunning voor de exploitatie van de seksinrichting is ingetrokken of de seksinrichting met toepassing van artikel 2.10 van deze verordening of artikel 13b van de Opiumwet is gesloten of

c.

naar zijn oordeel onvoldoende aannemelijk is dat de exploitant of de leidinggevende het in artikel 3.48 en 3.49 bepaalde zal naleven.

Artikel 3.48 Verbod op prostitutie of escort in seksinrichting

Het is de exploitant en de leidinggevende van een seksinrichting verboden toe te laten dat in de seksinrichting prostitutie of escort wordt bedreven.

Artikel 3.49 Verbod minderjarige of illegale werknemers

Het is de exploitant en de leidinggevende van een seksinrichting verboden om in de seksinrichting minderjarige personen werkzaam te laten zijn of personen die niet beschikken over een geldige verblijfstitel dan wel personen voor wie de exploitant niet beschikt over een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Wet arbeid vreemdelingen.

Artikel 3.50 Bijzondere gronden voor intrekking

De burgemeester kan een vergunning voor een seksinrichting intrekken als:

a.

in de seksinrichting strafbare feiten plaatsvinden die een bedreiging vormen voor de veiligheid of orde in of om de seksinrichting;

b.

het woon- en leefklimaat in de omgeving van de seksinrichting of de openbare orde of veiligheid nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van de seksinrichting;

c.

de exploitant of de leidinggevende niet langer voldoet aan de in artikel 3.46, onder a of b gestelde eisen of

d.

de exploitant of de leidinggevende het in artikel 3.48 of 3.49 bepaalde niet of onvoldoende nakomt.

Artikel 3.51 Sekswinkels

1. Het is de exploitant van een sekswinkel verboden daarin of daarop zaken, opschriften, aankondigingen of gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen van erotisch-pornografische aard openlijk ten toon te stellen, aan te bieden of aan te brengen, als de burgemeester aan de exploitant heeft meegedeeld dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen de openbare orde of het woon- of leefklimaat in gevaar brengt.

2. Het verbod geldt niet voor het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van zaken, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen die dienen tot het openbaren van gedachten of gevoelens als bedoeld in artikel 7, eerste lid van de Grondwet.

Paragraaf 5 Speelgelegenheden

Artikel 3.52 Exploitatie van een speelgelegenheid

Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een speelgelegenheid te exploiteren.

Artikel 3.53 Uitzondering vergunningplicht

Artikel 3.52 geldt niet voor:

a.

speelcasino's waarvoor op grond van artikel 27h van de Wet op de kansspelen een vergunning is vereist;

b.

speelautomatenhallen waarvoor op grond van artikel 30b van de Wet op de kansspelen een vergunning is vereist;

c.

speelgelegenheden waar de mogelijkheid wordt geboden het kleine kansspel als bedoeld in artikel 7c van de Wet op de kansspelen te beoefenen, waar gelegenheid wordt gegeven te spelen op speelautomaten als bedoeld in artikel 30 van de Wet op de kansspelen of waar gelegenheid wordt gegeven tot de in artikel 1, onder a, van de Wet op de kansspelen omschreven handeling en

d.

de door de burgemeester aangewezen categorieën speelgelegenheden.

Artikel 3.54 Aanvraag vergunning speelgelegenheid

1. Bij een aanvraag om een vergunning wordt naast het aanvraagformulier ook een bedrijfsplan overgelegd, waarin in ieder geval staat beschreven welk spel in de speelgelegenheid wordt beoefend en op welke wijze de bedrijfsactiviteiten worden gefinancierd.

2. Als de exploitant het bedrijfsplan wil wijzigen, doet hij van de wijziging vooraf mededeling aan de burgemeester; deze mededeling wordt als onderdeel van het bedrijfsplan aangemerkt.

Artikel 3.55 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

De exploitant en de leidinggevende:

a.

staan niet onder curatele of bewind en zijn niet ontzet uit de ouderlijke macht of voogdij;

b.

zijn niet in enig opzicht van slecht levensgedrag en

c.

hebben de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.

Artikel 3.56 Bijzondere weigeringsgronden

1. De burgemeester weigert een vergunning als:

a.

de speelgelegenheid wordt gevestigd in een woonruimte waarvoor geen vergunning tot woningonttrekking is verleend als bedoeld in artikel 30 van de Huisvestingswet;

b.

de speelgelegenheid niet in een gebouw wordt gevestigd of

c.

de exploitant of de leidinggevende niet voldoet aan de in artikel 3.55 gestelde eisen.

2. De burgemeester kan een vergunning weigeren als:

a.

naar zijn oordeel het woon- en leefklimaat in de omgeving van de speelgelegenheid of de openbare orde of de veiligheid nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van de speelgelegenheid;

b.

een eerdere vergunning voor de exploitatie van de speelgelegenheid is ingetrokken of de speelgelegenheid met toepassing van artikel 2.10 of artikel 3.60 van deze verordening dan wel van artikel 13b van de Opiumwet is gesloten;

c.

naar zijn oordeel het bedrijfsplan als bedoeld in artikel 3.54 onvoldoende garanties geeft dat het in de Wet op de kansspelen bepaalde niet zal worden overtreden of

d.

naar zijn oordeel op grond van andere feiten en omstandigheden onvoldoende aannemelijk is dat het bepaalde in de Wet op de kansspelen niet zal worden overtreden.

Artikel 3.57 Verplichtingen van de exploitant en leidinggevende

1. De exploitant en de leidinggevende doen wat nodig is voor een goede gang van zaken in de speelgelegenheid en in de directe omgeving daarvan.

2. Het is verboden een speelgelegenheid voor het publiek geopend te houden als de exploitant of de leidinggevende die als zodanig op de vergunning staat vermeld niet in de speelgelegenheid aanwezig is.

Artikel 3.58 Openingstijden speelgelegenheden

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, de veiligheid of ter voorkoming of beperking van overlast de openingstijden van een speelgelegenheid beperken.

2. Het is verboden om een speelgelegenheid voor bezoekers geopend te hebben of daarin bezoekers toe te laten buiten de vastgestelde openingstijden.

3. Het is de bezoeker van een speelgelegenheid verboden in de speelgelegenheid aanwezig te zijn buiten de vastgestelde openingstijden.

Artikel 3.59 Bijzondere gronden voor intrekking

De burgemeester kan de vergunning intrekken als:

a.

het bepaalde in de Wet op de kansspelen wordt overtreden;

b.

in de speelgelegenheid strafbare feiten plaatsvinden die een bedreiging vormen voor de veiligheid of de orde in of om de speelgelegenheid;

c.

het bedrijfsplan als bedoeld in artikel 3.54 onvoldoende garanties geeft dat de Wet op de kansspelen niet zal worden overtreden;

d.

in strijd wordt gehandeld met hetgeen de exploitant in het bedrijfsplan heeft opgenomen;

e.

de openbare orde of het woon- en leefklimaat door de aanwezigheid van de speelgelegenheid wordt verstoord of benadeeld;

f.

de exploitant of leidinggevende niet langer voldoet aan de in artikel 3.55, onder a en b gestelde eisen;

g.

de exploitant of leidinggevende het in artikel 3.57 bepaalde niet of onvoldoende nakomt of

h.

de exploitant of leidinggevende het toezicht op de naleving van het in dit hoofdstuk bepaalde belemmert of bemoeilijkt.

Artikel 3.60 Sluiting speelgelegenheid

1. De burgemeester kan de sluiting van een speelgelegenheid bevelen als het belang van de openbare orde en veiligheid dat naar zijn oordeel vereist.

2. De burgemeester trekt het bevel tot sluiting in als naar zijn oordeel het in het eerste lid genoemde belang voortzetting van de sluiting niet langer vereist.

Hoofdstuk 4 Gebruik openbare ruimte

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 4.1 Begripsomschrijvingen

In paragraaf 6 wordt verstaan onder:

a.

parkeren: het laten stilstaan van een voertuig, anders dan gedurende de tijd die nodig is en gebruikt wordt voor het onmiddellijk in- of uitstappen van passagiers of voor het onmiddellijk laden of lossen van goederen;

b.

voertuig: voertuig als bedoeld in artikel 1.1.8 met uitzondering van fietsen, bromfietsen en gehandicaptenvoertuigen;

c.

weg: de weg als bedoeld in artikel 1.1.9 onder a.

Paragraaf 2 Voorwerpen

Artikel 4.2 Vastmaken van voorwerpen

1. Het is verboden voorwerpen aan te brengen boven of over de weg of vast te maken aan bomen of aan objecten die zijn bestemd voor of gebruikt worden ten behoeve van de openbare dienst.

2. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

Artikel 4.3 Voorwerpen en stoffen op, aan, in of boven de weg

1. Het is verboden zonder vergunning van het college voorwerpen of stoffen op, aan, in of boven de weg te plaatsen, aan te brengen, te hebben of te storten.

2. Het verbod geldt niet voor:

a.

het uitsteken van vlaggen, wimpels of vlaggenstokken mits zij geen gevaar of hinder kunnen opleveren voor personen of zaken en niet voor reclame worden gebruikt;

b.

zaken waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard of waarop de artikelen 4.7 en 4.8 van toepassing zijn;

c.

voertuigen, met inbegrip van kinderwagens, kruitwagens en dergelijke kleine voertuigen;

d.

staanplaatsen en marktplaatsen als bedoeld in de Verordening op de straathandel;

e.

terrassen als bedoeld in artikel 3.1.2;

f.

reclame als bedoeld in artikel 1.1.5;

g.

zaken die kortstondig op de weg worden geplaatst en noodzakelijk zijn voor het uitvoeren van werkzaamheden, met inbegrip van laden en lossen, mits degene die de werkzaamheden verricht ervoor zorgt dat onmiddellijk na het beëindigen daarvan de zaken van de weg worden verwijderd en de weg wordt gereinigd.

3. Het verbod geldt niet voorzover in het onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer, de Telecommunicatiewet en de Wet beheer rijkswaterstaatswerken.

Artikel 4.4 Bijzondere weigeringsgronden

1. Het college kan de vergunning weigeren als het beoogde gebruik:

a.

schade kan toebrengen aan de weg, een belemmering kan opleveren voor het gebruik daarvan of een belemmering kan opleveren voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg;

b.

gevaar, hinder of verontreiniging voor de omgeving kan veroorzaken of

c.

afbreuk doet aan het uiterlijk aanzien van de openbare ruimte.

2. De in het eerste lid, onder c, genoemde weigeringsgrond geldt niet voor bouwwerken.

Artikel 4.5 Uitzondering vergunningplicht

1. Het college kan categorieën voorwerpen aanwijzen waarvoor het verbod van artikel 4.3, eerste lid niet geldt.

2. Het college kan nadere regels stellen voor een veilig en doelmatig gebruik van de openbare ruimte ten behoeve van de in het eerste lid bedoelde categorieën.

3. Het college kan wegen en weggedeelten aanwijzen waar het plaatsen van voorwerpen zoals bedoeld in het eerste lid niet of slechts beperkt is toegestaan.

4. Het is verboden een voorwerp als bedoeld in het eerste lid op de weg te plaatsen als in strijd wordt gehandeld met de nadere regels als bedoeld in het tweede lid of met een aanwijzing als bedoeld in het derde lid.

Artikel 4.6 Schade en hinder door voorwerpen

Het is verboden op, in, over of boven de weg voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te brengen of te hebben als deze door hun omvang, vormgeving, constructie of plaats van bevestiging schade kunnen toebrengen aan de weg, gevaar kunnen opleveren voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan dan wel een belemmering kunnen vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg of in ernstige mate afbreuk doen aan het uiterlijk aanzien van de openbare ruimte.

Paragraaf 3 Plakken en kladden

Artikel 4.7 Plakken en kladden

1. Het is verboden op de weg of op een zaak:

a.

een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding op welke wijze dan ook aan te brengen of aan te laten brengen of

b.

met kalk, krijt, teer, een kleur- of verfstof of op andere wijze een afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of aan te laten brengen.

2. Het verbod geldt niet als:

a.

gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift;

b.

gehandeld wordt door of met schriftelijke toestemming van de rechthebbende op de weg of de zaak mits die toestemming vooraf is verleend en op eerste vordering kan worden getoond aan een toezichthouder of een opsporingsambtenaar of

c.

het aanbrengen of laten aanbrengen geschiedt op een plaats die vanaf de weg niet zichtbaar is.

Artikel 4.8 Aanplakobjecten

1. Het college kan aanplakobjecten aanwijzen die uitsluitend bestemd zijn voor het aanbrengen van meningsuitingen die geen reclame zijn.

2. Het verbod van artikel 4.7, eerste lid geldt niet wanneer gebruik wordt gemaakt van een aangewezen aanplakobject.

3. Het college wijst in het belang van de vrijheid van meningsuiting een minimumaantal aanplakobjecten aan. Als het college geen minimumaantal heeft aangewezen dan wel als er minder aanplakobjecten aanwezig zijn dan het college heeft aangewezen is het verbod van artikel 4.7, eerste lid niet van toepassing in het betreffende gebied ten aanzien van meningsuitingen die geen reclame zijn.

4. Het college kan voor het gebruik van de aangewezen aanplakobjecten nadere regels stellen mits deze geen betrekking hebben op de inhoud van de meningsuiting.

Artikel 4.9 Aanplakgereedschap

1. Het is verboden:

a.

met een aanplakbiljet, plakmiddel of plakgereedschap op de weg te zijn of

b.

tussen 22.00 uur en 06.00 uur op de weg te zijn met teer, krijt, kalk of een kleur- of verfstof.

2. Het verbod geldt niet als aannemelijk is dat deze voorwerpen of stoffen niet gebruikt of bestemd zijn voor handelingen die op grond van artikel 4.7 verboden zijn.

Paragraaf 4 Reclame

Artikel 4.10 Reclame op onroerende zaken

1. In dit artikel wordt onder reclame verstaan: het aanprijzen van of de aandacht vestigen op diensten, goederen, activiteiten, doelstellingen of namen.

2. Het is de rechthebbende op een onroerende zaak verboden deze zaak of een daarop aanwezige zaak te gebruiken of te laten gebruiken voor het maken van reclame met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die vanaf de weg of vanaf een andere voor publiek toegankelijke plaats zichtbaar is en die niet toelaatbaar is.

3. Reclame is niet toelaatbaar als deze naar het oordeel van het college:

a.

ontsierend is voor het stadsbeeld of afbreuk doet aan de kwaliteit van de openbare ruimte;

b.

de veiligheid van het verkeer in gevaar kan brengen of

c.

onevenredige hinder kan veroorzaken voor de omgeving.

4. Reclame wordt geacht toelaatbaar te zijn als:

a.

de rechthebbende met inachtneming van de vereisten als bedoeld in het vijfde lid mededeling heeft gedaan aan het college van het voornemen tot het aanbrengen van reclame en

b.

voorzover het gaat om reclame als bedoeld in het derde lid, onder a, het college niet binnen vijf weken na de dag van ontvangst van deze mededeling aan de melder heeft bekendgemaakt dat de reclame niet toelaatbaar is dan wel slechts toelaatbaar is voor een beperkte termijn.

5. Het college stelt nadere regels vast met betrekking tot de toepassing van het derde lid, onder a, en stelt voorts de vereisten vast waaraan de mededeling als bedoeld in het vierde lid, onder a, moet voldoen.

6. Voordat het college beslist op een mededeling als bedoeld in het vierde lid legt het deze zo spoedig mogelijk voor aan een commissie van onafhankelijke deskundigen die schriftelijk en binnen twee weken advies geeft.

7. Het college kan het vragen van advies als bedoeld in het zesde lid achterwege laten als de nadere regels als bedoeld in het vijfde lid afdoende in het geval voorzien.

8. Het derde lid, onder a, geldt niet voor bouwwerken.

9. In een geval als bedoeld in het achtste lid merkt het college een mededeling als bedoeld in het vierde lid aan als een aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 40 van de Woningwet dan wel artikel 11 van de Monumentenwet.

Artikel 4.11 Reclame op of aan de weg

1. Het is verboden met een bord, doek of met enig ander middel of voorwerp of met een voertuig of vaartuig, uitsluitend of hoofdzakelijk gebruikt of bestemd voor het maken van reclame, op of aan de weg of het openbaar water reclame te maken.

2. Het verbod geldt niet:

a.

voor het gebruik van categorieën voorwerpen die op grond van artikel 4.5 door het college zijn aangewezen;

b.

als artikel 4.10 van toepassing is;

c.

als artikel 4.12, eerste lid van toepassing is;

d.

als artikel 4.23 van toepassing is;

e.

voor het gebruik van objecten die bij de gemeente in beheer zijn en waarvoor met de gemeente over het gebruik van die objecten voor reclame een overeenkomst is aangegaan.

3. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

Artikel 4.12 Verspreiden voorwerpen voor reclamedoeleinden

1. Het is verboden voor reclamedoeleinden op of aan de weg voorwerpen onder het publiek te verspreiden of te laten verspreiden.

2. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

3. Het verbod geldt niet voorzover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.

Paragraaf 5 Werkzaamheden

Artikel 4.13 Werkzaamheden op of in de weg

1. Het is verboden de wegbedekking op te breken of te beschadigen.
2. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.
3. Het verbod geldt niet voor zover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht of de Verordening werken in de openbare ruimte.

Artikel 4.14 Beplantingen

1. Het is verboden op of in de weg beplanting aan te brengen tenzij hiervoor een overeenkomst met de gemeente is gesloten.
2. De rechthebbende op beplanting die het uitzicht voor het verkeer belemmert, de veiligheid in gevaar brengt of de bediening, de bereikbaarheid of de zichtbaarheid van brandkranen of afsluiters belemmert, brengt deze beplanting terug tot de door het college aangegeven afmetingen.

Artikel 4.15 Gedoogplicht ten behoeve van de openbare dienst

1. De rechthebbende op een zaak die is gelegen aan de weg of het openbaar water staat toe dat op, aan of in die zaak een voorwerp of teken wordt aangebracht ten behoeve van de openbare dienst.
2. Het eerste lid geldt niet voorzover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien door de Waterstaatwet 1900.

Artikel 4.16 Gedenktekens

1. Het is verboden zich te bevinden op of tegen een gedenkteken dat op of aan de weg staat of daarop of daartegen een voorwerp te zetten.
2. Het verbod geldt niet voorzover:
 - a.

in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet openbare manifestaties of
 - b.

sprake is van een hulding, herdenking of een evenement waarvoor vergunning is verleend.

Artikel 4.17 Verontreiniging van de weg en het water

1. Het is verboden de weg te verontreinigen.

2. Het verbod geldt niet:

a.

voorzover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wet milieubeheer of

b.

als de verontreiniging het redelijkerwijs niet te voorkomen gevolg is van werkzaamheden.

3. Degene die de in het tweede lid, onder b bedoelde werkzaamheden verricht, reinigt de weg onmiddellijk na het beëindigen van de werkzaamheden of zoveel eerder als een toezichthouder dat vordert.

4. Het is verboden zaken die een hinderlijke stank verspreiden, het water kunnen verontreinigen of verondiepen, voor de gezondheid schadelijk kunnen zijn of die blijven drijven, rechtstreeks in het openbaar water te deponeren dan wel zodanig te plaatsen dat deze in het openbaar water kunnen komen.

5. Het vierde lid geldt niet voorzover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, de Plassenverordening Noord-Holland, de Verordening bescherming bodem- en grondwateren Noord-Holland of de Verordening verontreiniging oppervlaktewateren Noord-Holland.

6. Het is verboden zaken te vervoeren dan wel te laden of te lossen, te hijsen of te vieren zonder zodanige voorzieningen te hebben getroffen dat wordt voorkomen dat de lucht, het water of de weg wordt verontreinigd.

7. Het zesde lid geldt niet voorzover in het daar geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wet milieubeheer.

Artikel 4.18 Openbare ijsvlakten

Het is verboden een voor het publiek toegankelijke ijsvlakte te beschadigen, te verontreinigen, te versperren of voor het schaatsen minder bruikbaar te maken.

Artikel 4.19 Bestrijding van gladheid

1. Het is verboden bij vorst of dreigende vorst water op de weg te storten of te laten vloeien.

2. Het verbod geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 427, aanhef en onder 4, van het Wetboek van Strafrecht of artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.

Paragraaf 6 Parkeerexcessen

Artikel 4.20 Parkeren van voertuigen van autobedrijf en dergelijke

1. Het is degene die er zijn beroep dan wel een gewoonte van maakt voertuigen te stallen, herstellen, slopen, verhuren, verhandelen of te gebruiken voor het geven van rijlessen verboden:

a.

drie of meer voertuigen die hem toebehoren of zijn toevertrouwd, op de weg te parkeren in elkaars nabijheid of

b.

de weg als werkplaats voor voertuigen te gebruiken.

2. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

Artikel 4.21 Te koop aanbieden van voertuigen

1. Het is verboden op of aan de weg een voertuig te parkeren of te laten staan met het kennelijke doel het te koop aan te bieden of te verhandelen in de nabijheid van een ander met hetzelfde doel geplaatst voertuig.

2. Het is verboden op door het college aangewezen wegen of weggedeelten een voertuig te parkeren met het kennelijke doel dit te koop aan te bieden of te verhandelen.

3. Het college kan van deze verboden ontheffing verlenen.

Artikel 4.22 Wrakken

1. Het is verboden een voertuig dat rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud of in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert op de weg te plaatsen of te hebben.

2. Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wet milieubeheer.

Artikel 4.23 Parkeren van reclamevoertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat is voorzien van een reclameaanduiding op of aan de weg te parkeren met het kennelijke doel daarmee reclame te maken.

2. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

Artikel 4.24 Parkeren van grote voertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat, de lading meegerekend, een lengte heeft van meer dan zes meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter, te parkeren:

a.

tussen 06:00 uur en 22:00 uur op een door het college aangewezen plaats waar dit naar zijn oordeel schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente of

b.

op de weg bij een voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw op zodanige wijze dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers vanuit dat gebouw hinderlijk wordt belemmerd of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan.

2. Het in het eerste lid onder b bedoelde verbod geldt niet gedurende de tijd die nodig is en gebruikt wordt voor het uitvoeren van werkzaamheden die de aanwezigheid van het voertuig nodig maken.

3. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

Artikel 4.25 Caravans en dergelijke

1. Het is verboden een voertuig dat hoofdzakelijk voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt langer dan drie achtereenvolgende dagen zonder wezenlijke tijdsonderbreking te parkeren op of aan de weg.

2. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

3. Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door het Provinciaal wegenreglement of de provinciale landschapsverordening.

Artikel 4.26 Blokkeren van parkeerruimte

Het is verboden op de weg parkeerruimte te blokkeren met het kennelijke doel deze te reserveren.

Artikel 4.27 Parkeren van fietsen en bromfietsen

1. Het is verboden een fiets, bromfiets of gehandicaptenvoertuig te parkeren als daardoor:

a.

op de weg de doorgang wordt gehinderd of belemmerd;

b.

de veiligheid of de doorstroming van of het uitzicht voor het verkeer wordt gehinderd;

c.

schade ontstaat of

d.

voor een bewoner of gebruiker van het gebouw waartegen of waarvoor de fiets, bromfiets of het gehandicaptenvoertuig staat geparkeerd de doorgang of het uitzicht wordt belemmerd.

2. Het is verboden:

a.

een fiets of bromfiets te parkeren in door het college daarvoor aangewezen parkeervoorzieningen, langer dan een door het college te bepalen periode;

b.

fietsen of bromfietsen die rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeren op of aan de weg te laten staan.

3. Het college kan in het belang van de veiligheid en ter voorkoming van hinder een gebied aanwijzen waarin fietsen of bromfietsen uitsluitend in een daarvoor bestemde voorziening mogen worden geparkeerd.

4. Het is verboden om een fiets of bromfiets in een gebied als bedoeld in het derde lid buiten een voor parkeren bestemde voorziening te plaatsen.

Hoofdstuk 5 Milieu

Paragraaf 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 5.1 Begripsomschrijvingen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a.

consumentenvuurwerk: vuurwerk bestemd voor particulier gebruik, waarop het Vuurwerkbesluit van toepassing is;

b.

explosieven: explosieven als bedoeld in artikel 1 onder d van de Wet Explosieven voor Civiel Gebruik;

c.

groenvoorziening: bij de gemeente in onderhoud zijnde groenvoorzieningen zoals parken, wandelplaatsen, plantsoenen, groenstroken, grasperken, vijvers, bossen, of andere natuurterreinen;

d.

kort aanlijnen: aanlijnen van een dier met een deugdelijke lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, die niet langer is dan 1,50 meter;

e.

muilkorf: een muilkorf die is vervaardigd van stevige kunststof of van stevig leer of van beide stoffen, die door middel van een stevige leren riem rond de hals zodanig is aangebracht dat verwijdering zonder toedoen van de mens niet mogelijk is en die zodanig is ingericht dat de drager geen mens of dier kan bijten, dat de afgesloten ruimte binnen de korf een geringe opening van de bek toelaat en dat geen scherpe delen binnen de korf aanwezig zijn.

Paragraaf 2 Vuurwerk en explosieven

Artikel 5.2 Vergunning ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk

- 1.Het is verboden zonder vergunning van het college in de uitoefening van een bedrijf of een nevenbedrijf consumentenvuurwerk ter beschikking te stellen dan wel voor dit doel aanwezig te hebben.
- 2.Het college kan een vergunning weigeren in het belang van de openbare orde en ter voorkoming of beperking van overlast.

Artikel 5.3 Gebruik van consumentenvuurwerk

- 1.Het is verboden consumentenvuurwerk op of aan de weg of op een voor publiek toegankelijke plaats te gebruiken als dit gevaar, schade of overlast kan veroorzaken.
- 2.Het is verboden consumentenvuurwerk te gebruiken in de directe omgeving van een inrichting waarin dieren worden verzorgd of opgevangen.
- 3.Het is verboden consumentenvuurwerk te gebruiken op een door het college in het belang van de voorkoming van gevaar, schade of overlast aangewezen plaats.
- 4.De verboden gelden niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 5.4 Gebruik van explosieven

- 1.Het is verboden zonder vergunning van het college explosieven te gebruiken.
- 2.Het college kan een vergunning weigeren in het belang van de openbare orde of ter voorkoming of beperking van overlast.
- 3.Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 157 of artikel 158 van het Wetboek van Strafrecht.

Paragraaf 3 Hinder

Artikel 5.5 Hinder van toestellen, machines, e.d.

- 1.Het is verboden toestellen, geluidsapparaten of machines in werking te hebben, of anderszins handelingen te verrichten op een zodanige wijze dat voor een omwonende of voor de omgeving hinder wordt veroorzaakt of toe te laten dat deze handelingen worden verricht.
- 2.Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

3. Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wet milieubeheer, de Woningwet, de Wet geluidhinder, de Wegenverkeerswet, de Zondagswet, het Wetboek van Strafrecht, de Luchtvaartwet of de provinciale milieuverordening.

Artikel 5.6 Buiten toepassing laten van geluid- en lichthindervoorschriften

1. In dit artikel wordt verstaan onder:

a.

Besluit: het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

b.

inrichting: een inrichting type A of type B, als bedoeld in het Besluit.

2. De waarden als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit zijn voor inrichtingen voor horeca-, sport- en recreatieactiviteiten niet van toepassing:

a.

op Koninginnedag;

b.

op ten hoogste negen dagen die per kalenderjaar door de burgemeester in verband met de viering van bepaalde festiviteiten in elk stadsdeelgebied kunnen worden aangewezen;

c.

op ten hoogste twee dagen of delen van dagen die per kalenderjaar door de burgemeester ten behoeve van incidentele festiviteiten of activiteiten binnen een inrichting voor horeca-activiteiten kunnen worden aangewezen;

d.

op ten hoogste twaalf dagen of delen van dagen die per kalenderjaar door de burgemeester ten behoeve van incidentele festiviteiten of activiteiten binnen een inrichting voor sport- of recreatieactiviteiten kunnen worden aangewezen.

3. Het eerste lid van artikel 4.113 van het Besluit is niet van toepassing:

a.

in de gevallen genoemd in het tweede lid onder a en b en

b.

op ten hoogste twaalf dagen of delen van dagen die per kalenderjaar door de burgemeester ten behoeve van incidentele festiviteiten en activiteiten binnen een inrichting voor sportactiviteiten kunnen worden aangewezen.

Artikel 5.7 Hinder door motorvoertuigen en bromfietsen

- 1.Het is verboden zonder noodzaak met een motorvoertuig of een bromfiets hinder te veroorzaken.
- 2.Het is verboden zonder noodzaak de motor van een motorvoertuig in werking te hebben.
- 3.Het is verboden een motorvoertuig op zodanige wijze te laden of te lossen dat daardoor zonder noodzaak hinder wordt veroorzaakt.
- 4.De verboden gelden niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wegenverkeerswet.

Artikel 5.8 Wedstrijden

- 1.Het is verboden met een motorvoertuig of een bromfiets een wedstrijd te houden, te doen houden of daaraan deel te nemen dan wel ter voorbereiding van een wedstrijd een trainings- of proefrit te houden, te doen houden of daaraan deel te nemen.
- 2.Het college kan plaatsen aanwijzen waar het verbod niet geldt. Het college kan daarbij regels stellen voor het gebruik van deze plaatsen in het belang van het voorkomen of beperken van overlast, in het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving en ter bescherming van andere milieuwaarden en in het belang van de veiligheid van de deelnemers of van het publiek.
- 3.Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wegenverkeerswet, de Wet milieubeheer of het Besluit geluidproductie sportmotoren.

Paragraaf 4 Groen

Artikel 5.9 Openbare groenvoorzieningen

- 1.Het is in voor publiek toegankelijke groenvoorzieningen verboden zich te bevinden buiten de wegen als bedoeld in artikel 1.1.9 onder a, paden of andere voor gebruik aangewezen plaatsen zoals lig- of speelweiden.

2. Als het college in het belang van de instandhouding van een voor publiek toegankelijke groenvoorziening deze of een gedeelte daarvan heeft aangewezen is het verboden zich daarin te bevinden.

3. Het is in voor publiek toegankelijke groenvoorzieningen verboden met een voertuig te rijden of een voertuig te laten stilstaan buiten de wegen en paden.

4. Het is verboden schade toe te brengen aan voor publiek toegankelijke groenvoorzieningen.

5. Het college kan van de verboden in het eerste, tweede en derde lid ontheffing verlenen.

Artikel 5.10 Bestrijding iepziekte

1. Als zich op een terrein één of meer iepen bevinden die naar het oordeel van het college gevaar opleveren voor verspreiding van de iepziekte of voor vermeerdering van de iepenspintkever is de rechthebbende, als hij daartoe door het college is aangeschreven, verplicht binnen een termijn van tien werkdagen:

a.

de iepen te vellen;

b.

de iepen met inbegrip van het resterende stamdeel direct en ter plaatse te ontbasten en de bast te vernietigen of

c.

de niet-ontbaste iepen of delen daarvan te versnipperen.

2. Het is verboden gevelde niet-ontbaste iepen of delen daarvan voorhanden of in voorraad te hebben of te vervoeren tenzij het gaat om versnipperd iepenhout.

Artikel 5.11 Doen van natuurlijke behoefte

1. Het is verboden op of aan de weg buiten een urinoir of andere toiletgelegenheid datgene te verrichten waarvoor een toiletgelegenheid is bestemd.

2. Het is verboden een urinoir of andere toiletgelegenheid te gebruiken voor andere doeleinden dan waarvoor deze is bestemd.

Paragraaf 5 Dieren

Artikel 5.12 Verontreiniging door honden

1. De eigenaar of houder van een hond zorgt ervoor dat de hond zich niet van uitwerpselen ontdoet als deze zich op of aan de weg bevindt.

2. Het eerste lid geldt niet:

a.

op door het college aangewezen plaatsen of

b.

als de eigenaar of houder van een hond ervoor zorgt dat de uitwerpselen onmiddellijk worden verwijderd.

3. De eigenaar of houder van een hond die zich met de hond op of aan de weg bevindt heeft een doeltreffend hulpmiddel bij zich dat geschikt is voor het verwijderen van de uitwerpselen.

4. Het college stelt de eisen vast waaraan een doeltreffend hulpmiddel voldoet.

5. De eigenaar of houder van een hond die zich met de hond op of aan de weg bevindt, laat dit hulpmiddel op eerste vordering zien aan een toezichthouder.

Artikel 5.13 Aanlijngedod en hondenpenning

1. Het is de eigenaar of houder verboden zich met een hond op of aan de weg te bevinden als deze niet is aangelijnd.

2. Het is de eigenaar of houder verboden zich met een hond op of aan de weg te bevinden als deze niet op duidelijk zichtbare wijze aan de hals de penning draagt die voor de hond op grond van de geldende verordening betreffende hondenbelasting is verstrekt.

3. Het college kan plaatsen aanwijzen waar het verbod van het eerste lid niet geldt.

4. De verboden gelden niet voorzover de eigenaar of houder van een hond zich vanwege zijn handicap door een geleidehond laat begeleiden en de hond als zodanig aantoonbaar gekwalificeerd is of als een eigenaar of houder van een hond deze aantoonbaar gekwalificeerd opleidt tot geleidehond.

Artikel 5.14 Verboden plaatsen voor honden

Het is de eigenaar of houder van een hond verboden deze uit te laten op een voor publiek toegankelijke kinderspeelplaats, zandbak of speelweide of op een andere door het college aangewezen plaats.

Artikel 5.15 Gevaarlijke of hinderlijke honden

1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden deze uit te laten op of aan de weg, op een andere voor publiek toegankelijke plaats of op het terrein van een ander:

a.

anders dan kort aangelijnd als het college aan hem heeft bekendgemaakt dat het de hond gevaarlijk of hinderlijk acht en in verband met het gedrag van de hond noodzakelijk acht dat deze kort is aangelijnd of

b.

anders dan kort aangelijnd en voorzien van een muilkorf als het college aan hem heeft bekendgemaakt dat het de hond gevaarlijk of hinderlijk acht en in verband met het gedrag van de hond noodzakelijk acht dat deze kort is aangelijnd en een muilkorf draagt.

Artikel 5.16 Duiven

1. Het is verboden op of aan de weg duivenvoer te verkopen.

2. Het verbod is niet van toepassing op door het college ingestelde markten gedurende de voor die markten aangewezen dagen en uren.

3. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.

4. De Verordening op de straathandel is niet van toepassing als een ontheffing is verleend.

Artikel 5.17 Geluidhinder door dieren

Degene die buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer de zorg heeft voor een dier voorkomt dat dit voor de omgeving geluidhinder veroorzaakt.

Hoofdstuk 6 Handhaving

Artikel 6.1 Strafbepaling

Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de op grond van artikel 1.6 gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of met een geldboete van de tweede categorie:

1.8, 1.9, 2.2 eerste lid, 2.2 tweede lid, 2.2 derde lid, 2.3, 2.4, 2.5 eerste lid, 2.7 eerste lid, 2.7 tweede lid, 2.8 tweede lid, 2.9 eerste lid, 2.9 tweede lid, 2.10 vierde lid, 2.10 vijfde lid, 2.10 zesde lid, 2.12 eerste lid, 2.12 tweede lid, 2.12 vierde lid, 2.13 eerste lid, 2.15 vierde lid, 2.16 eerste lid, 2.17 eerste lid, 2.17 tweede lid, 2.17 vijfde lid, 2.18 eerste lid, 2.18 tweede lid, 2.19 eerste lid, 2.19 tweede lid, 2.20 eerste lid, 2.21, 2.22 eerste lid, 2.23 eerste lid, 2.25 eerste lid, 2.25 tweede lid, 2.26 derde lid, 2.26 vierde lid, 2.27 eerste lid, 2.27 tweede lid, 2.31 eerste lid, 2.36 tweede lid, 2.39 tweede lid, 2.40 eerste lid, 2.41 zevende lid, 2.44 vierde lid, 2.45 tweede lid, 2.47 eerste lid, 2.48, 2.49 eerste lid, 2.49 tweede lid, 2.50 eerste lid, 2.50 tweede lid, 2.50 derde lid, 2.51 eerste lid, 2.51 vierde lid, 2.52 eerste lid, 2.53 eerste lid, 3.4, 3.5, 3.8 eerste lid, 3.12, 3.13, 3.14 eerste lid, 3.16 tweede lid, 3.18, 3.19 eerste lid, 3.20, 3.21, 3.26, 3.27, 3.32 eerste lid, 3.32, derde lid, 3.33 tweede lid, 3.33 derde lid, 3.37 eerste lid, 3.39, 3.42, 3.45, 3.48, 3.49, 3.51 eerste lid, 3.52, 3.57 tweede lid, 3.58 tweede lid, 3.58 derde lid, 4.2 eerste lid, 4.3 eerste lid, 4.5 vierde lid, 4.6, 4.7 eerste lid, 4.9 eerste lid, 4.10 tweede lid, 4.11 eerste lid, 4.12 eerste lid, 4.13 eerste lid, 4.14 eerste lid, 4.16 eerste lid, 4.17 eerste lid, 4.17 vierde lid, 4.17 zesde lid, 4.18, 4.19 eerste lid, 4.20 eerste lid, 4.21 eerste lid, 4.21 tweede lid, 4.22 eerste lid, 4.23 eerste lid, 4.24 eerste lid, 4.25 eerste lid, 4.26, 4.27, 5.2 eerste lid, 5.3 eerste lid, 5.3 tweede lid, 5.3 derde lid, 5.4 eerste lid, 5.5 eerste lid, 5.7 eerste lid, 5.7 tweede lid, 5.7 derde lid, 5.8 eerste lid, 5.9 eerste lid, 5.9 tweede lid, 5.9 derde lid, 5.9 vierde lid, 5.10, 5.11, 5.12 eerste lid, 5.12 vijfde lid, 5.13 eerste lid, 5.13 tweede lid, 5.14, 5.15 eerste lid, 5.16 eerste lid, 5.17.

Artikel 6.2 Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn belast de bij besluit van het college dan wel de burgemeester aangewezen personen of categorieën van personen.

Artikel 6.3 Binnentreden woningen

1. Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften welke strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner.

2. Het eerste lid geldt niet voor zover het binnentreden nodig is in verband met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van het bepaalde in de artikelen 2.28, 2.29 en 2.30.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Artikel 7.1 Intrekking

De Algemene Plaatselijke Verordening 1994 wordt ingetrokken.

Artikel 7.2 Overgangsrecht

1. Vergunningen, ontheffingen en andere besluiten op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening 1994 blijven ook na de inwerkingtreding van deze verordening gelden, hetzij tot het einde van hun looptijd, hetzij tot het tijdstip dat zij met toepassing van deze verordening worden gewijzigd of ingetrokken.

2. Op aanvragen om een vergunning, ontheffing of een ander besluit op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening 1994, waarop bij de inwerkingtreding van deze verordening nog niet is beslist, wordt met toepassing van deze verordening een beslissing genomen.

3. Besluiten ter uitvoering of handhaving van bepalingen van de Algemene Plaatselijke Verordening 1994, worden geacht te zijn genomen ter uitvoering of handhaving van deze verordening.

4. Op bezwaarschriften tegen besluiten op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening 1994, waarop bij de inwerkingtreding van deze verordening nog niet is beslist, wordt met toepassing van deze verordening een beslissing genomen.

5. De intrekking van de verordening bedoeld in artikel 7.1 heeft geen gevolgen voor de geldigheid van de op basis van die verordening vastgestelde nadere regels, beleidsregels, aanwijzingsbesluiten, mandaatbesluiten en delegatiebesluiten, als de rechtsgrond waarop die besluiten zijn gebaseerd ook is opgenomen in deze verordening.

Artikel 7.3 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 november 2008.

Artikel 7.4 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Algemene Plaatselijke Verordening 2008.

Toelichting

Algemene inleiding

De Algemene Plaatselijke Verordening 2008 (APV) is de opvolger van de APV 1994, vastgesteld op 30 november 1994 (Gemeentebblad 1994, afd. 3, volgnr. 140) en nadien vele malen gewijzigd.

Omdat de talloze aanpassingen van de APV ten koste zijn gegaan van de samenhang, de logica en de bruikbaarheid van de verordening is een grote herziening nodig geweest.

De nieuwe verordening is aangepast aan relevante jurisprudentie, in juridisch-technisch en taalkundig opzicht gemoderniseerd en vereenvoudigd door het schrappen van onnodige regels. Tegelijk is het nodig gebleken om voor een aantal onderwerpen nieuwe regels in te voeren.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om de leesbaarheid en de toegankelijkheid van de verordening te vergroten. De indeling en systematiek van de verordening zijn ingrijpend gewijzigd om deze doelstellingen te realiseren.

Indeling en systematiek

Gekozen is voor een indeling waarin samenhangende onderwerpen zo veel mogelijk bij elkaar zijn gebracht. Hoewel bij iedere keuze kanttekeningen zijn te plaatsen komen de gemaakte keuzes de logica en bruikbaarheid van de verordening ten goede.

De verordening begint met een hoofdstuk met algemene bepalingen gevolgd door vier inhoudelijke hoofdstukken die elk een inhoudelijk hoofdthema behandelen, namelijk orde en veiligheid, exploitatie van bedrijven, gebruik van de openbare ruimte en milieu.

De verordening besluit met een hoofdstuk over handhaving en met een hoofdstuk slotbepalingen.

De verordening heeft een gelaagde opbouw. Het eerste hoofdstuk bevat bepalingen van algemene strekking die gelden voor de hele verordening: de daarin opgenomen begripsomschrijvingen zijn dus van toepassing op alle andere plaatsen waar ze voorkomen.

Dit is ook het geval met de andere bepalingen zoals bijvoorbeeld over het indienen van een vergunning, de algemene weigerings- en intrekingsgronden en de toonplicht.

Die gelaagdheid wordt gecontinueerd in de thematische hoofdstukken.

Voorafgaande aan de inhoudelijke bepalingen in de verschillende thematische hoofdstukken zijn bepalingen opgenomen waarin begripsomschrijvingen staan die alleen in dat hoofdstuk van toepassing zijn. Daarnaast komt het in een enkel geval voor dat in een afzonderlijk artikel een begripsomschrijving is opgenomen die alleen in dat artikel voorkomt.

Verder bevat bijvoorbeeld het derde hoofdstuk een aantal bepalingen van algemene aard over vergunningen voor het exploiteren van bedrijven zoals een algemene weigeringsgrond. Bij de verschillende paragrafen worden vervolgens nog bijzondere weigeringsgronden genoemd die alleen van toepassing zijn voor het in die paragraaf behandelde onderwerp.

Bij het gebruik van de APV is het dus zaak om naast het toepassen van een bepaald artikel ook de algemene bepalingen aan het begin van het hoofdstuk én van hoofdstuk 1 er op na te slaan omdat algemene en bijzondere bepalingen elkaar aanvullen.

De artikelen worden numeriek aangeduid: artikel 4.2, eerste lid bijvoorbeeld betekent hoofdstuk 4, artikel 2, eerste lid.

Reikwijdte en inhoud

De APV behoort tot de belangrijkste verordeningen in Amsterdam. Dat wordt niet alleen bepaald door de relatief grote omvang en het grote aantal verschillende onderwerpen die erin worden geregeld maar ook door het belang van die onderwerpen voor de orde en veiligheid in de stad, de zedelijkheid, het woon- en leefklimaat, het toezicht op de voor publiek toegankelijke gebouwen, het gebruik van de openbare ruimte en voor de leefomgeving in het algemeen.

De APV regelt de onderwerpen die tot het gemeentelijke publieke domein kunnen worden gerekend voor zover deze niet nader zijn uitgewerkt in bijzondere verordeningen zoals de Verordening op de straathandel, de Afvalstoffenverordening en de Verordening op de haven en het binnenwater.

De APV is daarmee bij uitstek een verordening die de gemeenteraad op basis van artikel 149 Gemeentewet in het belang van de gemeente kan maken.

Het grootste deel van de bepalingen in de APV berust op de autonome bevoegdheid van artikel 149 Gemeentewet. Een beperkt aantal bepalingen vloeit voort uit medebewinds-taken, verplicht of facultatief. Voorbeelden zijn onder andere de artikelen ter regulering van prostitutie (hoofdstuk 2), ter voorkoming van ongewenste mededinging door bedrijven die niet in de eerste plaats op de exploitatie van een horecabedrijf zijn gericht (zie hoofdstuk 3) en bepalingen in aanvulling op het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (zie hoofdstuk 5).

In de APV wordt op een aantal plaatsen verwezen naar hogere regelgeving.

Door het opnemen van afbakeningsbepalingen is aangegeven dat de betreffende APV-bepaling alleen beoogt dat te regelen wat niet reeds in hogere regelgeving is geregeld.

Afbakening naar andere gemeentelijke regelgeving is niet aangegeven omdat er van wordt uitgegaan dat bijzondere regelgeving in het algemeen prevaleert boven algemene regelgeving (“lex specialis prerogat lex generalis”).

Toedelen bevoegdheden

De Gemeentewet bevat de basis voor het toedelen van bevoegdheden aan gemeente-lijke bestuursorganen. Voor uitvoerende taken zijn dat het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester. De burgemeester heeft op grond van de wet bijzondere bevoegdheden als het gaat om openbare orde en veiligheid en het toezicht op voor publiek toegankelijke gebouwen (artikelen 172 en 174 Gemeentewet).

De burgemeestersbevoegdheden komen met name in het tweede en derde hoofdstuk aan de orde. Daarbij is er consequent voor gezorgd om bevoegdheden bij de burge-meester te leggen zodra het gaat om de taken die tot zijn verantwoordelijkheid kunnen worden gerekend.

Deze bevoegdheden vormen voor een groot deel ook de bepalingen die zijn opgenomen op de A-lijst van de Verordening op de stadsdelen, bepalingen waarvan de uitvoering niet is gedelegeerd aan de stadsdelen.

Bestuursrechtelijke en strafrechtelijke aanpak

Bestuursorganen hebben op grond van de Gemeentewet en de Algemene wet bestuurs-recht bevoegdheden om met bestuurlijke maatregelen handhavend op te treden tegen geconstateerde overtredingen van de regels zoals het intrekken van een vergunning, het opleggen van een dwangsom en het toepassen van bestuursdwang.

Behalve de keuze voor een bestuursrechtelijke aanpak is het ook mogelijk om in geval van overtreding van het bij of krachtens de APV gestelde te opteren voor een strafrechte-lijke aanpak. Het zesde hoofdstuk geeft aan welke overtredingen tot strafrechtelijke vervolging kunnen leiden.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Algemeen

Hoofdstuk 1 bevat algemene bepalingen. Deze bepalingen gelden niet alleen voor dit ene hoofdstuk, maar voor de gehele APV; ze regelen namelijk onderwerpen die op meerdere terreinen relevant (kunnen) zijn. Hoofdstuk 1 is dus het algemene deel van de APV, terwijl de andere hoofdstukken de meer specifieke onderwerpen betreffen en daarmee het bijzondere deel van de APV vormen.

Het voordeel van het opnemen van een algemeen deel is dat het overbodig wordt om in de afzonderlijke hoofdstukken steeds dezelfde artikelen te herhalen. Bovendien is op deze manier de uniformiteit van de regels beter gewaarborgd. Het betekent echter wel dat het nodig kan zijn om heen-en-weer te bladeren tussen hoofdstuk 1 en de andere hoofdstukken.

Het grootste deel van hoofdstuk 1 heeft betrekking op vergunningen en ontheffingen. Er zijn regels opgenomen die zich richten tot de bevoegde bestuursorganen en regels die zich richten tot de Amsterdamse burgers. Het gaat om: begripsomschrijvingen, (procedurele) regels voor het indienen en behandelen van een aanvraag, een algemene beslistermijn, een algemene weigeringsgrond, een bevoegdheid om voorschriften en beperkingen op te leggen, algemene gronden om te wijzigen of in te trekken, de toonplicht voor de houder van een vergunning of ontheffing, de niet-overdraagbaarheid van een vergunning of ontheffing en een algemene verplichting voor burgers om mededelingen aan het bevoegde gezag schriftelijk te doen.

Paragraaf 1. Begripsomschrijvingen

Begripsomschrijvingen zijn mede bepalend voor de reikwijdte van een verordening. Ze zijn nodig als een bepaald woord een specifieke betekenisinhoud dient te krijgen, die niet hetzelfde is als de betekenis die men in het normale spraakgebruik geeft aan het woord.

In de APV zijn op verschillende plekken begripsomschrijvingen terug te vinden. Dat is in hoofdstuk 1, aan het begin van elk ander hoofdstuk en een enkele keer in een specifiek artikel. De plek waar de begripsomschrijving staat vermeld bepaalt de geldigheid ervan. De definities uit hoofdstuk 1 gelden voor de hele APV, zij hebben overal dezelfde betekenis. De definities in de andere hoofdstukken gelden alleen voor het hoofdstuk waarin ze zijn opgenomen. De definities in de specifieke artikelen gelden uitsluitend voor het artikel waarin ze staan vermeld.

Om ze eenvoudig terug te kunnen vinden staan de begripsomschrijvingen steeds op alfabet gerangschikt. Soms is er een bestaande definitie uit een andere regeling gebruikt. Dan wordt daar niet naar verwezen, maar is de tekst van die regeling, geheel of gedeeltelijk, overgenomen. Dat is ten behoeve van de leesbaarheid van de APV en met het oog op de samenhang met andere regelingen.

Artikel 1.1 Begripsomschrijving

Bouwwerk: de definitie is (gedeeltelijk) ontleend aan de Bouwverordening.

Gebouw: de definitie is (gedeeltelijk) ontleend aan de Woningwet en moet in samenhang met de definitie van bouwwerk worden gelezen.

Openbaar water: de definitie is ontleend aan de Verordening op de Haven en het Binnenwater. De term “openbaar” heeft geen bijzondere juridische betekenis. Het gaat om water dat feitelijk voor het publiek toegankelijk is.

Rechthebbende: het eerste deel van de definitie knoopt aan bij het begrip zoals dat in het privaatrecht wordt gehanteerd. Het gaat om een ruime omschrijving. Zo is bijvoorbeeld niet alleen de eigenaar, maar ook de huurder van een pand rechthebbende. Daarnaast is ook de persoon die de feitelijke macht uitoefent over een zaak onder de definitie van rechthebbende gebracht.

Reclame: reclame is in het algemeen iedere vorm van aanprijzing van een dienst, activiteit, een goed of een naam. Vanwege de toevoeging “commercieel belang” valt het openbaren van gedachten en gevoelens in de zin van artikel 7 van de Grondwet niet onder deze definitie.

Stadsdeel: de Verordening op de stadsdelen geeft een opsomming van de Amsterdamse stadsdelen.

Vaartuig: de definitie is ontleend aan de omschrijving van schip uit de Verordening op de Haven en het Binnenwater.

Voertuig: de definitie is (deels) ontleend aan het Reglement verkeersregels en verkeerstekens en bestaat feitelijk uit een opsomming van mogelijke voertuigen.

Weg: deze definitie geeft een ruime omschrijving van wat onder weg moet worden verstaan en valt uiteen in een aantal delen. In alle onderdelen gaat het om wegen en plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn. Onderdeel a betreft de weg in de zin van de Wegenverkeerswet, namelijk de feitelijk voor het openbaar verkeer openstaande wegen met toebehoren, aangevuld met voor publiek toegankelijke parkeerterreinen en parkeergebouwen. Onderdeel b betreft diverse plaatsen, zoals parken en pleinen, maar ook ijsvlakten, aanlegplaatsen en stegen. De zinsnede “al dan niet met enige beperking” in de onderdelen a en b geeft aan dat ook als er voorwaarden zijn gesteld voor de toegankelijkheid (bijvoorbeeld het betalen van entreegeld) er nog steeds sprake is van een weg, zolang de plek voor publiek toegankelijk is. Ook een steeg die vanwege de openbare orde is afgesloten, maar toegankelijk blijft voor bewoners en hun bezoekers, blijft voor publiek toegankelijk en valt daarmee onder de definitie van weg. Hetzelfde geldt voor een park dat 's nachts is afgesloten of een gedeeltelijk toegankelijk plantsoen. De onderdelen c en d betreffen gedeelten van gebouwen die tot de openbare ruimte horen. Door deze onderdelen zijn verschillende APV-bepalingen ook van toepassing in galerijen van flatgebouwen, portieken van woningen, winkelgalerijen en winkelcentra.

In een aantal APV-bepalingen wordt de term “op of aan de weg gebruikt”. Als dat het geval is geldt de betreffende bepaling ook op plaatsen die strikt genomen geen weg zijn zoals

gedefinieerd in artikel 1.1, maar zich wel in de nabijheid daarvan bevinden. Een bepaling kan dan ook gelden op een privé-terrein, omdat er een duidelijke relatie is met of een uitstraling naar de weg.

Zaak: dit is een ruime definitie die aansluit bij het begrip zoals dat in het privaatrecht wordt gehanteerd. Dat betekent dat alle mogelijke voorwerpen onder het begrip zaak kunnen vallen. De term “zaak” wordt bijvoorbeeld gehanteerd wanneer het niet goed mogelijk is om een concrete opsomming te geven.

Paragraaf 2. Algemene bepalingen over vergunningen en ontheffingen

Op grond van de APV kunnen het college en de burgemeester voor verschillende activiteiten een vergunning of ontheffing verlenen. De precieze uitwerking van die bevoegdheid staat niet in hoofdstuk 1, maar is terug te vinden in de andere hoofdstukken. Paragraaf 2 bevat wel de regels die standaard gelden bij het aanvragen van en het beslissen over vergunningen en ontheffingen. Dit betekent dat op verschillende plaatsen in de APV (en daarnaast ook in andere regelingen, zoals bijvoorbeeld de Algemene wet bestuursrecht) relevante bepalingen kunnen staan.

Met een vergunning wordt in een individueel geval een handeling toegestaan die anders verboden zou zijn. Het instrument vergunning wordt met name gebruikt voor het reguleren van activiteiten waarbij het nodig is om verschillende belangen tegen elkaar af te wegen en de activiteiten van geval tot geval te kunnen beoordelen.

Met een ontheffing wordt in een individueel geval een uitzondering gemaakt op een algemeen geldend gebod of verbod. Het instrument ontheffing wordt gebruikt voor activiteiten die normaal gesproken verboden zijn en ook verboden moeten blijven, maar die in uitzonderingsgevallen toegestaan kunnen worden.

In verschillende artikelen wordt niet expliciet de burgemeester of het college genoemd, maar wordt gesproken over “het bevoegde bestuursorgaan”. In dat geval geldt de betreffende bepaling zowel voor de burgemeester als voor het college (en in geval van mandaat of delegatie: de voorzitter van het dagelijks bestuur of het dagelijks bestuur van het stadsdeel).

Artikel 1.2 Aanvraag

Een bestuursorgaan dat bevoegd is om op een aanvraag te beslissen kan een formulier vaststellen voor het indienen van een aanvraag en het verstrekken van gegevens. Deze bevoegdheid volgt niet uit de APV, maar uit een andere regeling, namelijk artikel 4:4 Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 1.2 APV regelt het vervolg op deze bevoegdheid. Dit artikel geldt voor de aanvrager van een vergunning of ontheffing en verplicht deze om, wanneer dat is vastgesteld, een aanvraagformulier te gebruiken.

Als een aanvrager desondanks géén gebruik maakt van het vastgestelde aanvraagformulier, kan het bevoegde bestuursorgaan besluiten om de aanvraag buiten behandeling te laten (4:5 Awb).

Dat betekent dat de aanvraag niet inhoudelijk wordt beoordeeld.

Artikel 1.3 Behandeling van een aanvraag

Een aanvrager is verplicht om leges te betalen. Het heffen van leges is geregeld in legesverordeningen. Afhankelijk van het onderwerp van de aanvraag is de toepasselijke legesverordening door de gemeenteraad of door een stadsdeelraad vastgesteld. Vandaar het gebruik van de term “vigerende Legesverordening”.

Om reden van efficiency moet de verschuldigde leges worden voldaan voordat met de behandeling van de aanvraag wordt begonnen. Wanneer een aanvrager niet de verschuldigde leges betaalt, kan het bevoegde bestuursorgaan besluiten om de aanvraag buiten behandeling te laten (4:5 Awb). Dat betekent dat de aanvraag niet inhoudelijk wordt beoordeeld.

Artikel 1.4 Beslistermijn

In dit artikel is de algemeen geldende beslistermijn gesteld op 8 weken. De dag van ontvangst van de aanvraag is de dag waarop de beslistermijn begint te lopen. Het merendeel van de aanvragen zal binnen deze termijn van 8 weken kunnen worden afgedaan.

Als voor bepaalde soorten besluiten een langere beslistermijn nodig is of als er juist kan worden volstaan met een kortere termijn, dan wordt dat geregeld in de afzonderlijke hoofdstukken. Als dus in een ander hoofdstuk een afwijkende beslistermijn staat vermeld, dan heeft die bepaling voorrang boven artikel 1.4 eerste lid.

Als het bestuursorgaan in een concreet geval niet in staat is om binnen de algemene termijn van acht weken te beslissen, dan kan het de beslistermijn verlengen (“verdagen”). Daarvoor geldt een maximumtermijn van opnieuw acht weken. De Algemene wet bestuursrecht regelt dat het bestuursorgaan de aanvrager schriftelijk op de hoogte brengt van een verlenging. Een reden om de beslistermijn te verlengen kan bijvoorbeeld zijn de complexiteit van de aanvraag of de noodzaak om advies in te winnen.

De lidstaten van de Europese Unie hebben in december 2006 Richtlijn 2006/123/EG betreffende diensten op de interne markt (de Dienstenrichtlijn) vastgesteld. De Dienstenrichtlijn beoogt onnodige drempels voor het vrije verkeer van diensten en de vrije vestiging van dienstverrichters weg te nemen. De Dienstenrichtlijn wordt door middel van de Dienstenwet geïmplementeerd in de nationale wetgeving. De Dienstenwet bevat een aantal normen waaraan vergunningstelsels moeten voldoen die de vestiging van een dienstverrichter regelen of eisen stellen aan een dienstverrichter en die onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn vallen. Eén van die normen betreft de introductie van de *lex silencio positivo*, de positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen. Deze wordt geregeld in paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht. Deze paragraaf dient van toepassing te worden verklaard op vergunningstelsels die onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn vallen, wanneer er geen dwingende redenen van algemeen

belang zijn die zich daartegen verzetten. De lex silencio houdt in dat wanneer niet binnen de wettelijke termijn een beslissing op een aanvraag om een vergunning is genomen, deze vergunning van rechtswege wordt geacht te zijn verleend.

Voor een groot deel van de vergunningstelsels die de APV bevat, geldt dat er dwingende redenen van algemeen belang in het spel zijn die aan de toepassing van de lex silencio positivo in de weg staan.

Het derde lid geeft een opsomming van de vergunningen waarvoor deze dwingende redenen niet gelden en waarop dus de positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen van toepassing is verklaard.

In het vierde lid wordt tot uitdrukking gebracht dat deze dwingende redenen voor de overige vergunningstelsels in de APV wel aanwezig worden geacht.

Artikel 1.5 Algemene weigeringsgronden

Artikel 1.5 bevat twee algemene gronden voor het bevoegde bestuursorgaan om een vergunning of ontheffing te weigeren. Naast deze algemene redenen zijn in de afzonderlijke hoofdstukken ook nog specifieke gronden opgenomen. Beide soorten gronden, algemeen of specifiek, kunnen leiden tot het weigeren van een vergunning of ontheffing.

Zowel in het eerste als in het tweede lid wordt de term “kan” gebruikt. Hiermee is aangegeven dat het bestuursorgaan de bevoegdheid, niet de verplichting heeft om te weigeren.

De grond die het eerste lid noemt is het belang (of de belangen) in verband waarmee het vereiste van een vergunning of ontheffing is gesteld. Dat kan uiteenlopen van het belang van de openbare orde tot het belang van de volksgezondheid. Om welk belang het in een concreet geval precies gaat, is terug te vinden in de afzonderlijke hoofdstukken. Zowel uit de tekst van de artikelen als uit de bijbehorende toelichting blijkt welk(e) belang(en) het desbetreffende hoofdstuk beoogt te behartigen. Als het verlenen van een vergunning of ontheffing niet bijdraagt aan de bescherming van dat belang, kan het bestuursorgaan om die reden de vergunning of ontheffing weigeren.

De grond van het tweede lid heeft te maken met een verwachte discrepantie tussen aanvraag en werkelijkheid. Er kunnen verschillende redenen zijn -de aanvrager heeft onjuiste gegevens overgelegd bijvoorbeeld- op grond waarvan het bestuursorgaan het niet waarschijnlijk acht dat de aanvraag in overeenstemming is met de feitelijke toestand. In zo'n geval moet het bestuursorgaan de bevoegdheid hebben om het gevraagde te weigeren. Of aan de aanvrager een verwijt te maken valt, is daarbij niet van doorslaggevend belang.

Als niet al bij het indienen van de aanvraag maar pas later blijkt dat de feitelijke situatie niet is zoals de aanvraag vermeldt, dan kan de vergunning of ontheffing worden ingetrokken (zie artikel 1.7 APV).

Artikel 1.6 Voorschriften en beperkingen

Bij de bevoegdheid om een vergunning of ontheffing te verlenen, hoort tegelijk de bevoegdheid om hieraan voorschriften (verplichtingen die de houder moet naleven) of beperkingen (begrenzingen in tijd, plaats of anderszins) te verbinden. Het eerste lid van artikel 1.6 maakt deze bevoegdheid expliciet. De bevoegdheid is niet ongelimiteerd: voorschriften en beperkingen moeten dienen ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing in het leven is geroepen. Om welk belang het precies gaat en hoeveel ruimte het bevoegde bestuursorgaan heeft, blijkt weer uit de afzonderlijke hoofdstukken.

Voorschriften en beperkingen worden doorgaans in de vergunning of ontheffing opgenomen. In sommige gevallen formuleert de APV zelf al voorschriften en beperkingen, zie bijvoorbeeld de openingstijden voor horecabedrijven in hoofdstuk 3.

Handelen zonder verplichte vergunning of ontheffing is verboden. Handelen met vergunning of ontheffing, maar in strijd met de daaraan verbonden voorschriften of beperkingen is eveneens verboden. Het tweede lid van artikel 1.6 regelt dat het niet-naleven van een voorschrift of een beperking een zelfstandige overtreding van de APV oplevert. Als reactie op deze overtreding zijn verschillende bestuursrechtelijke handhavinginstrumenten beschikbaar, zoals het intrekken van de vergunning of ontheffing. Strafrechtelijke handhaving is -via de strafbepalingen van hoofdstuk 6 APV- eveneens mogelijk.

Artikel 1.7 Algemene gronden voor wijziging of intrekking

Deze bepaling regelt de bevoegdheid om een vergunning of ontheffing te wijzigen of in te trekken. Het gaat om een bevoegdheid en niet om een plicht. Het bestuursorgaan heeft in elk concreet geval de mogelijkheid om af te wegen of intrekking of wijziging een passende en noodzakelijke maatregel is. Verder is expliciet opgenomen dat gedeeltelijke (bijvoorbeeld tijdelijke) intrekking of wijziging mogelijk is. Ook voor artikel 1.7 geldt: hier zijn algemene gronden opgenomen, die van toepassing zijn naast de specifieke gronden die in de afzonderlijke hoofdstukken staan. Beide soorten gronden, algemeen of specifiek, kunnen leiden tot het intrekken of wijzigen van een vergunning of ontheffing.

Onder a (onjuiste gegevens): dit is vooral aan de orde als het bestuursorgaan een andere beslissing zou hebben genomen op de aanvraag als destijds wel de juiste gegevens bekend waren geweest. Het gaat dus om onjuistheden of onvolledigheden die van meer dan ondergeschikte aard zijn. Of er met opzet onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt is niet van doorslaggevend belang.

Onder b (veranderde wetgeving e.d.): regelgeving, beleid en omstandigheden kunnen veranderen. In sommige situaties moet dat invloed kunnen hebben op bestaande vergunningen of ontheffingen. Bijvoorbeeld als de bescherming van het algemene belang zwaarder weegt dan het belang van de houder bij een ongewijzigde beschikking. Deze grond kan ook worden gebruikt wanneer een vergunning – in strijd met de APV- privaatrechtelijk is overgedragen aan een ander, terwijl hij bijvoorbeeld een persoons- of een adresgebonden karakter heeft.

Onder c (niet nakomen van voorschriften of beperkingen): voorschriften en beperkingen worden niet voor niets aan een beschikking verbonden, maar dienen een (algemeen) belang. Het is dus van belang dat zij worden nageleefd. Niet-naleving levert een overtreding van de APV op en kan ertoe leiden dat het bestuursorgaan de vergunning of ontheffing wijzigt of intrekt.

Onder d (de beschikking wordt niet gebruikt): wanneer de houder een vergunning of ontheffing niet gebruikt, is het aannemelijk dat hij geen belang (meer) heeft bij het in stand laten van deze beschikking. Als het bestuursorgaan niet langer rekening wil blijven houden met een ongebruikte vergunning, kan het de vergunning intrekken.

Onder e (op verzoek van de houder): intrekking of wijziging vanwege een van de andere gronden van artikel 1.7 zal doorgaans ambtshalve of op verzoek van een derde zijn. Deze grond daarentegen regelt dat het bestuursorgaan kan wijzigen of intrekken op verzoek van de houder, bijvoorbeeld bij een faillissement.

Onder f (beschikking is in strijd met de wet): deze grond is opgenomen omdat het bestuursorgaan de mogelijkheid moet hebben om fouten te herstellen. Hierbij kan de vraag aan de orde komen of de houder op de hoogte was of had kunnen zijn van het feit dat een fout is gemaakt.

Artikel 1.8 Toonplicht

Deze bepaling regelt een algemene toonplicht. De toonplicht houdt tegelijk een draag- of aanwezigheidsplicht in. Tonen op eerste vordering (dat wil zeggen direct zodra erom wordt gevraagd) is immers alleen mogelijk wanneer de beschikking binnen handbereik is.

De reden om te voorzien in deze plicht is het ondersteunen van het toezicht en de handhaving. Zonder inzage in de vergunning of ontheffing is de controle op de naleving niet goed mogelijk. Het niet-voldoen aan de toonplicht vormt een zelfstandige overtreding van de APV.

Artikel 1.8 richt zich tot de houder van een vergunning of ontheffing. Daarnaast kan ook een ander, bijvoorbeeld de leidinggevende van een bedrijf, een toonplicht hebben. Dat volgt dan uit de afzonderlijke hoofdstukken. Deze toonplichten bestaan naast elkaar.

Artikel 1.9 Overdraagbaarheid

Een vergunning of ontheffing kan een vermogensrecht vertegenwoordigen en economische waarde hebben. Het is echter onwenselijk dat de houder van een vergunning of ontheffing deze kan overdoen aan een ander. Artikel 1.9 regelt daarom dat vergunningen en ontheffingen niet overdraagbaar zijn. Handelen in strijd met deze bepaling is een overtreding van de APV en kan daarnaast leiden tot intrekking van de beschikking. Aanvullend hierop is in de afzonderlijke hoofdstukken voor sommige vergunningen geregeld dat zij ook bedrijfs- of adresgebonden zijn.

Paragraaf 3. Schriftelijke mededeling

Deze paragraaf is bedoeld om algemene (administratieve) verplichtingen in onder te brengen.

Artikel 1.10 Schriftelijke mededeling

In een aantal gevallen regelt de APV dat burgers verplicht zijn om een voornemen, een activiteit of een handeling te melden. Wat er precies moet worden gemeld en aan wie er moet worden gemeld, is beschreven in de afzonderlijke hoofdstukken. Dit artikel regelt uitsluitend dat die melding schriftelijk moet gebeuren.

De zinsnede “krachtens deze verordening” verwijst naar de situatie waarin niet de APV zelf, maar een voorschrift bij een besluit op grond van de APV een meldingsplicht bevat. Ook die melding moet dus schriftelijk gebeuren.

Hoofdstuk 2. Orde en veiligheid

Algemeen

Het hoofdstuk is ingedeeld in zes paragrafen: begripsomschrijvingen (1), openbare orde, overlast en veiligheid (2), hinderlijk gedrag (3), preventie (4), openbare manifestaties, optochten, voetbalwedstrijden en evenementen (5) en uitoefenen beroep op de weg (6).

De gemeenschappelijke noemer in deze paragrafen is de gemeentelijke verantwoordelijkheid voor de openbare orde en veiligheid zoals die in de Gemeentewet is verwoord.

Het begrip openbare orde wordt in de literatuur niet eenduidig gedefinieerd. De bepalingen in dit hoofdstuk beogen over het algemeen de maatschappelijke rust en orde te helpen bewaren, gewelddadigheden tegen de persoonlijke levenssfeer te voorkomen en strafbare feiten te voorkomen.

Het hoofdstuk bevat een ruim scala aan normen, in gradaties variërend van een absoluut verbod om bepaald gedrag te vertonen, dit ter voorkoming van ernstige overlast en hinder, tot een verbod op gedragingen die tot overlast kunnen leiden tenzij ze door middel van een vergunning of ontheffing en daaraan te verbinden voorschriften kunnen worden gereguleerd.

Gelet op de bijzondere rol die de Gemeentewet toekent aan de burgemeester als het gaat om handhaving van de openbare orde en om toezicht op voor publiek toegankelijke plaatsen en gemakkelikheden, zijn de bevoegdheden die in het hoofdstuk worden toegekend bijvoorbeeld voor het aanwijzen van gebieden waar bepaald gedrag is verboden consequent aan de burgemeester toebedeeld.

Paragraaf 1. Begripsomschrijvingen

Artikel 2.1 Begripsomschrijvingen

Artikel 2.1 eerste lid Evenement

De omschrijving van het begrip evenement is ruim gehouden vanwege de grote variatie in evenementen. Niet alleen buurtfeesten, straatfestivals, kermissen en concerten in de open lucht vallen er onder maar ook bijzondere huldigingen, herdenkingen, sportwedstrijden en grote spektakels met een nationale uitstraling zoals de Uitmarkt en Sail.

Een aantal elders geregelde activiteiten in de openbare ruimte wordt van het begrip uitgezonderd, zoals manifestaties in de zin van de Wet openbare manifestaties, optochten en voetbalwedstrijden en markten, waarvoor een vergunningstelsel is opgenomen in de Verordening op de straathandel.

Op sommige evenementen maakt het aanbieden en verkopen van waren vanuit kramen en stallen deel van de gebeurtenissen uit. Dit kan de vraag oproepen of het geheel als een markt of een evenement moet worden vergund.

Volgens de Verordening op de Straathandel 2008 geldt als ondergrens voor het instellen van een markt dat daarop door tenminste zeven marktkoopliden staanplaats wordt ingenomen.

Afgezien daarvan bevat de Verordening op de Straathandel noch de APV criteria aan de hand waarvan kan worden bepaald onder welke regeling de activiteiten vallen. Deze keuze is op voorhand ook niet eenvoudig te maken: de overgang van een evenement naar een markt en andersom is immers vaak vloeiend en niet goed af te bakenen. Het bevoegde orgaan moet dan ook per geval beoordelen of een gebeurtenis als markt of als evenement moet worden vergund.

In het algemeen ligt een aanwijzing als markt meer voor de hand als het gaat om een periodiek terugkerende gebeurtenis waarbij de commerciële handel in waren dominant is ten opzichte van de andere gebeurtenissen (bijvoorbeeld een kerstmarkt).

Speelt de verkoop van waren daarentegen een ondergeschikte of ondersteunende rol, dan verdient het verlenen van een evenementenvergunning de voorkeur.

Dit is bijvoorbeeld het geval bij braderieën waarbij het niet zozeer gaat om de reguliere uitoefening van straathandel maar om het verkopen op straat door winkeliers van waren uit hun eigen assortiment meestal in combinatie met andere activiteiten die er op gericht zijn de aandacht van het winkelend publiek te vestigen op de aantrekkelijkheid van een bepaalde winkelstraat.

Onder het begrip evenement als bedoeld in het eerste lid vallen niet de voor publiek toegankelijke gebeurtenissen in gebouwen; hiervoor is een aparte vergunningplicht in artikel 2.47 opgenomen. Die geldt ook voor overdekte markten.

In de begripsomschrijving is er rekening mee gehouden dat evenementen ook op het water kunnen plaatsvinden.

Aan het begrip evenement is tenslotte het element “met een openbaar of besloten karakter” toegevoegd. Hiermee wordt buiten twijfel gesteld dat ook voor het publiek toegankelijke gebeurtenissen met een besloten karakter die op of aan de weg plaatsvinden (bijvoorbeeld het houden van een feest voor uitsluitend genodigden) onder de vergunningplicht vallen.

Artikel 2.1 tweede lid Evenemententerrein

Het hanteren van het begrip evenemententerrein maakt het mogelijk tot een duidelijke begrenzing te komen van de plaats waar het evenement zich afspeelt en daarmee tot een duidelijk juridische afbakening van op het terrein geldende regels, voorschriften en bevoegdheden. Al naar gelang de omstandigheden kan het evenemententerrein nader worden bepaald of kunnen de grenzen daarvan ruimer worden getrokken, bijvoorbeeld door voorzieningen voor toeschouwers erbij te betrekken.

Artikel 2.1 vierde lid Samenscholing

Onder samenscholing wordt verstaan het groepsgewijs bijeenkomen van mensen die een dreigende houding aannemen, kwade bedoelingen hebben of bedreigend op anderen overkomen. Het is afhankelijk van de concrete situatie en de feiten en omstandigheden of dit het geval is. Als er kennelijk kwade bedoelingen in het spel zijn kan er dus sprake zijn van een samenscholing.

Artikel 2.1 vijfde lid Handelaar

Bij algemene maatregel van bestuur van 6 januari 1992 (Staatsblad 1992, 36) zijn de handelaren aangewezen die ingevolge artikel 437, eerste lid Wetboek van Strafrecht aantekening moeten houden van door hen verworven en voorhanden gehouden zaken. Het gaat hierbij om opkopers en handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, platina, goud, zilver, edelstenen, uurwerken, kunstvoorwerpen, auto's, motorfietsen, bromfietsen, fietsen, foto-, film-, radio-, audio- en videoapparatuur en apparatuur voor automatische registratie.

Paragraaf 2. Openbare orde, overlast en veiligheid

Artikel 2.2 Samenscholing, ongeregelheden, ordeverstoring en samenkomsten

Artikel 2.2 strekt tot bescherming van de openbare orde en verbiedt ordeverstoringen, zowel individueel als collectief, op de weg en in voor het publiek toegankelijke gebouwen en vaartuigen.

Onder een voor het publiek toegankelijk gebouw wordt elke gebouwde ruimte verstaan die in principe voor iedereen toegankelijk is, zoals een winkel, een postkantoor of een stationshal. Daarnaast vallen onder dit begrip ook gebouwen die met enige beperkingen openstaan. Hierbij

valt te denken aan gebouwen die toegankelijk zijn voor personen die in het bezit zijn van een toegangs- of plaatsbewijs (bijvoorbeeld musea, theaters, perrons van metrostations) of voor personen die een bepaalde leeftijd hebben bereikt (bijvoorbeeld een speelautomatenhal).

Het eerste lid verbiedt het onnodig opdringen. Hoewel de intentie onschuldig van aard kan zijn, bijvoorbeeld bij optochten en andere evenementen, kan hierdoor toch de openbare orde en veiligheid in gevaar komen. Verder zijn verboden het lastig vallen van personen en vechten, zowel individueel als collectief. Niet alleen individuele handelingen kunnen de orde en veiligheid bedreigen, maar ook het in en vanuit een groep lastig vallen van anderen, bijvoorbeeld door hangjongeren.

In het tweede lid en in andere bepalingen van hoofdstuk 2 wordt het begrip “zaak” gebruikt. Met deze aan het privaatrecht ontleende term wordt elk stoffelijk voorwerp bedoeld, ongeacht de vorm, dat naar rellen en dergelijke wordt meegebracht om de orde te verstoren, zoals stenen, stokken en vloeistoffen. De bepaling geldt ook in of bij voetbalstadions. Het verbod richt zich niet alleen op meegenomen voorwerpen maar ook op bijvoorbeeld stenen die ter plaatse zijn opgeraapt om mee te gooien.

In het derde lid is voor gevallen van (dreigende) wanordelijkheden de plicht opgenomen zich te verwijderen als een politieambtenaar daartoe een bevel geeft. De politie heeft op grond van de Politiewet tot taak zo nodig met onmiddellijke maatregelen het leven in de openbare ruimte in ordelijke banen te leiden en direct te zorgen voor de veiligheid van personen of zaken. Die taak houdt ook de bevoegdheid in om in concrete gevallen de daarvoor benodigde bevelen te geven. Artikel 2.2 is een nadere concretisering daarvan op lokaal niveau. De bevoegdheid is in dit geval aan een bepaald doel gebonden. Het geen gehoor geven aan het bevel is strafbaar ingevolge artikel 184 Wetboek van Strafrecht. De politieambtenaar verricht de beoordeling die nodig is voor toepassing van de strafbepaling; de rechterlijke toetsing vindt plaats als vervolging wordt ingesteld.

Samenscholingen of samenkomsten kunnen (mede) het karakter hebben van een betoging. Regeling daarvan behoort niet tot de bevoegdheid van de gemeentelijke wetgever. In het vierde lid zijn daarom uitgezonderd de samenkomsten waarop de Wet openbare manifestaties van toepassing is. De burgemeester moet eventuele maatregelen op die wet baseren. De wet kent aan de burgemeester onder andere bevoegdheden toe om bij ongeregelde maatregelen te treffen en bevat dienaangaande strafbepalingen.

Artikel 2.3 Plaatsen van zaken bij samenkomsten

Bijvoorbeeld bij de jaarlijkse 4 mei-herdenking moeten op bepaalde plaatsen fietsen en andere voorwerpen kunnen worden verwijderd om de samenkomst goed te laten verlopen. Artikel 2.3 geeft hiervoor de juridische grondslag. Op grond van artikel 174, derde lid, van de Gemeentewet is de burgemeester belast met de uitvoering van (bepalingen van) verordeningen die betrekking hebben op het toezicht op de openbare samenkomsten en gemakkelikheden, en op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. De aanwijzingsbevoegdheid komt hem daarom toe.

Artikel 2.4 Betreden van afzettingen

Artikel 2.4 verbiedt het betreden van (tijdelijke) afzettingen die om verschillende redenen kunnen zijn geplaatst. De bepaling noemt specifiek openbare orde en veiligheid en verkeersbelangen en daarnaast kunnen andere algemene belangen een reden zijn om een afzetting te plaatsen. Zo valt niet alleen te denken aan het bestrijden van ongeregelde heden, maar ook aan een evenement of een staatsbezoek.

Artikel 2.5 Messen en andere voorwerpen als steekwapen

Op grond van deze bepaling kan de burgemeester gebieden aanwijzen, waarin het voorhanden hebben van messen en andere voorwerpen die als steekwapen kunnen worden gebruikt, verboden is. Een gebiedsaanwijzing voor het messenverbod gaat overigens vaak samen met de aanwijzing van een gebied als overlastgebied.

De Wet wapens en munitie is gericht op de bescherming van de persoonlijke vrijheid en lichamelijke integriteit tegen wapengeweld, terwijl artikel 2.5 ziet op de bescherming van de openbare orde tegen aantasting daarvan. Vanuit dat motief mag men in een aangewezen gebied geen enkel mes of ander voorwerp dat als steekwapen kan worden gebruikt, op of aan de weg bij zich hebben.

Het verbod geldt niet voor messen en andere zaken waarvan het dragen al door de Wet wapens en munitie verboden is, en evenmin voor andere voorwerpen die zodanig zijn ingepakt dat zij niet direct als steekwapen gebruikt kunnen worden.

Artikel 2.6 Aanwijzing veiligheidsrisicogebied

Deze bepaling strekt tot uitvoering van artikel 151b Gemeentewet, op grond waarvan de burgemeester bij verordening de bevoegdheid krijgt om bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied.

De burgemeester brengt een gebiedsaanwijzing zo spoedig mogelijk ter kennis van de gemeenteraad en de officier van justitie. In een veiligheidsrisicogebied kan de politie op last van de officier van justitie wapen- en munitiecontroles uitvoeren op verpakkingen van goederen, op vervoermiddelen en aan de kleding van personen. De officier van justitie vermeldt in het bevel op grond van welke feiten en omstandigheden hij van zijn bevoegdheid gebruik wil maken. Het bevel is maximaal twaalf uur van kracht. Kenmerkend voor het fouilleren in een veiligheidsrisicogebied is dat er ten aanzien van de te controleren personen geen sprake hoeft te zijn van concrete verdenking van wapenbezit, of van het plegen van een strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt.

De burgemeester trekt de aanwijzing in als de verstoring van de openbare orde of de vrees voor de veiligheid van personen in het gebied niet meer aanwezig is.

Artikel 2.7 Openlijk gebruik en handel

De verboden van artikel 2.7 hebben een ander motief dan de Opiumwet, namelijk de bescherming van de openbare orde (het tegengaan van overlast en hinder die met het gebruik van harddrugs op voor publiek toegankelijke plaatsen gepaard gaan), en kunnen daarom bestaan

naast deze wet. Overigens verbiedt de Opiumwet het openlijk gebruik van harddrugs als zodanig niet.

Het eerste lid van artikel 2.7 beoogt het gebruik en het openlijk voorhanden hebben van harddrugs op straat en in voor het publiek toegankelijke gebouwen tegen te gaan. Het is een ervaringsfeit dat harddrugsgebruik ernstige overlast veroorzaakt, criminaliteit in de hand werkt en sterke gevoelens van onbehagen en onveiligheid oproept bij anderen die van de openbare ruimte gebruik maken.

Op grond van artikel 172 van de Gemeentewet kan de burgemeester en de onder zijn gezag staande politie overtredingen van wettelijke voorschriften die op de openbare orde betrekking hebben, beletten en beëindigen. Artikel 2.7 is zo'n voorschrift, en geeft dus een directe grondslag om tegen het openlijk gebruik van harddrugs op te treden.

Ook het bezit van voorwerpen en stoffen die als hulpmiddel dienen voor het gebruik van harddrugs vallen onder het verbod, zoals injectiespuiten, lepeltjes, aluminiumfolie of citroensap. Dit is gedaan om de bepaling uitvoerbaar te maken met het oog op de gewenste overlastbestrijding; het gaat niet om (de opsporing van) de voorwerpen als zodanig. Het moet voorts gaan om het openlijk voorhanden hebben van hulpmiddelen; een voorwerp dat opgeborgen wordt meegevoerd, valt niet onder het verbod.

Het tweede lid richt zich tegen de overlast die wordt veroorzaakt door het op bepaalde plaatsen aanbieden van harddrugs, softdrugs, nepdrugs, kalmeringsmiddelen, stimulerende middelen (bijvoorbeeld Viagra) en dergelijke. Ook de telkens terugkerende kopers moeten worden geweerd; immers niet alleen het aanbod, maar ook de vraag werkt de hardnekkigheid van het verschijnsel in de hand. Het dient aannemelijk te zijn dat een persoon zich ophoudt op straat met het doel drugs te kopen of verkopen. Dit kan blijken uit ervaringsfeiten en concrete omstandigheden, zoals het aanspreken van voorbijgangers, het bij zich hebben van de bedoelde middelen, het hoorbaar aanbieden van drugs, ruzies tussen aanbieders en afnemers et cetera.

Artikel 2.8 Aanwijzing overlastgebied

Op grond van het eerste lid kan de burgemeester een gebied aanwijzen als overlastgebied. Dat gebeurt als naar zijn oordeel de openbare orde in het gebied ernstig in gevaar is. De reden hiervoor kan zijn het gebruik van of de handel in harddrugs, maar ook andere omstandigheden kunnen tot aanwijzing van een overlastgebied leiden. Er dient in ieder geval sprake te zijn van een structurele overlastsituatie, die de openbare orde ter plaatse ernstig verstoort of bedreigt.

De rechtsgevolgen van de aanwijzing worden geregeld in het tweede lid van artikel 2.8 en verder in de artikelen 2.9, 2.9A en 2.9B. In het aanwijzingsbesluit geeft de burgemeester aan welk regime van verblijfsverboden in dat betreffende overlastgebied van toepassing is. In één overlastgebied kunnen meerdere regimes gelden.

Volgens het tweede lid is het verboden zich in een overlastgebied in een groep van meer dan vier personen op te houden, als de openbare orde hierdoor in gevaar wordt gebracht. Dit laatste dient op basis van feitelijke omstandigheden te worden vastgesteld. De samenstelling of het gedrag van de groep kan daarbij een rol spelen.

Artikel 2.9 Verblijfsverbod

Op grond van artikel 2.9 kan de burgemeester verblijfsverboden opleggen. Het eerste lid somt de gedragingen op die ertoe kunnen leiden dat iemand tijdelijk de toegang tot een overlastgebied wordt ontzegd. Het gaat uitdrukkelijk om gedragingen met een ordeverstoring karakter, zoals het openlijk gebruiken van en het handelen in harddrugs, het voorhanden hebben van wapens, het plegen van geweldsdelicten, straatprostitutie, bedelen en hinderlijk gedrag in of bij gebouwen. Het motief van een verblijfsverbod is dan ook niet het opleggen van een straf wegens het plegen van een strafbaar feit, maar het bestrijden van de ernstige overlast die in bepaalde delen van Amsterdam wordt ondervonden. Het gaat derhalve om een bestuurlijke maatregel, gericht op het herstel van de openbare orde.

Degene die in een overlastgebied één van de in het eerste lid genoemde bepalingen overtreedt, kan een bevel krijgen zich voor de duur van 24 uur uit het betreffende gebied te verwijderen. Het bevel wordt door de politie in mandaat namens de burgemeester gegeven.

Degene die binnen een aaneengesloten tijdvak van zes maanden driemaal een 24-uursbevel heeft gekregen, komt in aanmerking voor een verblijfsverbod voor de duur van 14 dagen. De bevoegdheid tot het opleggen van bevelen die langer duren dan 24 uur is niet gemandateerd vanwege de zwaarte van de maatregel. Bij het tweede 24-uursbevel reikt de politie een schriftelijke waarschuwing uit, waarin wordt toegelicht hoe een verblijfsverbod uiteindelijk kan oplopen tot drie maanden.

Degene die binnen een jaar na een gegeven 14 dagen-bevel opnieuw een van de in het eerste lid genoemde overtredingen begaat, krijgt een verblijfsverbod van een maand voor het desbetreffende overlastgebied. Degene die binnen een jaar na dit bevel weer een overtreding begaat, komt in aanmerking voor een verblijfsverbod van 3 maanden. Degene die binnen een jaar daarna een volgende overtreding begaat komt opnieuw in aanmerking voor een verblijfsverbod van drie maanden.

Het systeem van de APV gaat dus uit van twee stappen. Stap één is de constatering dat in een bepaald gebied de openbare orde zodanig is verstoord, dat de aanwijzing als overlastgebied nodig is. Hierdoor geldt in het gebied een bijzonder regime. Aan personen die in het aangewezen gebied de in het artikel genoemde ordeverstoringende feiten plegen, kan vervolgens tijdelijk – oplopend van 24 uur tot 3 maanden - de toegang tot het gebied worden ontzegd.

Artikel 2.9A Verblijfsverbod dealers

In afwijking van het regime van artikel 2.9, kan de burgemeester op grond van artikel 2.9A een verblijfsverbod opleggen voor de duur van drie maanden aan personen (dealers) die zich schuldig maken aan de handel in drugs of daarop gelijkende waar. Hieronder vallen dus ook slaapmiddelen, kalmeringsmiddelen of stimulerende middelen.

De reden voor een afwijkend regime is drieledig. Primair wordt beoogd een einde te maken aan de ernstige verstoring van de openbare orde die met het dealen zelf gepaard gaat. Daarnaast wordt beoogd “de loop uit het gebied” te halen. Door dealers voor langere tijd uit overlastgebieden te weren worden deze gebieden minder aantrekkelijk voor gebruikers, zodat ook de daaraan gerelateerde overlast afneemt. Tot slot is van belang dat de huidige systematiek

van verblijfsverboden voor dealers vaak niet effectief is, omdat strafrechtelijk optreden de bestuurlijke maatregel doorkruist. Hierdoor wordt aan dealers veelal geen 24uurs verblijfsverbod opgelegd en wordt er derhalve geen dossier opgebouwd.

De burgemeester kan alleen van de bevoegdheid van artikel 2.9A gebruik maken ten aanzien van personen die tevens antecedenten hebben op het gebied van handel in drugs of daarop gelijkende waar. Het kan daarbij gaan om veroordelingen, maar ook om politiemutaties. Hiermee wordt tot uitdrukking gebracht dat deze maatregel niet kan worden ingezet bij zogenaamde first-offenders. Het verblijfsverbod kan worden opgelegd indien wordt geconstateerd dat iemand zich schuldig maakt aan handel in drugs of daarop gelijkende waar, dan wel indien aannemelijk is dat iemand zich op straat ophoudt met het doel de hiervoor genoemde gedraging te plegen. Dit kan blijken uit ervaringsfeiten en concrete omstandigheden, het enkele vermoeden dat iemand drugs of daarop gelijkende waar verkoopt of te koop aanbiedt is derhalve niet voldoende.

Het tweede lid van artikel 2.9A voorziet in een recidivebepaling. Degene die binnen een jaar na een gegeven drie maanden-bevel opnieuw de in het eerste lid genoemde overtreding begaat, krijgt een verblijfsverbod van zes maanden voor het desbetreffende overlastgebied.

Artikel 2.9B Verblijfsverbod uitgaansgebied

In afwijking van het regime van artikel 2.9, kan de burgemeester op grond van artikel 2.9B een specifiek verblijfsverbod opleggen aan personen die zich schuldig maken aan uitgaansgeweld en andere aan uitgaan gerelateerde delicten en overtredingen.

Aanleiding voor het ontwikkelen van dit afwijkende regime is de verslechtering van de objectieve veiligheidsindex voor de uitgaanspleinen Leidseplein en Rembrandtplein. Ten aanzien van beide pleinen is geconstateerd dat het aantal geweldsincidenten de laatste jaren fors is toegenomen.

Uitgaansgeweld en andere aan uitgaan gerelateerde overtredingen brengen een verstoring van de openbare orde met zich mee die met de mogelijkheden die het huidige regime van verblijfsverboden biedt niet effectief kan worden bestreden. Deze verstoring van de openbare orde en het gevoel van onveiligheid voor de aanwezigen in het uitgaansgebied, rechtvaardigt de duur van het verblijfsverbod. Het tijdvak waarover het verblijfsverbod zich uitstrekt is beperkt tot het uitgaansweekend waarin de betreffende gedraging heeft plaatsgevonden.

Artikel 2.10 Sluiting gebouw

Op grond van het eerste lid kan de burgemeester voor het publiek toegankelijke gelegenheden sluiten als daar wordt gehandeld in strijd met de Wet op de kansspelen, (vuur)wapens aanwezig zijn, gestolen goederen worden verhandeld, of andere feiten plaatsvinden die tot het oordeel leiden dat het open blijven van de gelegenheid ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde. In de opsomming van feiten die tot een sluiting kunnen leiden ontbreken de handel en de aanwezigheid van harddrugs. Om daartegen te kunnen optreden is in artikel 13b van de Opiumwet een afzonderlijke grondslag voor het toepassen van bestuursdwang opgenomen.

Voor de toepassing van art. 2.10 is het niet relevant of de exploitant van de inrichting betrokken is bij de tot sluiting redengevende feiten, of dat hem daarvan anderszins een verwijt kan worden gemaakt. De sluiting beoogt geen straf op te leggen, maar is gericht op het herstel van de

openbare orde die in gevaar wordt gebracht door feiten en omstandigheden die in de inrichting plaatsvinden. De schuldvraag is daarbij in principe niet van belang.

De burgemeester trekt het sluitingsbevel in als de voortzetting van de sluiting niet langer nodig is. De burgemeester beoordeelt of dat het geval is. Van belang hierbij is onder meer de bereidheid en de bekwaamheid van de exploitant om aantoonbaar en daadwerkelijk maatregelen te nemen om herhaling van het gebeurde te voorkomen, bij voorbeeld door herinrichting van het bedrijf, verscherping van het toelatingsbeleid of het aannemen van (ander) personeel. Tijdens de sluiting is het de rechthebbende niet toegestaan om de ruimte zonder toestemming van de burgemeester te (laten) betreden. Dit verbod is van overeenkomstige toepassing op de sluiting van openbare gelegenheden en woningen krachtens de Opiumwet en de Gemeentewet.

Artikel 2.11 Sluiting verkoopinrichting

Het eerste lid biedt de mogelijkheid om winkels te sluiten die aan verslaafden hulpmiddelen voor harddrugsgebruik verkopen, zoals mesjes, basepijpen, lepeltjes, zilverfolie en weegschaaltjes. Dergelijke verkooppunten werken overlast in de hand, zowel in de directe omgeving van het bedrijf als elders.

De sluitingstermijn is bepaald op maximaal vier weken. Dit moet in beginsel voldoende zijn om de loop van verslaafden naar de zaak te doorbreken.

Het tweede lid formuleert uitzonderingen op de sluitingsbevoegdheid. Voorzieningen waar met instemming van de overheid in het kader van hulpverlening of aids-bestrijding voorwerpen voor harddrugsgebruik worden verkocht of verstrekt, bijvoorbeeld via spuitverkoopautomaten, zijn toegestaan.

Artikel 2.12 Werven van klanten voor prostitutie

De gemeentelijke overheid heeft een taak ten aanzien van het reguleren van prostitutie. In de APV gebeurt dat, afhankelijk van de verschijningsvorm van de prostitutie, in hoofdstuk 2 en in hoofdstuk 3.

Prostitutie is het zich beschikbaar stellen om tegen vergoeding seksuele handelingen met een ander te verrichten (zie artikel 3.1, tweede lid onder j). Het gaat dus niet alleen om het daadwerkelijk verrichten van seksuele handelingen maar ook om dat wat daaraan vooraf gaat, namelijk het zich daartoe beschikbaar stellen. Ook het werven van klanten valt hieronder.

Artikel 2.12 richt zich tot de prostituee en geeft een aantal verbodsbepalingen.

Het eerste lid van artikel 2.12 verbiedt, kort gezegd, straatprostitutie. Overigens geldt dit zogenaamde tippelverbod niet uitsluitend voor de openbare weg, maar ook in voor het publiek toegankelijke gebouwen. Dit is om te voorkomen dat prostituees klanten werven in bijvoorbeeld het Centraal Station. Het algemene uitgangspunt is dat straatprostitutie is verboden, tenzij het plaatsvindt op door het college aangewezen wegen (zie hiervoor verder artikel 2.14).

Het tweede lid betreft, kort gezegd, raamprostitutie. Het algemene uitgangspunt is dat raamprostitutie is verboden, tenzij het plaatsvindt in een raamprostitutiebedrijf, waarvan de

exploitant bovendien beschikt over een vergunning op grond van hoofdstuk 3. Deze uitzondering op het verbod van raamprostitutie is terug te vinden in het derde lid van artikel 2.12.

Tot slot bevat het vierde lid een verbodsbepaling met als doel hinderlijk of aanstootgevend gedrag te voorkomen. Ook deze bepaling richt zich primair tot de prostituee, maar via bijvoorbeeld de verplichting van artikel 3.32 derde lid kan ook de exploitant van een prostitutiebedrijf op de naleving van dit verbod worden aangesproken.

Artikel 2.13 Verbodsbepalingen prostituanten

Artikel 2.13 richt zich niet tot de prostituees, maar tot hun (potentiële) klanten en is daarmee complementair aan artikel 2.12. Kort gezegd verbiedt artikel 2.12 de prostituee om diensten aan te bieden, terwijl 2.13 de klant verbiedt om in te gaan op een aanbod. Dit betekent dat handhavend kan worden opgetreden tegen zowel de prostituee als tegen de klant.

Het tweede lid van 2.13 formuleert een aantal gedragingen die worden beschouwd als het ingaan op een aanbod van een prostituee. Dit is geen uitputtende opsomming.

Het verbod is uiteraard niet van toepassing in een prostitutiebedrijf, waarvan de exploitant beschikt over een vergunning op grond van hoofdstuk 3.

Artikel 2.14 Aanwijzing tippelzone

Deze bepaling maakt het mogelijk om op sommige plaatsen straatprostitutie toe te staan. Dat gebeurt aan de hand van een gebiedsaanwijzing (aanwijzing als tippelzone) en is een bevoegdheid van het college. Bij het aanwijzen van een gebied als tippelzone stelt het college ook tijden vast. Op grond van de omstandigheden ter plaatse wordt beoordeeld of aanwijzing als tippelzone kan gebeuren. Daarbij zijn niet alleen de openbare orde en het woon- en leefklimaat relevant, maar ook de verkeersveiligheid bijvoorbeeld. Op grond van het tweede lid is het college eveneens bevoegd om te regelen dat een beperkt aantal prostituees op de aangewezen tippelzone werkzaam mag zijn.

Op deze tippelzone mogen uiteraard geen minderjarige prostituees werkzaam zijn, noch prostituees die niet beschikken over een geldige verblijfstitel en die geen arbeid mogen verrichten in Nederland.

Artikel 2.15 Handhaving tippelzone

Op basis van de bepalingen van de Politiewet zijn politieambtenaren bevoegd om in het kader van de handhaving een bevel tot onmiddellijke verwijdering te geven. De plicht om aan zo'n bevel gehoor te geven is geregeld in artikel 184 Wetboek van Strafrecht. Artikel 2.15 eerste lid geeft hier nog een aanvulling op. Deze bevoegdheden in samenhang maken dat politieambtenaren zowel op als buiten de tippelzone een verwijderingsbevel kunnen geven, aan zowel prostituees als aan andere personen.

Het tweede en het derde lid regelen de bevoegdheid voor de burgemeester om een verblijfsverbod op te leggen. Dit houdt in dat het een persoon gedurende een bepaalde periode verboden wordt om zich op de tippelzone te bevinden. Het tweede lid van artikel 2.15 regelt dat deze periode niet langer kan zijn dan drie maanden. Een verblijfsverbod kan pas worden gegeven

wanneer iemand al tenminste eenmaal een verwijderingsbevel van een politieambtenaar heeft gekregen. Het derde lid betreft eventueel noodzakelijke uitzonderingen op het verbod die in een concreet geval moeten worden gemaakt. De burgemeester heeft hierbij beoordelingsvrijheid.

Artikel 2.16 Ondersteuning prostitutie

Het verbod van artikel 2.16 is primair gericht tot anderen dan de prostituee. Het tweede lid geeft aan welke gedragingen in ieder geval als ondersteunen worden beschouwd. De opsomming is echter niet uitputtend.

Paragraaf 3. Hinderlijk gedrag

Artikel 2.17 Hinderlijk gebruik van drank of softdrugs

Naast de in het tweede lid opgenomen regeling voor het instellen van een alcoholverbod op daartoe aangewezen plaatsen, bestaat behoefte aan een bepaling die zich richt tegen hinderlijk drankgebruik in het algemeen in de openbare ruimte. Op grond van het eerste lid kan dan ook worden opgetreden tegen drankgerelateerde overlast die niet tot bepaalde plaatsen beperkt is, of waarvoor het instellen van een absoluut verbod op het gebruik en bezit van alcohol vooralsnog een te zwaar middel is. Hierbij kan worden gedacht aan gevallen van hinder door op straat drinkende toeristen, aan geluidsoverlast door overmatig drankgebruik op pleziervaartuigen, of aan overlast door overloopeffecten uit gebieden waar een alcoholverbod van kracht is.

Op grond van het tweede lid kunnen wegen en weggedeelten worden aangewezen waar het verboden is alcoholhoudende drank te nuttigen, of aangebroken flessen en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben. Deze bepaling richt zich op de aanpak van problemen op plaatsen waar groepen alcoholverslaafden, zwervers, hangjongeren et cetera structureel met alcoholgebruik samenhangende overlast veroorzaken, zoals luid praten en schreeuwen, lastig vallen en intimideren van voorbijgangers, onderlinge ruzies en vechtpartijen, vervuiling van de omgeving, wildplassen en dergelijke.

Op een in het aangewezen gebied gelegen terras van een horecabedrijf geldt het alcoholverbod uiteraard niet.

Met toepassing van het vierde lid kunnen incidentele uitzonderingen op het alcoholverbod worden gemaakt, bijvoorbeeld voor het houden van een evenement in een park waar dit verbod normaliter van kracht is.

Op grond van het vijfde lid kan worden opgetreden tegen drugsgelateerde hinder door het gebruik en het voorhanden hebben van softdrugs op daartoe aangewezen wegen te verbieden. De mogelijkheid tot het instellen van een zogenaamd blowverbod is bedoeld om overlast aan te pakken die wordt ondervonden door bepaald gebruik van softdrugs. Het gebruik van softdrugs bevordert onder andere hanggedrag en draagt in belangrijke mate bij aan overlast. Vanwege het verband met de openbare orde is de burgemeester belast met de uitvoering van artikel 2.17.

Artikel 2.18 Hinderlijk gedrag in of bij gebouwen

Het verbod van artikel 2.18 kan worden ingezet tegen degenen die zich zonder redelijk doel of anderszins hinderlijk ophouden bij of in voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimten van gebouwen, en andere voor het publiek toegankelijke voorzieningen, zoals haltehuisjes, portieken en parkeergarages.

Nog daargelaten of dit gepaard gaat met concreet overlastgevend gedrag in de vorm van bijvoorbeeld schreeuwen, uitschelden, bedreigen of de doorgang versperren, roept het doelloos rondhangen van personen of groepen in voor het publiek bestemde ruimten dikwijls sterke gevoelens van onbehagen en onveiligheid op, waardoor een normaal gebruik van deze ruimten wordt belemmerd. Een verbod op dit gedrag is daarom op zijn plaats.

De toevoeging “zonder redelijk doel” beoogt uit te sluiten dat bijvoorbeeld een glazenwasser onder de verbodsbepaling zou vallen. Door gebruik van het woord “kennelijk” kan zo nodig tegen hinderlijk gedrag in publieksruimten worden opgetreden zonder dat daarover door belanghebbenden is geklaagd.

Met termen als “doelloos” en “hinderlijk” is artikel 2.18 een strafbepaling met tamelijk open normen. Hoewel het uit oogpunt van rechtszekerheid gewenst is om voorschriften zo specifiek mogelijk te formuleren, is het in sommige situaties echter onvermijdelijk dat gewerkt wordt met regels die een algemene typering van het verboden gedrag inhouden, omdat er een zo grote variëteit is aan gedragingen die de delictsomschrijving kunnen vervullen, dat het praktisch niet mogelijk is om deze concreet op te sommen.

Artikel 2.19 Spelen om geld op de weg

Artikel 2.19 beoogt de negatieve verschijnselen te bestrijden die in het algemeen gepaard gaan met het spelen om geld op of aan de weg: voorbijgangers worden gehinderd in hun bewegingsvrijheid, de toegankelijkheid van winkels en woningen wordt belemmerd, ruzies of vechtpartijen worden in de hand gewerkt. Ook kan het spelen om geld criminele vormen aannemen (zoals met "balletje-balletje" het geval kan zijn).

De bepaling richt zich niet alleen tegen de spelers maar ook tegen degenen die de verboden activiteiten ondersteunen door bijvoorbeeld op de uitkijk te staan en voor de komst van de politie te waarschuwen.

Op grond van het tweede lid kan de burgemeester aan personen die het speelverbod herhaaldelijk overtreden een bevel tot verwijdering van maximaal twee weken uit een daartoe aangewezen gebied geven. Conform de handelwijze die wordt gevolgd bij het opleggen van verblijfsverboden in overlastgebieden kan de burgemeester ook hier op grond van politierapporten een verblijfsontzegging opleggen, mits uit deze rapporten voldoende overtuigend blijkt dat het speelverbod binnen een jaar twee keer is overtreden.

Artikel 2.20 Slapen op of aan de weg

Het artikel verbiedt – behoudens ontheffing - het gebruik van de weg als slaappleats, of het gebruik van tenten, voertuigen, vaartuigen et cetera op of aan de weg of het openbaar water om te slapen of te overnachten. De centrale doelstellingen van het verbod zijn het voorkomen en

tegengaan van hinder en overlast, brandgevaar, verontreiniging van de openbare ruimte en risico's voor de volksgezondheid.

Het slaapverbod strekt zich ook uit tot vaartuigen, zodat kan worden opgetreden tegen het gebruik van pleziervaartuigen als slaappleaats door drugsverslaafden, zwervers et cetera.

In het derde lid worden woonboten van het verbod uitgezonderd. Door het intrekken van de Wet op de openluchtrecreatie per 1 januari 2008 gelden, afgezien van artikel 2.20, verder geen wettelijke beperkingen meer voor het kamperen buiten kampeerterreinen in de gemeente.

Artikel 2.21 Bedelarij

Bedelarij is niet strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht. Omdat bedelen echter wel tot ernstige overlast kan leiden, bijvoorbeeld omdat opdringerig of agressief om geld wordt gevraagd of omdat bedelarij zelfs kan uitmonden in straatroof, bevat artikel 2.21 een verbod om te bedelen.

Artikel 2.22 Openbare fietsverkoop

Dit artikel beoogt normvervaging en verloedering van het straatbeeld door de verkoop en heling van gestolen fietsen tegen te gaan. Op grond van deze bepaling is het niet mogelijk fietsen op of aan de openbare weg voor de verkoop aan te bieden of om ze te kopen. Het verbod richt zich zowel tot de verkoper als de koper.

De bedrijfsmatige handel in fietsen is in het tweede lid van het verbod uitgezonderd. Onder "bedrijfsmatig" wordt verstaan hetgeen het normale spraakgebruik daaronder verstaat, te weten de handel in het kader van de uitoefening van een beroep of bedrijf. Dit vindt doorgaans plaats op een markt of in een winkel.

Voor de aanpak van grootschalige, bedrijfsmatige handel in gestolen fietsen moet worden teruggegrepen op het Wetboek van Strafrecht. Daarvoor is de APV-bepaling niet geschreven. Deze beoogt incidentele, niet-bedrijfsmatige, (ver)koop van gestolen fietsen tegen te gaan.

Bij de formulering van het derde lid is gedacht aan bijvoorbeeld Koninginnedag. Het moet dan mogelijk zijn dat particulieren op de vrijmarkt fietsen (ver)kopen.

De aanwijzingsbevoegdheid komt vanwege het verband met de openbare orde aan de burgemeester toe.

Artikel 2.23 Veerponten

Deze bepaling regelt de orde op veerponten. Een vergelijkbare regeling is opgenomen in artikel 72 van de Wet personenvervoer 2000, die werkingskracht krijgt als tot aanbesteding van het veervervoer zou worden overgegaan (artikel 7 Besluit personenvervoer 2000). In dat geval treedt de APV-bepaling terug. Het tweede lid voorziet hierin.

Naast artikel 2.23 kan ongewenst gedrag van passagiers (bijvoorbeeld roken) worden verboden in een huishoudelijk reglement voor de veerponten.

Paragraaf 4. Preventie

Artikel 2.24 Cameratoezicht

Artikel 2.24 strekt tot uitvoering van artikel 151c Gemeentewet, dat het mogelijk maakt om bij verordening de burgemeester de bevoegdheid te geven op openbare plaatsen cameratoezicht uit te oefenen. De burgemeester wijst de plaatsen aan waar het toezicht wordt uitgeoefend en bepaalt, na overleg met de officier van justitie, de plaatsingsduur van de camera's en de periode waarin de beelden in elk geval rechtstreeks worden bekeken.

De regeling ziet op cameratoezicht in het belang van de openbare orde, waaronder wordt begrepen het voorkomen van strafbare feiten die nadelige invloed hebben op de orde en rust in de samenleving. Onder omstandigheden kunnen de opgenomen beelden ook worden gebruikt voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten.

De regeling heeft een exclusief karakter, dat wil zeggen dat alleen op de in de Gemeentewet omschreven wijze kan worden overgegaan tot langdurige plaatsing van vaste camera's in het belang van de openbare orde. Andere vormen van cameratoezicht die ter handhaving van de openbare orde worden uitgeoefend, zoals kortstondig of mobiel cameragebruik bij evenementen, rellen of grootschalige ordeverstoringen, vallen niet onder deze regeling. De bevoegdheid hiervoor kan worden ontleend aan artikel 2 Politiewet.

Dit artikel geldt evenmin voor situaties waarin camera's voor bewakingsdoeleinden ter beveiliging van bijvoorbeeld panden en terreinen in de openbare ruimte zijn geplaatst. Hierop ziet artikel 2.25.

Het begrip openbare plaats is ontleend aan de Wet openbare manifestaties, die hieronder verstaat een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. Dat een plaats openstaat voor het publiek houdt in dat in principe iedereen vrij is om daar te komen, te verblijven en te gaan, zonder dat het verblijf door de rechthebbende aan een bepaald doel is gebonden, of dat voor het betreden van de plaats beperkingen gelden in de vorm van een meldingsplicht, een voorafgaand verlov of een toegangsbewijs. Openbare plaatsen zijn in de eerste plaats de weg en de plaatsen die een daarmee vergelijkbare functie vervullen, zoals plantsoenen, parken en bijvoorbeeld de voor iedereen vrij toegankelijke gedeelten van overdekte passages en winkelgalerijen. Stadions, warenhuizen, postkantoren, kerken en gemeentehuizen zijn daarentegen geen openbare plaatsen in de zin van de WOM. Zie in dit verband ook de toelichting bij de artikelen 2.32 en 2.33.

Bij verordening kunnen ook andere dan openbare plaatsen, mits zij voor een ieder toegankelijk zijn, worden aangewezen voor het uitoefenen van cameratoezicht (bijvoorbeeld park-and-rideterreinen).

Artikel 2.25 Bescherming van de privacy

Deze bepaling beschermt op verschillende manieren de privésfeer van burgers. Het eerste lid gaat een te ruim gebruik van bewakingsapparatuur tegen. Op basis hiervan kan bijvoorbeeld worden gevraagd om een afschermkap aan te brengen op bewakingsapparatuur.

Het tweede lid dient ook ter eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Het verbiedt het begluren van personen vanaf de weg. Het vormt daarmee een aanvulling op artikel 285b van het

Wetboek van Strafrecht (stalking), dat het inbreuk maken op de levenssfeer van een ander (om die ander te dwingen iets te doen, te dulden of vrees aan te jagen) strafbaar stelt.

Artikel 2.26 Nachtregister

In samenhang met artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht heeft artikel 2.26 primair tot doel om met behulp van de in het nachtregister opgenomen gegevens de opsporing en aanhouding van door de politie gezochte personen te vergemakkelijken. Daarnaast beoogt de regeling mogelijk te maken dat statistische gegevens worden verzameld over het toeristische en recreatieve bezoek aan de gemeente.

Het derde lid regelt in aanvulling op artikel 438 Wetboek van Strafrecht dat de exploitant van een inrichting een doorlopend register moet bijhouden, dat is ingericht volgens een door de burgemeester vastgesteld model.

Het vierde lid ondersteunt de exploitant van de inrichting bij het nakomen van zijn verplichting, door van de bezoeker te verlangen dat hij onmiddellijk bij aankomst opgave doet van een aantal gegevens. Hierbij worden meer gegevens gevraagd dan in artikel 438 Wetboek van Strafrecht zijn opgesomd, namelijk ook de geboortedatum, geboorteplaats en nationaliteit van betrokkene.

De plicht van de exploitant om de politie inzage in het nachtregister te geven volgt uit artikel 5:20 in samenhang met artikel 5:17 Algemene wet bestuursrecht, op grond waarvan een toezichthouder bevoegd is om inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden.

Artikel 2.27 Vervoer inbrekerswerktuigen

Het eerste lid beoogt het plegen van misdrijven, zoals diefstal met braak, te bemoeilijken. Het geeft de politie een extra mogelijkheid verdachte personen aan te spreken en de meegevoerde bagage te controleren.

Het tweede lid bevat een verbod om in de nabijheid van winkels tassen en dergelijke bij zich te hebben die zijn geprepareerd voor het plegen van diefstal. Het voorschrift verhoogt de drempel om van dergelijke voorwerpen gebruik te maken, en kan zodoende een preventief effect hebben bij de bestrijding van winkeldiefstal.

De reikwijdte van de bepaling beperkt zich tot de openbare weg; in de winkels zelf kan het dragen van tassen en dergelijke door het stellen van huisregels worden verboden.

Artikel 2.28 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

De artikelen 2.28 tot en met 2.30 sluiten nauw aan bij de bepalingen inzake helingbestrijding in het Wetboek van Strafrecht. Bij gemeentelijke verordening kunnen –in medebewind- aanvullende regels over dit onderwerp worden gesteld. De handelaar die deze regels overtreedt is ingevolge artikel 437ter, eerste lid Wetboek van Strafrecht, strafbaar met hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de derde categorie. Er is voorzien in dezelfde straf voor degene die van opkopen zijn beroep of gewoonte maakt zonder daarvan vooraf de burgemeester of een door hem aangewezen ambtenaar op de hoogte te stellen.

Omdat het al bij formele wet is geregeld, kan de APV geen eisen stellen met betrekking tot het inkoopregister. Dat kan wel ten aanzien van het verkoopregister. De regels over het verkoopregister vormen een nuttig aanvullend instrument voor de bestrijding van heling. Controle van registerplichten heeft een preventieve werking, vergemakkelijkt de opsporing van gestolen goederen en de aanpak van helers, en levert informatie op over de vragers en de aanbieders op de markt voor ongeregelde goederen.

Artikel 2.1 geeft een omschrijving van het begrip handelaar. Handelaren in antiek en curiosa zijn tevens handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, zodat zij niet afzonderlijk vermeld hoeven te worden.

De omschrijving van ongeregelde goederen is ontleend aan artikel 437, vierde lid, Wetboek van Strafrecht. Het gaat om goederen die buiten de reguliere kanalen om worden verhandeld. Hiervan is sprake bij het verwerven van of overdragen aan willekeurige onbekenden, dus anders dan van of aan de gevestigde, in de branche geordende leveranciers of handelaars.

Het register moet doorlopend zijn, dat wil zeggen: chronologisch bijgehouden met uitsluiting van de mogelijkheid latere inschrijvingen tussen te voegen. Evenmin mag het register onregelmatigheden en gapingen vertonen. De vermelding van de opgesomde gegevens dient ertoe de opsporing van onvreemde goederen te vergemakkelijken. Elke niet-inschrijving levert een strafbaar feit op. De burgemeester kan een model voor het verkoopregister vaststellen.

Artikel 2.29 Verplichtingen van de handelaar

Overtreding van deze verplichtingen is, zoals onder 2.28 al is uiteengezet, strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht. De handelaar meldt de uitoefening van zijn bedrijf bij de burgemeester of een door hem aangewezen ambtenaar. Dit kan bijvoorbeeld de chef zijn van het politiedistrict waar het bedrijf wordt uitgeoefend. Deze kan uiteraard de melding door de in het district werkzame ambtenaren laten opnemen en verwerken. Verstrekt worden gegevens als het woon- en ondernemingsadres en een pasfoto van de handelaar. De ervaring heeft geleerd dat dit voor de helingbestrijding van groot belang is. Het vierde lid draagt de handelaar op om de politie direct in kennis te stellen van een redelijk vermoeden, dat een hen aangeboden goed van misdrijf afkomstig is. De handelaar moet hierin het initiatief nemen.

Artikel 2.30 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen

Dit artikel beoogt de opsporing van gestolen goederen mogelijk te maken en te vergemakkelijken.

In het eerste lid is de bewaartermijn van een opgekocht goed op drie dagen gesteld om de handel niet al te zeer te belemmeren. Niettemin kan het in bepaalde gevallen nodig blijken om deze termijn te verlengen, zodat beter kan worden achterhaald of bij een handelaar aangetroffen zaken van misdrijf afkomstig zijn. Daarom is in het tweede lid de bevoegdheid gegeven om de bewaartermijn tot maximaal veertien dagen te verlengen.

Art 2.31 Handel in horecabedrijven

In artikel 2.31 wordt het de exploitant en de leidinggevende van een horecabedrijf verboden toe te laten dat een handelaar in dat bedrijf welke zaak dan ook verwerft, voorhanden heeft of op enige wijze overdraagt. Vanwege de geadresseerden van het verbod (de exploitant en de leidinggevende) strekt artikel 2.31 niet ter uitvoering van de artikelen 437 en 437ter Wetboek van Strafrecht. Het berust dus op de autonome verordenende bevoegdheid van de gemeenteraad en de strafbaarstelling is geregeld in artikel 6.1 APV.

Paragraaf 5. Manifestaties, optochten, voetbalwedstrijden en evenementen

Artikel 2.32 Openbare manifestaties

De Wet openbare manifestaties (WOM) is van toepassing op activiteiten die vallen onder de bescherming van de artikelen 6 en 9 van de Grondwet, namelijk betogingen, vergaderingen en samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging, voor zover die worden gehouden op openbare plaatsen. De WOM heeft betrekking op collectieve uitingen, dat wil zeggen uitingen van meer dan twee personen. De WOM kent bepaalde bevoegdheden toe aan de gemeenteraad en de burgemeester namelijk het hanteren van een kennisgevingstelsel, het geven van aanwijzingen, en - in het uiterste geval - het beëindigen van een manifestatie.

De artikelen 2.32 en 2.33 geven nadere invulling aan het doen van een kennisgeving van een voorgenomen openbare manifestatie.

Ten aanzien van vergaderingen en betogingen op andere dan openbare plaatsen kent de WOM aan de burgemeester uitsluitend repressieve bevoegdheden toe. Voor deze activiteiten is geen voorafgaande kennisgeving vereist. De gedachte hierachter is dat voor manifestaties op niet-openbare plaatsen een terughoudende opstelling vooraf van de overheid op haar plaats is.

De WOM definieert wat een openbare plaats is: een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. Dat wil zeggen dat een ieder in beginsel vrij is om er te komen, te vertoeven en te gaan. Op een zodanige plaats is het verblijf niet door de gerechtigde aan een bepaald doel gebonden. Op grond hiervan kunnen bij voorbeeld stadions, postkantoren, warenhuizen, restaurants, musea, ziekenhuizen en kerken niet als openbare plaatsen worden aangemerkt, maar wel openbare wegen, pleinen, speelweiden, parken, en de voor ieder vrij toegankelijke gedeelten van bijvoorbeeld overdekte passages, winkelgalerijen, stationshallen en vliegvelden.

Er zijn allerlei activiteiten op of aan de weg die geen manifestaties zijn in de zin van de WOM. Deze worden aangeduid met de verzamelterm "evenementen". Het gaat daarbij om activiteiten die erop gericht zijn publiek aan te trekken of die feitelijk tot allerlei samenkomsten op of aan de weg leiden, zie de artikelen 2.40 en volgende.

Overtreding van de in het tweede lid opgenomen verplichting is strafbaar gesteld in de WOM. Op grond van die wet kan de burgemeester onder omstandigheden de manifestatie verbieden.

In het derde lid is van de kennisgevingsplicht uitgezonderd een manifestatie als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de WOM. Het gaat hierbij om regelmatige samenkomsten op vooraf bepaalbare tijdstippen van kerkgenootschappen en dergelijke, waarbij met een eenmalige kennisgeving kan worden volstaan.

Het vierde lid heft de genoemde verplichting -en dus de strafbaarstelling- op, als naar het oordeel van de burgemeester van bijzondere omstandigheden sprake is, bijvoorbeeld bij een spontane publieke samenkomst naar aanleiding van een actuele gebeurtenis. Wel geldt dan de verplichting onverwijld mondeling kennis te geven van de manifestatie.

Een dergelijke manifestatie is als een betoging op te vatten, omdat volgens de jurisprudentie van een betoging sprake is, wanneer een aantal personen openlijk en in groepsverband optreedt, al dan niet in beweging, en de groep erop uit is een mening uit te dragen. Bij deelneming van twee personen kan al sprake zijn van een collectieve uiting. Alleen een vreedzame betoging kan aanspraak maken op grondwettelijke bescherming. Het element van de meningsuiting moet voorop staan.

Waar het uitdragen van de mening op de achtergrond raakt en dwangmiddelen jegens de overheid of derden domineren, bij voorbeeld bij blokkades van wegen, is grondwettelijke bescherming niet aan de orde: demonstreren mag, blokkeren mag niet.

In de APV is geen verbodsbepaling voor manifestaties opgenomen. Een demonstratie of betoging kan slechts op grond van de WOM door de burgemeester worden verboden. Volgens jurisprudentie is er bij voorbeeld reden voor een verbod wanneer er gegronde vrees bestaat voor ernstige ongeregelheden die niet kunnen worden voorkomen of bestreden door middel van door de overheid te treffen maatregelen. De enkele omstandigheid dat een bepaalde demonstratie bij het publiek irritaties opwekt of tegendemonstraties uitlokt biedt dus onvoldoende basis voor een verbod.

Een verbod kan ook worden gegeven als de vereiste kennisgeving niet tijdig is gedaan of de vereiste gegevens niet tijdig zijn verstrekt.

Handelen in strijd met het verbod is strafbaar ingevolge artikel 11 van de WOM.

Artikel 2.33 Kennisgeving manifestatie

De kennisgeving bevat ten minste de in het eerste lid genoemde gegevens. Onder omstandigheden kan het nodig zijn dat nog andere gegevens moeten worden overgelegd. Het bewijs van kennisgeving vormt voor de organisator het bewijs dat hij aan zijn wettelijke verplichting heeft voldaan.

Artikel 2.34 Kennisgeving optocht

Optochten zoals carnavals- en Sinterklaasoptochten en parades kunnen doorgaans niet worden gezien als een middel tot het uiten van een mening, gedachten of gevoelens, en vallen als zodanig niet onder de bescherming van de Grondwet, het EVRM en de Wet openbare manifestaties.

De termijn in artikel 2.34 voor het melden van een optocht heeft tot doel de politie en het bestuur voldoende tijd te geven om de route en andere relevante aspecten te toetsen en, waar nodig, in overleg met de organisator, maatregelen te nemen.

Omdat de Wet openbare manifestaties niet van toepassing is bevatten de artikelen 2.35 en 2.36 de mogelijkheid om voorschriften te stellen aan de te houden optocht of om de optocht te verbieden.

Het houden van een optocht zonder dat daartoe een kennisgeving is gedaan, in strijd met gestelde voorschriften dan wel met een opgelegd verbod om de optocht te houden, betekent een overtreding van de APV en is als zodanig strafbaar gesteld in artikel 6.1.

Artikel 2.37 Kennisgeving voetbalwedstrijden

Dezelfde overwegingen als bij optochten gelden mutatis mutandis ook voor het verplicht vooraf in kennis stellen van een te houden wedstrijd in het betaald voetbal, voor het verbinden van voorschriften daaraan en voor het opleggen van een verbod om de wedstrijd te houden.

De in het tweede lid van artikel 2.37 opgenomen afwijkende termijn is bedoeld om in te kunnen spelen op bijvoorbeeld onvoorziene afwijkingen in het speelschema of het houden van een vooraf niet geplande wedstrijd.

Van de mogelijkheid om een verbod als bedoeld in artikel 2.39 op te leggen kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt als de veiligheid van de toeschouwers niet voldoende kan worden gegarandeerd door onvoldoende politiecapaciteit of omdat voor ernstige wanordelijkheden tussen rivaliserende supportersgroepen of relschoppers moet worden gevreesd.

Artikel 2.40 Vergunningplicht evenement

Evenementen, van groot tot klein, vervullen een belangrijke functie in de stad.

Voor het beoordelen of een voorgenomen evenement doorgang kan vinden moet met veel verschillende belangen rekening worden gehouden. Gekozen is voor een vergunningstelsel omdat in dat kader het noodzakelijke vooroverleg, de benodigde advisering van betrokken diensten, de onderlinge afstemming van wensen en voorschriften en mogelijke belangen van derden het best gestalte kunnen krijgen. Door aan de vergunning voorschriften te verbinden kunnen al deze belangen worden meegewogen.

Het artikel legt de vergunningplicht voor evenementen vast (zie voor uitzonderingen de artikelen 2.41 en 2.42) evenals de termijn die voor het indienen van een aanvraag in acht moet worden genomen.

Artikel 174 Gemeentewet kent het toezicht op evenementen exclusief aan de burgemeester toe, vandaar dat de burgemeester het vergunningverlenende orgaan is.

Een evenement wordt doorgaans georganiseerd. De vergunning wordt daarom aangevraagd door en verleend aan de organiserende (rechts)persoon.

Juist omdat voor evenementen ter voorbereiding vaak een periode van advisering en overleg nodig is tussen ambtelijke diensten en de organisator is voor het indienen van een aanvraag een termijn van ten minste acht weken voor de aanvang vastgesteld.

Dient de organisator de aanvraag te laat in, dan loopt hij het risico dat de aanvraag niet in behandeling wordt genomen. Artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht stelt regels ter

zake. De burgemeester kan voor eenvoudige evenementen van de gestelde termijn afwijken. Ook kan hij voor bijzondere evenementen een afzonderlijke aanvraagtermijn vaststellen. Dat is van belang voor (periodieke) grootschalige evenementen zoals de Uitmarkt, Koninginnedag, Gay Pride, de marathon van Amsterdam en Sail.

Art. 2.41 Uitzondering vergunningplicht eendaagse evenementen

Kleinschalige evenementen vallen niet onder de vergunningplicht van artikel 2.40 mits wordt voldaan aan de in het eerste lid genoemde criteria.

Bedoeld is om de vergunningplicht niet te hanteren voor kleine evenementen die van weinig of geen invloed zijn op de omgeving, in beginsel vrijwel altijd worden toegestaan en waarvoor standaardvoorschriften kunnen gelden. De administratieve lasten voor de organisator worden hiermee gereduceerd evenals de bestuurlijke lasten voor het stadsdeel dat de evenementenvergunning namens de burgemeester verleent.

Eerste lid onder a: 'op enig moment' impliceert dat het denkbaar is dat er, gerekend over de hele duur van het evenement, in totaal meer dan 100 bezoekers zijn geweest mits deze maar niet allemaal op hetzelfde moment aanwezig zijn; onder 'bezoekers' worden ook 'deelnemers' verstaan.

Eerste lid onder b: als een evenement plaatsvindt op zondag vóór 13.00 uur is volgens de Zondagswet een ontheffing van de burgemeester nodig; ingeval bij het evenement zoals de wet dat formuleert 'zonder strikte noodzaak gerucht wordt verwekt dat op een afstand van meer dan 200 meter van het punt van verwekking hoorbaar is' is ook ná 13.00 uur ontheffing vereist; dit laatste zal geen rol spelen bij evenementen waarbij met een kennisgeving kan worden volstaan omdat in dat geval geen versterkte muziek ten gehore mag worden gebracht die een dergelijk bereik heeft.

Eerste lid onder c: zodra de rijbaan wordt afgezet voor een evenement is tenminste een tijdelijke verkeersmaatregel nodig; bij een klein evenement dat niet wordt gehouden in een drukke straat zal dit in het algemeen weinig problemen geven; vindt het evenement plaats op het trottoir dan wordt rekening gehouden met voldoende doorloopruimte voor passanten; als richtlijn wordt hierbij 1.50m aangehouden.

Eerste lid onder d: deze norm wordt regelmatig gesteld bij vergunningplichtige evenementen waarbij versterkte muziek ten gehore wordt gebracht en verschaft helderheid indien handhaving toch nodig is. Een gevelbelasting van 70 dB(A) wordt als acceptabel beschouwd omdat hiermee, rekening houdend met een gemiddelde gevelisolatie van 20 dB(A), de verstaanbaarheid binnen in de woningen niet in het geding is.

Een overschrijding met 20 dB(A) van de geluidsnormen die de Wet milieubeheer kent voor geluidsbelasting, afkomstig van reguliere bedrijven, op de gevels van woningen wordt voor evenementen als acceptabel gezien het kortstondige en incidentele karakter ervan.

Eerste lid onder e: bedoeld worden objecten zoals een kleine partytent, waaronder wordt verstaan een aan één of meer zijden open tent met een maximaal vloeroppervlak van 10 m², een

barbecuetoestel, een springkussen voor kinderen en dergelijke; om de kleinschaligheid van het evenement te waarborgen is het maximaal toegestane aantal voorwerpen op twee gesteld.

Eerste lid onder f: als dergelijke zaken wel te koop worden aangeboden is hiervoor toestemming nodig op grond van de Drank- en Horecawet respectievelijk de Verordening op de straathandel.

Eerste lid onder g: onder 'commercieel' wordt in dit verband verstaan het maken van reclame die is bedoeld om het evenement onder de aandacht te brengen van anderen dan buurtbewoners, verenigingsleden et cetera en die is gericht op het aantrekken van belangstellenden van buiten; dat laatste geeft het evenement een commercieel karakter en daarvoor blijft een vergunning verplicht.

Het is in de praktijk niet altijd gemakkelijk om aan te geven wanneer sprake is van buurtgebonden of verenigingsgebonden en wanneer niet meer. Relatief gemakkelijk is aan te geven wanneer dat wel het geval is: zo zal een barbecue zich meestal tot de eigen straat beperken en zal een klein buurtfestival waarschijnlijk een iets grotere radius hebben terwijl een roeiwedstrijd met name door leden van de roeivereniging en hun aanhang zal worden bezocht.

Onder de bepaling vallen eveneens kleinschalige evenementen met een besloten karakter waarvan het voor buitenstaanders duidelijk en zichtbaar moet zijn dat het evenement alleen toegankelijk is voor genodigden.

Het tweede lid benadrukt het belang dat de burgemeester tijdig in kennis wordt gesteld van het voornemen om een klein evenement te organiseren. Het betrokken stadsdeel en de hulpdiensten zijn op die manier op de hoogte waar en wanneer er iets in de openbare ruimte wordt georganiseerd.

Een termijn van minstens twee weken wordt hiervoor voldoende geacht.

De afwijkende termijn voor een evenement op het openbare water (derde lid) wordt ingegeven door de noodzaak om het scheepvaartverkeer door middel van de scheepvaartberichten ruimschoots van te voren op de hoogte te stellen.

De voorschriften die de burgemeester kan stellen in verband met een ordelijke en veilig verloop van een evenement of ter voorkoming van hinder en overlast voor derden kunnen zowel algemene voorschriften zijn die betrekking hebben op alle kleine evenementen als specifieke voorschriften die zijn toegesneden op bepaalde categorieën evenementen zoals barbecues of buurtfestivals.

Indien nodig kan het evenement in het belang van openbare orde, gezondheid en veiligheid of in geval van uitvoering van werkzaamheden in de openbare ruimte worden verboden (vijfde lid). Samenloop met gelijktijdige andere gebeurtenissen in de openbare ruimte of slechte ervaringen met een eerder evenement worden hier als voorbeeld genoemd.

De in het zesde lid bedoelde beperkingen kunnen zowel gelden voor gebieden of straten waarin slechts beperkt of helemaal geen evenementen mogen plaatsvinden als voor bepaalde periodes in het jaar waarvoor dit het geval is. Deze beperkingen worden per stadsdeel vastgesteld.

Handelen in strijd met het verbod als bedoeld in het zevende lid is een overtreding van de APV en is als zodanig strafbaar gesteld in artikel 6.1.

Artikel 2.42 Uitzondering vergunningplicht op evenemententerrein

Voorzien is in de mogelijkheid om geschikte locaties aan te wijzen waar de vergunningplicht eveneens wordt vervangen door een kennisgeving.

Voor het gebruik van een aangewezen plaats kunnen ook algemene regels worden vastgesteld. Omdat iedere plek zijn eigen specifieke lokale omstandigheden kent zijn hiervoor geen stadsbreed geldende regels opgesteld; de aanwijzing van bijvoorbeeld het Amstelveld verschilt nu eenmaal van een terrein in het Flevopark.

Vrijwel altijd zal maatwerk nodig zijn: aantal bezoekers, aard van de evenementen, geluidbelasting, het gewenste aantal keren per maand of per seizoen et cetera.

De te maken keuzes hierbij zullen per stadsdeel kunnen verschillen.

Artikel 2.43 Weigeringsgronden

De opsomming van weigeringsgronden geeft aan welke belangen door de evenementenvergunningplicht worden gediend. Bij de vergunningverlening kan een integrale afweging van de bij het evenement betrokken belangen plaatsvinden. Daarbij kan het beslag dat het evenement legt op de inzet van hulpdiensten worden meegewogen. Naarmate het evenement een meer commercieel karakter krijgt is het minder vanzelfsprekend dat voor het evenement (gratis) overheidsdiensten worden verleend, zoals het reinigen van de weg na afloop. Bij evenementen die een meer algemeen belang vertegenwoordigen, zoals herdenkingen, kan de afweging anders liggen.

Zonodig kan een hierop afgestemd beleid worden gevoerd.

De vergunningplicht geldt ook voor evenementen op het water. Om elk misverstand uit te sluiten is de belemmering van het scheepvaartverkeer als een zelfstandige weigeringsgrond opgenomen.

Artikel 2.44 Vergunningvoorschriften

Ter bescherming van de in artikel 2.43 genoemde belangen kunnen voorschriften aan de vergunning worden verbonden.

Het is in het algemeen mogelijk om -hetzij als voorwaarde voor het verkrijgen van een vergunning hetzij als vergunningvoorschrift- financiële voorwaarden aan een vergunning te verbinden, mits deze het belang dienen waarvoor de vergunningeis geldt en de wet geen andere methoden voorschrijft om het beoogde resultaat te bereiken.

In het tweede lid is bepaald dat een borgsom kan worden verlangd om de nakoming van de vergunningvoorschriften te verzekeren. Dit kan bijvoorbeeld van belang zijn voor het herstel van de eventuele schade die het evenement aan openbare voorzieningen heeft veroorzaakt.

Artikel 2.45 Samenloop

Op grond van artikel 2.45 worden zoveel mogelijk andere gemeentelijke vergunningplichten die van toepassing zijn op het evenement en het evenemententerrein bij de aanvraag betrokken. De organisator ontvangt één geïntegreerde vergunning voor het hele evenement. Het woord vergunningen moet in dit verband ruim worden opgevat, ook ontheffingen en andere toestemmingen vallen hieronder.

Het plaatsen van voorwerpen op de weg zoals podia met de daarbij behorende voorschriften wordt aldus in de evenementenvergunning geregeld evenals bijvoorbeeld het (tijdelijk) innemen van een staanplaats op het terrein.

Deze aanpak leidt tot een vergaande vereenvoudiging van procedures. Het belang van de organisator wordt hiermee gediend: zijn aanvraag wordt in haar geheel behandeld. Ook is gebleken dat organisatoren behoefte kunnen hebben aan meer armslag om tot de gewenste invulling van het evenement te komen, bijvoorbeeld door het maken van afspraken met derden. Daardoor kan hij in bepaalde gevallen meer inkomsten genereren ten behoeve van de organisatie. Dit heeft voor de gemeente het voordeel dat in redelijkheid meer eisen kunnen worden gesteld ten aanzien van de door de organisator te treffen voorzieningen, bijvoorbeeld met betrekking tot het schoonhouden en schoonmaken van het evenemententerrein.

Op het evenemententerrein zijn activiteiten van anderen dan die van de evenementvergunninghouder verboden, ook al zouden zij op grond van een vergunning ingevolge de APV of een andere gemeentelijke verordening mogen worden uitgeoefend. Het kan immers zijn dat die activiteiten strijdig zijn met de opzet, de aard of de organisatie van het evenement. Als dat niet het geval is, kunnen die activiteiten alleen worden uitgeoefend als zij in de vergunning worden vermeld en de betrokkenen zich jegens de vergunninghouder hebben verbonden de voorschriften en beperkingen in de evenementenvergunning na te leven. In dat geval is voor hen geen afzonderlijke vergunning vereist.

Belangen van gevestigde vergunninghouders op het evenemententerrein moeten waar mogelijk worden gerespecteerd. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de organisator om hiervoor te zorgen.

Artikel 2.46 Behoud privaatrechtelijke bevoegdheden

Artikel 2.46 geeft aan dat het gebruik van de privaatrechtelijke bevoegdheden van de gemeente bij een evenement op zichzelf geen doorkruising betekent van de publiekrechtelijke regeling in de APV.

Het is dan ook mogelijk dat bij overeenkomst nadere (al dan niet financiële) voorwaarden worden gesteld aan het gebruik van de gemeentegrond als evenemententerrein. Dit kan vooral bij commerciële evenementen van belang zijn. De vergunningplicht in de APV staat hieraan niet in de weg.

Artikel 2.47 Evenementen in gebouwen

Artikel 2.47 bevat een vergunningstelsel met betrekking tot voor het publiek toegankelijke gebeurtenissen die in een gebouw, tent of vaarttuig worden gehouden. Hierdoor wordt voor zaken als houseparties, dancefeesten, overdekte markten, laserdoolhoven en dergelijke een

regelingskader in het leven geroepen, onder andere om de belangen die met de leefbaarheid en veiligheid samenhangen te beschermen.

Film- theater- en muziekvoorstellingen zijn van de vergunningplicht uitgezonderd als zij worden gehouden in gebouwen die daarvoor specifiek zijn bestemd of in hoofdzaak worden gebruikt (bioscopen, theaters concertzalen en dergelijke). Ook voor het houden van openbare manifestaties en sportwedstrijden in gebouwen is geen evenementenvergunning nodig. Hiervoor gelden doorgaans andere wettelijke regelingen waarin de omgevings- en veiligheidsbelangen bescherming krijgen zoals de Wet milieubeheer en de regeling omtrent het brandveilig gebruik van gebouwen.

Evenementen die plaatsvinden in horecabedrijven vallen op grond van het tweede lid, onder d, buiten de vergunningplicht voor zover zij in het kader van de uitoefening van het desbetreffende bedrijf gebruikelijk zijn. Onder het begrip horecabedrijven vallen, gelet op de ruime definitiebepaling in de APV, niet alleen inrichtingen in de gebruikelijke betekenis van het woord, zoals cafés, restaurants en discotheken, maar bijvoorbeeld ook sport- en congrescentra met horecafaciliteiten.

De vrijstelling van de vergunningplicht voor het houden van sportwedstrijden binnen gebouwen kan op gespannen voet komen te staan met andere belangen zoals openbare orde en veiligheid. Zo wijst de praktijk uit dat er bij sommige grootschalige vechtsportevenementen zoals freefight- en kickboxgala's een verhoogde kans bestaat op ongewenste situaties rond en tijdens het evenement. Het is daarbij niet relevant of een dergelijk evenement wordt georganiseerd in een gebouw dat voor sportwedstrijden is bestemd of niet. Daarom is de mogelijkheid in de APV opgenomen om het organiseren van dergelijke evenementen van de vrijstelling in het tweede lid onder c uit te zonderen. Om te vermijden dat er meer vechtsportwedstrijden onder de vergunningplicht komen te vallen dan wenselijk is, is voorzien in een bevoegdheid die aan de burgemeester wordt toegekend om de categorieën aan te wijzen waarvoor de vergunningplicht geldt. De niet aangewezen categorieën blijven dan automatisch vrijgesteld van de vergunningplicht. De organisator van een evenement is verantwoordelijk voor een goede gang van zaken tijdens het evenement en voor een ordelijk verloop ervan, zowel in het gebouw als in de directe omgeving daarvan. De eis van het levensgedrag wordt hier gesteld om te kunnen toetsen of de organisator van een dergelijk evenement op grond van zijn levensgedrag kan worden geacht aan deze verantwoordelijkheid te voldoen. De burgemeester weigert de vergunning dan ook als deze toets negatief uitvalt.

Artikel 2.48 Verbod op ordeverstoring gedrag

In tegenstelling tot de voorafgaande artikelen die in eerste instantie zijn gericht tot de organisator van een evenement ziet dit artikel op de bezoekers van een evenement en verbiedt hen om gedrag te vertonen dat een goed verloop van een evenement, een optocht of een voetbalwedstrijd hindert.

De Wet openbare manifestaties regelt dit voor manifestaties.

Paragraaf 6. Uitoefenen beroep op de weg

Artikel 2.49 Straatartiest en muziek.

In artikel 2.49 wordt het op straat optreden geregeld van mimespelers, goochelaars, jongleurs, muziek- en zanggroepen, straattekenaars, theatergroepen et cetera.

Voor een belangrijk deel vallen deze vormen van expressie onder de bescherming van artikel 7, derde lid, van de Grondwet. Op grond hiervan kan geen voorafgaand verlot worden gesteld aan het uiten van gedachten of gevoelens -anders dan via de drukpers- wegens de inhoud daarvan.

De bepaling in de APV heeft geen betrekking op de inhoud van de uiting. Gereguleerd wordt alleen de verspreiding van de activiteiten over de stad om overlast te voorkomen. De aspecten inhoud en verspreiding zijn in de praktijk moeilijk los van elkaar te zien. Een verbod op een bepaalde plaats betekent in feite dat daar geen uiting kan plaatsvinden. Voorop staat daarom dat er voldoende ruimte voor deze activiteiten moet overblijven.

Naast het belang van de vrijheid van expressie leveren straatartiesten ook een bijdrage aan een veelzijdig en aantrekkelijk stadsleven.

Het eerste lid geeft de burgemeester de bevoegdheid om plaatsen en tijden aan te wijzen waar optredens voor straatmuzikanten en straatartiesten verboden zijn; gedacht hierbij kan worden aan zeer drukke plaatsen in de stad.

Voor de rest van de stad geldt een vergunningplicht voor het optreden van straatartiesten. Hierop worden in het derde lid belangrijke uitzonderingen gemaakt: het optreden is vergunningvrij mits met maximaal zes personen wordt opgetreden, een optreden niet langer duurt dan een half uur (exclusief 10 minuten voor het opbouwen van een straatact), niet na 23.00 uur wordt opgetreden en geen gebruik wordt gemaakt van draaiorgels, geluidversterkende apparatuur of slaginstrumenten. Wordt niet aan deze voorwaarden voldaan, dan is nog steeds een vergunning nodig.

De afwegingsgronden bij het verlenen van de vergunning zijn gelijk aan die van de evenementenvergunning (zie artikel 2.43).

Artikel 2.50 Diensten op of aan de weg

Het gaat hier om het weren van commerciële activiteiten die er uit bestaan om in de openbare ruimte allerlei diensten aan te bieden. Vaak wordt dit door het publiek als hinderlijk ervaren. Daarnaast kunnen deze activiteiten onevenredig veel ruimte in beslag nemen ten koste van andere functies van de openbare ruimte.

Regulering is daarnaast bedoeld om negatieve gevolgen voor de openbare orde te voorkomen bijvoorbeeld als gevolg van onderlinge concurrentie en passanten die laten blijken niet gediend te zijn van de vaak bij verrassing opgedrongen diensten.

De opsomming van beroepen en bedrijven onder a en b van het eerste lid strekt ter verduidelijking van het soort activiteiten dat onder het verbod valt en heeft derhalve geen limitatief karakter.

Met het verbod in het tweede lid wordt om dezelfde redenen het buiten de reguliere kanalen om verkopen van entreebiljetten tegengegaan, bijvoorbeeld bij voetbalwedstrijden of popconcerten.

De aanwijzingsbevoegdheid in het derde lid biedt de mogelijkheid restricties te stellen aan de door velen als hinderlijk ervaren praktijk om in winkelstraten en op andere drukke punten voorbijgangers aan te spreken om hen bijvoorbeeld te bewegen een abonnement op een krant of tijdschrift te nemen, mee te doen aan een enquête, of lid of donateur te worden van een organisatie.

In tegenstelling tot artikel 2.49 gaat het in artikel 2.50 niet om vertoningen of vermakelijkheden, maar primair om commerciële activiteiten waarbij het element van vrije expressie ontbreekt of een ondergeschikte rol speelt. Dit verschil verklaart waarom het tot uitvoering bevoegde bestuursorgaan in artikel 2.50 verschilt van dat van artikel 2.49.

Artikel 2.51 Personenvervoer

Het artikel biedt een regelingskader voor de fietstaxi en andere vormen van commercieel personenvervoer, zoals de paardenkoetsjes, dat hoofdzakelijk in het centrumgebied wordt uitgeoefend.

Met de in het eerste lid gebruikte woorden “als ondernemer” wordt expliciet gemaakt dat de vergunningeis geldt voor de exploitant en niet voor de bestuurders, koetsiers of onder welke benaming de voertuigen ook worden bestuurd. De ondernemer kan immers via de exploitatievergunning en de bijbehorende voorschriften op de verrichtingen van zijn personeel worden aangesproken.

In het tweede lid wordt de bepaling afgegrensd van de Wet personenvervoer. De regeling in de APV ziet dus niet op taxivervoer per auto of enige andere vorm van betaald personenvervoer waarover bij of krachtens deze wet voorschriften zijn gesteld.

In het derde lid zijn de belangen genoemd die de vergunningplicht beoogt te dienen. In verband hiermee kunnen bijvoorbeeld voorschriften over het te gebruiken soort voertuigen in de vergunning worden opgenomen. Met het vergunningensysteem kan zo nodig een volumebeleid worden gevoerd, waarbij grenzen kunnen worden gesteld aan het aantal vergunningen dat voor een bepaalde vorm van personenvervoer wordt uitgegeven.

Op grond van de aanwijzingsbevoegdheid in het vierde lid kan het innemen van staanplaats op bepaalde plaatsen worden verboden, bijvoorbeeld daar waar dit bezwaar zou opleveren in verband met de verkeersveiligheid of het beslag op de openbare ruimte.

Artikel 2.52 Inzamelingen van geld of zaken

De bedoeling van deze bepaling is om een zekere regulering tot stand te brengen van de inzamelingsacties voor goede doelen waarbij een beroep wordt gedaan op de liefdadigheidzin van de burgers.

Bij het vergunningenbeleid gaat het gemeentebestuur uit van het jaarlijks door het Centraal Bureau Fondsenwerving opgestelde (landelijke) collectieplan. Dit vormt de leidraad voor het plaatselijke collecterooster. Alle gemeenten zijn aangesloten bij genoemd bureau, dat de activiteiten van de instellingen toetst. Alleen bonafide instellingen worden vermeld op het collectieplan. Instellingen die niet in het collectieplan voorkomen, zijn aangewezen op de in dit

plan opengelaten vrije collecteperioden. Volgens jurisprudentie mag het gemeentebestuur alleen om zwaarwegende redenen van het plan afwijken. Daarom is in het vierde lid een vrijstellingsbevoegdheid opgenomen en is de vergunningplicht voor de in het plan opgenomen instellingen geschrapt. Desgewenst kan het college voorschriften aan de vrijstelling verbinden, zoals een meldingsplicht en een legitimatieplicht voor de geldinzamelaars.

Om van een openbare inzameling te kunnen spreken is voldoende dat deze aan de weg of van de weg af zichtbaar is of op een andere voor het publiek toegankelijke plaats plaatsvindt.

De bepaling ziet op de inzameling van geld en andere zaken. Er zijn namelijk ook acties die zich richten op de inzameling van bijvoorbeeld kleding. Ook als een inzameling beperkt is tot het op intekenlijsten zetten van een naam kan van een openbare inzameling sprake zijn.

De regeling beoogt te bewerkstelligen dat bonafide instellingen die inzamelen buiten het landelijke collecteplan voldoende aan hun trekken kunnen komen. Een goede spreiding over het jaar en het voorkomen van overlast door te veel inzamelingen vormen hierbij toetsingscriteria. Het college is verder gehouden zich er van te vergewissen dat misbruik

zoals het gebruik van de ingezamelde gelden en zaken voor eigen gewin wordt voorkomen.

Over het algemeen worden alleen rechtspersonen toegelaten. Een inzameling die gericht is op het inzamelen van geld of zaken ten behoeve van een persoon is geen inzameling in de zin van het artikel.

Uit het tweede lid blijkt dat als bij een inzameling geschreven of gedrukte stukken worden aangeboden, dit niet meebrengt dat voor de inzameling geen vergunning is vereist.

Volgens jurisprudentie komt deze bepaling niet in strijd met artikel 7, eerste lid, van de Grondwet. Het tweede lid maakt immers uitsluitend het houden van een openbare inzameling van een vergunning afhankelijk, niet het aanbieden of verspreiden van geschreven of gedrukte stukken. Dit wordt door de bepaling onverlet gelaten. Wordt met andere woorden een aanvraag om een collectevergunning geweigerd en was de aanvrager voornemens om bij de inzameling gedrukte stukken te verspreiden, dan blijft het recht om deze stukken aan te bieden zonder meer bestaan.

Dat het om een regeling over het collecteren gaat en niet om een regeling over het venten of colportereren met gedrukte stukken blijkt mede uit de zinsnede: "...als daarbij de indruk wordt gewekt dat de opbrengst is bestemd voor een liefdadig of ideëel doel...".

In het derde lid zijn uitgezonderd inzamelingen die in besloten kring worden gehouden. Daarmee worden situaties bedoeld waarin tussen de inzamelende instelling en de persoon een bepaalde band bestaat bijvoorbeeld in kerkelijk verband of binnen een vereniging, welke band de achtergrond vormt van de actie. Het risico van misbruik is dan niet of nauwelijks aanwezig. Het bedoelde verband is nauwer dan alleen het bestaan van een gemeenschappelijk (papieren) lidmaatschap. Het begrip besloten kring veronderstelt een zekere bekendheid met elkaar. Een dergelijke inzameling zou in theorie in het openbaar, bij voorbeeld huis aan huis, kunnen plaatsvinden, maar is dus ingevolge het derde lid van de vergunningplicht uitgezonderd.

Artikel 2.53 Beperking aanbieden van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

Deze bepaling biedt de mogelijkheid het verspreiden van gedrukte of geschreven stukken te verbieden op plaatsen waar dat bijvoorbeeld hinderlijk is voor het publiek, de doorstroming van het (voetgangers)verkeer belemmert of leidt tot vervuiling van de omgeving door weggeworpen papier.

Het verbod geldt uiteraard niet voor het huis-aan-huis verspreiden of bezorgen van gedrukte en geschreven stukken.

Voor zover het gaat om via de drukpers geopenbaarde gedachten of gevoelens, valt het op straat aanbieden en uitgeven van gedrukte stukken als een zelfstandig middel van bekendmaking onder de bescherming van artikel 7 van de Grondwet. Dit betekent dat de verspreiding van stukken die gedachten of gevoelens bevatten niet aan voorafgaand verlof van de gemeente mag worden onderworpen. Evenmin mogen beperkingen aan de bekendmaking worden gesteld vanwege de inhoud van de stukken.

Wel mogen beperkingen in plaats of tijd aan de verspreiding worden opgelegd in het belang van onder andere de openbare orde, het bestrijden van overlast, de gezondheid of een andere zaak die de huishouding van de gemeente aangaat, mits die beperkingen niet zover gaan dat van het middel van bekendmaking geen gebruik van enige betekenis meer kan worden gemaakt. Anders komt de beperking in feite neer op een algemeen verbod. Het is dan ook niet toegestaan om bijvoorbeeld een heel stadsdeel aan te wijzen als een plaats waar het verspreiden van stukken verboden is.

Afhankelijk van de omstandigheden kunnen andere bepalingen dan artikel 2.55 op het verspreiden van gedrukte stukken van toepassing zijn. Zo valt het verspreiden van gedrukte handelsreclame op straat onder het verbod van artikel 4.12, en wordt het aanbieden en verkopen van gedrukte stukken in het kader van de uitoefening van de ambulante handel geregeld in de Verordening op de straathandel 2008. Op grond van artikel 5.5 van die verordening kunnen door het college plaatsen en tijden worden aangewezen waar het venten met gedrukte stukken verboden is.

Hoofdstuk 3. Exploitatie van bedrijven

Paragraaf 1. Begripsomschrijvingen

Artikel 3.1 Algemene begripsomschrijvingen

De begripsomschrijvingen staan op alfabetische volgorde, zodat de verschillende definities eenvoudig zijn terug te vinden. Daarnaast is een tweedeling gemaakt in algemene begripsomschrijvingen (zie artikel 3.1, eerste lid) en bijzondere begripsomschrijvingen (zie artikel 3.1, tweede lid).

Artikel 3.1 eerste lid onder a Bedrijf

De omschrijving bevat een opsomming van alle vormen van bedrijvigheid die in dit hoofdstuk worden gereguleerd.

Artikel 3.1 eerste lid onder b Bezoekers

De omschrijving is in overeenstemming met die van de modelverordening van de VNG. Het woord "huishouding" is toegevoegd om ook samenwonende partners onder de omschrijving te brengen. De omschrijving heeft als doel om in geval van twijfel nauwkeurig te kunnen bepalen, of de vergunninghouder of de bezoekers in overtreding zijn.

Het criterium van "dringend noodzakelijke aanwezigheid" is hanteerbaar; de omschrijving heeft als doel uit te sluiten dat bijvoorbeeld een monteur in overtreding zou zijn. In de praktijk is een overtreding van de sluitingstijden doorgaans gemakkelijk constateerbaar.

Artikel 3.1 eerste lid onder c Exploitant

In het hele hoofdstuk wordt consequent hetzelfde begrip gehanteerd voor vergelijkbare functies. De vergunning wordt op naam van de exploitant gesteld.

Artikel 3.1 eerste lid onder d Leidinggevende

In dit hoofdstuk wordt geregeld dat de naam van de leidinggevende verplicht op de vergunning moet worden vermeld. Deze verplichting is opgenomen in het belang van toezicht en controle.

Een uitzondering vormt de leidinggevende in een alcoholverstrekkend bedrijf omdat dit voor de drankwetvergunning al wordt geregeld in de Drank- en horecawet.

In kleine bedrijven is het niet ongebruikelijk dat exploitant en leidinggevende één en dezelfde persoon zijn.

Door het opnemen van de bestuurder van een rechtspersoon in de omschrijving wordt duidelijk gemaakt dat ook degene die op de achtergrond aan de touwtjes trekt onder het begrip leidinggevende wordt verstaan.

Artikel 3.1 tweede lid Bijzondere begripsomschrijvingen

Artikel 3.1 tweede lid onder a en b Alcoholverstrekkend en alcoholvrij bedrijf

Deze onderscheiding wordt gemaakt omdat voor deze categorieën verschillende openingstijden in de verordening zijn vastgelegd.

Artikel 3.1 tweede lid onder d Besloten prostitutiebedrijf

Deze definitie moet worden gelezen in samenhang met de omschrijving van prostitutiebedrijf (artikel 3.1, tweede lid onder k). Prostitutiebedrijf vormt het kernbegrip en daarnaast benoemt de APV nog een aantal varianten van prostitutiebedrijf, zoals besloten prostitutiebedrijf. Het meest voor de hand liggende voorbeeld van een besloten prostitutiebedrijf is een bordeel.

Artikel 3.1 tweede lid onder c, e en h Dag-, avond- en nachtzaak

Deze driedeling voor alcoholverstrekkende bedrijven wordt al sinds de jaren zeventig gehanteerd en is indertijd ingevoerd in nauw overleg met het horecabedrijfsleven en ook zo in stand gebleven. De regelmatig weerkerende discussies over een andere opzet hebben hierin geen echte verandering gebracht.

In de laatste discussieronde in 2005 heeft de gemeenteraad er mee ingestemd dat avond- en nachtzaken hun exploitatie desgewenst mogen aanvangen om 09.00 uur.

Hoewel de benamingen avond- en nachtzaak hierdoor minder op zijn plaats lijken is besloten deze ingeburgerde termen voorlopig te blijven hanteren ook al omdat mag worden verwacht dat de exploitatie van deze bedrijven toch in hoofdzaak in de avond en nacht zal plaatsvinden.

Artikel 3.1 tweede lid onder f Escortbedrijf

Kenmerkend voor escort is dat de bemiddeling in prostitutie op een andere plek gebeurt dan waar de prostitutie zelf vervolgens plaatsvindt. In deze definitie is verder tot uitdrukking gebracht dat er sprake moet zijn van bedrijfsmatige exploitatie. Er kan overigens in de praktijk op verschillende manieren blijken dat dit het geval is.

Artikel 3.1 tweede lid onder g Horecabedrijf

De omschrijving van het begrip horecabedrijf komt grotendeels overeen met die van de modelverordening van de VNG.

Onder de reikwijdte van het begrip horecabedrijf vallen een hotel, restaurant, café, cafetaria, snackbar, discotheek, koffiehuis en aanverwante inrichtingen zoals een afhaalrestaurant, automatiek, ijssalon, ontmoetingscentrum, buurthuis, zalenverhuurbedrijf, kiosk, bistro, crêperie, croissanterie, sociëteit, verenigingsgebouw en sportkantine. Deze opsomming zal nooit volledig zijn aangezien geregeld nieuwe horecaconcepten worden bedacht: cruciaal is dat het gaat om het bedrijfsmatig of in een mate alsof het bedrijfsmatig is dranken worden geschonken en spijzen voor directe consumptie worden bereid of verstrekt in een voor publiek toegankelijke besloten ruimte.

In de APV worden de vaste staanplaatsen voor de ambulante handel waar eetwaren worden bereid en verkocht zoals patates-friteskramen uitgesloten omdat het uitgeven van staanplaatsen op en buiten de markten al apart wordt geregeld in de Verordening op de straathandel.

Artikel 3.1 tweede lid onder i en j Prostituee en prostitutie

Deze definities moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. Prostitutie is ruim omschreven; het gaat niet alleen om het daadwerkelijk verrichten van seksuele handelingen maar ook om dat wat daaraan vooraf gaat, namelijk het zich beschikbaar stellen voor het verrichten van seksuele handelingen. Er is sprake van prostitutie als hier een vergoeding tegenover staat. De term prostituee is sekseneutraal bedoeld, zowel vrouwen als mannen kunnen prostituee zijn.

Artikel 3.1 tweede lid onder k, l en m Prostitutiebedrijf, prostitutiehotel en raamprostitutiebedrijf

Prostitutiebedrijf (artikel 3.1, tweede lid onder k) vormt de kernbepaling en daarnaast beschrijft de APV nog een aantal mogelijke varianten van prostitutiebedrijven namelijk besloten prostitutiebedrijf (onder d), prostitutiehotel (onder l) en raamprostitutiebedrijf (onder m). Paragraaf 4.1 bevat regels die onverkort gelden voor alle prostitutiebedrijven en regels die daarnaast uitsluitend van toepassing zijn op een variant.

Artikel 3.1 tweede lid onder n, o, p en q Seksautomatenhal, seksbioscoop, seksinrichting en sekstheater

Sexsinrichting (artikel 3.1, tweede lid onder p) vormt het kernbegrip. Deze definitie bestaat uit een opsomming van drie mogelijke seksinrichtingen. Bij alle varianten van seksinrichtingen - seksautomatenhal (onder n), seksbioscoop (onder o) en sekstheater (onder q)- gaat het steeds om het geven van voorstellingen van erotisch-pornografische aard. De inhoud van die voorstellingen en de wijze waarop en de middelen waarmee ze worden gegeven kunnen uiteenlopen. Paragraaf 4.3 bevat vervolgens de regels die gelden voor seksinrichtingen.

Artikel 3.1 tweede lid onder r Sekswinkel

De definitie van sekswinkel vermeldt “uitsluitend of hoofdzakelijk” om zo te benadrukken dat de verkoop of verhuur van deze artikelen de hoofdactiviteit van het bedrijf is.

Artikel 3.1 tweede lid onder s en u Serre en terras

Terrassen en serres maken deel uit van een horecabedrijf.

Gekozen is voor twee aparte omschrijvingen om het onderscheid tussen losse terrassen in de openbare ruimte en geheel overdekte aanbouwen aan horecabedrijven beter aan te geven. Het oude onderscheid tussen niet-seizoengebonden overdekte terrassen en niet- overdekte terrassen leverde in de praktijk de nodige verwarring op.

Het onderscheidende element in de nieuwe omschrijvingen is of het bewuste deel van het horecabedrijf binnen (serre) of buiten (terras) de besloten ruimte van het bedrijf is gelegen. Met besloten ruimte wordt bedoeld de ruimte in het gebouwde perceel waarin het eigenlijke horecabedrijf wordt geëxploiteerd.

Een serre kan alleen worden aangebouwd als het bestemmingsplan daarin voorziet.

Het onderscheid is verder van belang voor de sluitingstijden en voor het verschil dat op een terras geen etenswaren mogen worden bereid. Zo is een barbecue op een terras niet toegestaan.

Voor het exploiteren van een terras is vereist dat zitgelegenheid wordt geboden: te verwachten beheerproblemen (uitwaaiering, kans op meer overlast voor omwonenden, verkeershinder) maken zogenaamde sta-terrassen niet gewenst.

Artikel 3.1 tweede lid onder t Speelgelegenheid

In deze definitiebepaling is tot uitdrukking gebracht dat het moet gaan om bedrijfsmatige exploitatie van een speelgelegenheid. Het organiseren van zuiver recreatieve spelen waarbij een prijsje kan worden gewonnen valt niet onder de vergunningplicht van de APV. Dat sprake is van bedrijfsmatige exploitatie kan op meerdere manieren blijken. De woorden “winnen en verliezen” geven aan dat er sprake is van inleg van geld, op welke wijze dan ook. Een horecagelegenheid waarin een speelautomaat wordt opgesteld valt overigens niet onder de werking van de regels voor speelgelegenheden (zie de uitzonderingen op de vergunningplicht in artikel 3.53). In de Wet op de kansspelen en de Verordening op de speelautomaten(hallen) wordt de aanwezigheidsvergunning voor een speelautomaat in een horecabedrijf geregeld.

Artikel 3.1 tweede lid onder v Weekeinde

De omschrijving is ingevoegd om misverstand uit te sluiten en de bepalingen over de tijdstippen van opening en sluiting korter en leesbaarder te maken.

Paragraaf 2. Algemene bepalingen over bedrijven

De artikelen 3.2 tot en met 3.7 zijn van toepassing op alle in dit hoofdstuk genoemde vormen van bedrijven. Daarnaast is voorzien in een paragraaf horeca, een paragraaf prostitutie (plus escort, seksinrichtingen en sekswinkels) en een paragraaf speelgelegenheden, waarin specifiek voor die vormen van bedrijven geldende regels zijn opgenomen.

Artikel 3.2 Bevoegde bestuursorgaan

De bepaling voorziet in een juiste toedeling van bevoegdheden voor het geval een bedrijf geen inrichting is in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet. Dit artikel bepaalt dat de burgemeester is belast met het toezicht op de voor publiek openstaande gebouwen.

Dat betekent dat als in de APV bevoegdheden worden opgenomen over voor publiek openstaande gebouwen, deze bevoegdheden aan de burgemeester moeten worden toegekend.

In andere gevallen is het college in plaats van de burgemeester het bevoegde orgaan om de bepalingen van het hoofdstuk uit te voeren. Onder uitvoering is mede te verstaan het al of niet besluiten tot toepassing van bestuursdwang.

Het onderscheidende criterium is of de inrichting geacht kan worden voor het publiek open te staan. Of aan de toelating beperkingen worden gesteld is niet relevant.

Besloten sociëteiten zijn doorgaans voor publiek toegankelijk als men lid kan worden.

Artikel 3.3 Algemene weigeringsgrond

Deze bepaling bevat een algemene weigeringsgrond die geldt voor alle vergunningen die in hoofdstuk 3 staan beschreven. Wanneer de situatie als bedoeld in artikel 3.3 zich voordoet is het bevoegde bestuursorgaan verplicht om de gevraagde vergunning te weigeren. Dat betekent dat er geen ruimte is voor een belangenafweging.

De weigeringsgrond van artikel 3.3 is van toepassing naast de eveneens algemene (maar niet verplichte) weigeringsgrond van artikel 1.5 en naast de bijzondere weigeringsgronden die in hoofdstuk 3 voor de verschillende vormen van bedrijven zijn opgenomen in de specifieke paragrafen.

Artikel 3.4 Toonplicht vergunning

Op grond van artikel 1.8 heeft de houder van een vergunning (binnen het kader van hoofdstuk 3 is dat de exploitant van een bedrijf) de plicht om die vergunning op eerste vordering (direct zodra erom is gevraagd) te tonen. Artikel 3.4 legt deze plicht ook op aan de leidinggevende van een bedrijf. De houder van een vergunning is immers niet altijd zelf in het bedrijf aanwezig. De toonplicht houdt tegelijk een draag- of aanwezigheidsplicht in; tonen op eerste vordering is immers alleen mogelijk wanneer de vergunning binnen handbereik is. De reden om te voorzien in

deze plicht is het ondersteunen van het toezicht en de handhaving. Het niet-voldoen aan de toonplicht vormt een zelfstandige overtreding van de APV.

Artikel 3.5 Overdraagbaarheid vergunning

Een vergunning kan een vermogensrecht vertegenwoordigen en economische waarde hebben. Het is echter onwenselijk dat de houder van een vergunning deze kan overdoen aan een ander. Het bestuursorgaan moet bij overgang van een bedrijf op een andere ondernemer een nieuwe vergunningaanvraag kunnen eisen en die op alle relevante aspecten toetsen.

Artikel 1.9 legt vast dat vergunningen en ontheffingen in het algemeen niet overdraagbaar zijn. Daarnaast regelt artikel 3.5 dat een vergunning voor de exploitatie van een bedrijf ook is gebonden aan het bedrijf waarvoor zij is verleend. Handelen in strijd met de bepalingen betreffende de overdraagbaarheid van een vergunning is een overtreding van de APV en kan bijvoorbeeld leiden tot intrekking van de vergunning. Aanvullend hierop is in paragraaf 4.2 geregeld dat de vergunning voor een escortbedrijf ook nog adresgebonden is.

Artikel 3.6 Looptijd van een vergunning

Een termijn van drie jaar blijkt in de praktijk een goed gemiddelde te zijn voor een grondige periodieke toets of zich in de exploitatie geen wijzigingen hebben voorgedaan. Om die reden moet tussentijdse beëindiging of overdracht van het bedrijf tijdig worden gemeld (zie ook artikel 3.7).

Is er geen sprake van een wijziging dan zal de vergunning in beginsel, gelet op de rechtszekerheid, moeten worden verlengd tenzij bijvoorbeeld belangen van openbare orde zich daartegen verzetten.

Artikel 3.7 Beëindiging exploitatie bedrijf

Dit artikel bevat een overgangsregeling bij een wisseling van de exploitant.

Voor alle drie vormen van bedrijvigheid wordt een zelfde periode gehanteerd waarin de exploitant mededeling moet doen van de beëindiging van de exploitatie van zijn bedrijf.

De overgangsbepaling is bedoeld om het de nieuwe exploitant mogelijk te maken om snel met de exploitatie te kunnen beginnen. De bepaling is alleen bestemd voor de eerst opvolgende nieuwe exploitant: het is niet de bedoeling dat een reeks van tijdelijke exploitanten kan blijven exploiteren op de oorspronkelijke vergunning.

Bij toepassing van het derde lid kan worden gedacht aan motieven van openbare orde, een grote druk op het woon- en leefklimaat, slechte ervaringen met een exploitant of leidinggevende, het naar voren schuiven van een stroman et cetera.

Het niet doen van de mededeling betekent dat de vergunning van rechtswege verval.

In de praktijk wordt de beëindiging van een bedrijf niet vaak door de vergunninghouder gemeld.

Een nieuwe exploitant wordt toegestaan om met de exploitatie te beginnen op voorwaarde dat hij binnen vier weken nadat de feitelijke overdracht van het bedrijf heeft plaatsgevonden een

nieuwe aanvraag heeft ingediend. Die overdracht moet kunnen worden aangetoond aan de hand van een aantal documenten zoals de inschrijving in het handelsregister bij de Kamer van Koophandel en een huur- of koopcontract.

Paragraaf 3. Horecabedrijven

Artikel 3.8 Exploitatie van een horecabedrijf

De basisregel luidt dat ieder horecabedrijf een exploitatievergunning nodig heeft.

De burgemeester toetst een aanvraag om vergunning aan een aantal criteria waaronder eisen aan de persoon van de exploitant en eventuele leidinggevenden, de invloed van het voorgenomen bedrijf op het woon- en leefklimaat in de omgeving, de planologische inpasbaarheid en de wijze van bedrijfsvoering van de exploitant en leidinggevenden.

Aan een vergunning kunnen met het oog op de bescherming van het woon- en leefklimaat beperkende voorwaarden worden verbonden bijvoorbeeld voor de sluitingstijd.

In de exploitatievergunning wordt aangegeven om welke soort exploitatie het gaat: een alcoholverstrekkend of alcoholvrij bedrijf, een restaurant, café, snackbar etc. met of zonder terras.

Als het gaat om een alcoholverstrekkend bedrijf wordt aangegeven of het gaat om een dagzaak, een avondzaak of een nachtzaak. Dit is van belang in verband met de openings- en sluitingstijden die voor de verschillende exploitatievormen gelden (zie de artikelen 3.12 en 3.13).

Het derde lid biedt de mogelijkheid om in bijzondere gevallen andere horeca-inrichtingen dan discotheken als nachtzaak aan te wijzen.

Voor horecabedrijven kunnen ook andere vergunningen nodig zijn.

Het Besluit algemene regels voor inrichtingen Wet milieubeheer (Activiteitenbesluit) bevat algemeen geldende regels voor alle horecabedrijven voor onder andere het maximaal toegestane geluidsniveau, het lozen van afvalwater, het zich ontdoen van vaste afvalstoffen en de afvoer van bakdampen.

Op enkele uitzonderingen na (een discotheek zal bij voorbeeld ook over een vergunning krachtens de Wet milieubeheer moeten beschikken) zullen alle horecabedrijven alleen een exploitatievergunning nodig hebben.

Verder blijven uiteraard de drankvergunning van de Drank- en Horecawet en de daarbij behorende eisen van toepassing.

Het oorspronkelijke artikel over loketverkoop in de Verordening op de straathandel is bij de laatste herziening van die verordening geschrapt omdat er nauwelijks raakvlakken bleken te zijn met het doel van die verordening, namelijk de regulering van de ambulante handel van waren op markten en individuele staanplaatsen.

Loketverkoop komt nog slechts op een paar plaatsen in de stad voor en beperkt zich tot de verkoop van eet- en drinkwaren. Er wordt een uitsterf beleid gehanteerd: nieuwe vergunningen

worden niet meer afgegeven en oude worden slechts gecontinueerd zolang de exploitatie niet wijzigt.

Met het opnemen van het verbod in het vierde lid is de vergunningmogelijkheid komen te vervallen.

Artikel 3.9 Uitzondering vergunningplicht

De aanwijzingsbevoegdheid is bedoeld voor exploitatievormen die doorgaans niet of nauwelijks van invloed zijn op de openbare orde en het woon- en leefklimaat.

Van de mogelijkheid is tot dusver gebruik gemaakt voor restaurants in warenhuizen en voor hotelbars waar alleen wordt geschonken voor hotelgasten.

Artikel 3.10 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende van een alcoholvrij bedrijf

Er worden eisen gesteld aan de exploitant en de leidinggevende van een alcoholvrij bedrijf met het oog op hun geschiktheid voor een maatschappelijk verantwoorde beroepsuitoefening. Zij hebben te maken met de aard van de bedrijvigheid en met de functie die zij daarin vervullen. Artikel 3.10 geeft hiervoor de grondslag.

De leeftijdsgrens van 21 jaar voor leidinggevendenden in alcoholvrije bedrijven biedt over het algemeen een betere waarborg voor een goede bedrijfsvoering met het oog op de openbare orde en het woon- en leefklimaat dan een leeftijd van 18 jaar. Hiermee wordt dezelfde eis gesteld die op grond van de Drank- en horecawet ook geldt voor leidinggevendenden in alcoholverstrekkende bedrijven.

De Drank- en horecawet stelt reeds een aantal eisen aan de exploitant en de leiding-gevende van een alcoholstrekking bedrijf, daarom beperkt artikel 3.10 zich tot alcoholvrije bedrijven.

Artikel 3.11 Bijzondere weigeringsgronden

Het niet voldoen aan de vereisten van artikel 3.10 levert een verplichte weigeringsgrond op naast de in paragraaf 2 van dit hoofdstuk bedoelde strijd van de vestiging van een bedrijf met een bestemmingsplan of een andere planologische regeling en de in artikel 1.5 genoemde algemene weigeringsgrond.

Volgens het tweede lid kan de burgemeester de vergunning ook gedeeltelijk weigeren. Voorbeelden van een gedeeltelijke weigering zijn het niet vergunnen van een terras terwijl de exploitatie van het eigenlijke horecabedrijf geen bezwaren oproept of een beperking van de sluitingstijden als de openbare orde of het woon- en leefklimaat hiertoe aanleiding geven.

Het derde lid geeft meer concreet inhoud aan de discretionaire bevoegdheid als bedoeld in het tweede lid. Hierin wordt de model-APV grotendeels gevolgd. Toegevoegd zijn de criteria 'de wijze van bedrijfsvoering en het levensgedrag van de exploitant en de leidinggevende'. Een vergunning moet geweigerd kunnen worden aan een exploitant van wie is gebleken dat hij eerder of elders op dit punt een slechte staat van dienst heeft.

Te denken valt bijvoorbeeld aan betrokkenheid bij harddrugs, heling of andere activiteiten in de inrichting die de openbare orde of de kwaliteit van woon- en leefklimaat in een buurt bedreigen,

dan wel aan nalatigheid bij het treffen van voorzorgsmaatregelen in de bedrijfsvoering. Mutatis mutandis geldt hetzelfde als een leidinggevende wordt opgevoerd die zich aan dergelijk gedrag schuldig heeft gemaakt.

Artikelen 3.12 en 3.13 Openingstijden alcoholverstrekkende en alcoholvrije bedrijven

De artikelen 3.12 en 3.13 bevatten de openingstijden voor horecabedrijven en vormen een voorbeeld van beperkende voorschriften aan een vergunning die in de APV zelf worden geregeld.

Het openingstijdstip van avond- en nachtzaken is niet gelijkgesteld aan dat van de dagzaken onder meer in verband met de grotere mogelijkheden van avondzaken en nachtzaken om afterparties te organiseren en met de wens om het tijdstip van beëindiging van de exploitatie en het openingstijdstip niet te kort op elkaar te laten liggen (het zogenaamde gat in de nacht waarop geen alcohol wordt geschonken).

De sluitingstijden voor alcoholvrije bedrijven in stadsdeel Centrum zijn ruimer gesteld dan in de rest van de stad in verband met de uitgaansfunctie van dit deel van de stad.

Buiten stadsdeel Centrum zijn afwijkende sluitingstijden in beginsel alleen mogelijk als het horecabeleidsplan van het stadsdeel daarin voorziet en de burgemeester hiermee heeft ingestemd op grond van de bevoegdheid die artikel 13.5, tweede lid hem geeft.

Artikel 3.14 Openingstijden terrassen

In de exploitatievergunning van een horecabedrijf wordt de sluitingstijd van een bij het bedrijf behorend terras aangegeven. Het artikel bevat het verbod om een terras voor bezoekers geopend te hebben op andere tijdstippen dan in de vergunning staan aangegeven. Hiermee wordt de mogelijkheid geopend om de sluitingstijd op een eerder tijdstip te kunnen leggen dan het in het tweede lid aangegeven uiterste tijdstip van 01.00 uur en in het weekend 02.00 uur.

Bij het beoordelen van de aanvraag voor het vergunnen van een nieuw terras moet de invloed daarvan op de straat en de buurt in de afweging worden betrokken. Dat kan resulteren in een eerdere sluitingstijd.

Ook avond- en nachtzaken mogen een terras exploiteren met dien verstande dat in dat geval ook het hierboven aangegeven uiterste tijdstip van beëindiging van de terrasexploitatie geldt.

Artikel 3.15 Afwijkende openingstijden

De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan bijvoorbeeld worden gebruikt in situaties waarin de openbare orde en het woon- en leefklimaat in een bepaald gebied tijdelijk ernstig te lijden hebben als gevolg van een aantal factoren waaronder de aanwezigheid van een bepaald bedrijf of de aanwezigheid van een aantal bedrijven.

Het tweede lid geeft de burgemeester de bevoegdheid om gebieden aan te wijzen waarin de openingstijden van de artikelen 3.12 en 3.13 onder a met één respectievelijk twee uur worden verlengd. Het doel van dit zogenaamde afkoeluurtje is om een rustiger en meer gespreid vertrek van bezoekers mogelijk te maken in uitgaansgebieden waar zich veel bezoekers en veel horecabedrijven bevinden (horecaconcentratiegebieden).

De burgemeester geeft in een beleidsnota aan op welke wijze hij met deze bevoegdheid omgaat en aan welke voorwaarden een aanwijzing moet voldoen.

Voorbeelden hiervan zijn dat er in dit extra uur geen alcohol meer wordt geschonken, geen nieuwe klanten worden binnengelaten en dat er voor de handhaving van deze regels geen extra politiecapaciteit behoeft te worden ingezet. Verder moeten stadsdelen alvorens zij een voorstel voor verruiming van de openingstijden ter instemming aan de burgemeester voorleggen zelf zorgen voor voldoende draagvlak overeenkomstig de geldende inspraakregels.

De in het derde lid bedoelde verruiming wordt vooral gebruikt voor incidentele festiviteiten die door de exploitant van een horecabedrijf worden georganiseerd.

Bij zijn beoordeling of een aanvraag hiertoe kan worden gehonoreerd betreft de burgemeester ervaringen die met eerdere aanvragen zijn opgedaan, klachten van omwonenden et cetera. Gelet op het grote aantal horecabedrijven in Amsterdam is het aantal keren dat een bedrijf per jaar een aanvraag kan doen op maximaal vijf gesteld.

Artikel 3.16 Verplichtingen van de exploitant en de leidinggevende

Dit artikel bevat een aantal verplichtingen van de exploitant en de leidinggevende van meer formele aard, met de bedoeling het vergunningstelsel soepel en doelmatig te kunnen toepassen. Naast de exploitant gelden deze verplichtingen ook voor de leidinggevende als degene die de dagelijkse en onmiddellijke leiding heeft. In kleine bedrijven zullen deze rollen vaak door dezelfde persoon worden uitgeoefend.

Het eerste lid verwijst naar de al vele jaren gehanteerde sluitingstijdenkaart als middel om in één oogopslag duidelijk te maken om welk soort horecabedrijf het gaat en om welke sluitingstijd. Dat is ook nodig omdat bezoekers die na sluitingstijd in het horecabedrijf aanwezig zijn volgens artikel 3.26, eerste lid in overtreding zijn.

Bezoekers kunnen zich zo op de hoogte stellen van de toegestane openingstijden.

De leidinggevende van een alcoholvrij bedrijf wordt in de exploitatievergunning vermeld, bij een alcoholverstrekkend bedrijf wordt deze in de drankwetvergunning vermeld.

De namen zijn nodig, omdat exploitant en leidinggevende verantwoordelijk zijn voor een goede gang van zaken in het bedrijf en in de directe omgeving daarvan. Dit dient tot uiting te komen door het actief verrichten van de handelingen die hiervoor nodig zijn zoals in het derde lid wordt geëist.

Het woon- en leefklimaat wordt mede bepaald door een kwalitatief goede bedrijfsleiding.

Daarom is het ook ongewenst dat een horecabedrijf voor publiek geopend is als de verantwoordelijke personen, i.e. degenen die op de vergunning staan, niet aanwezig zijn.

In de Drank- en horecawet wordt dit specifiek geregeld voor alcoholverstrekkende bedrijven. Het tweede lid legt de verplichting om in dat geval de zaak gesloten te houden vast voor alcoholvrije bedrijven.

Artikel 3.17 Terrassen

Een terras of een serre maakt onderdeel uit van het horecabedrijf.

Als sprake is van exploitatie van een terras of een serre wordt de toestemming hiervoor geïntegreerd in de exploitatievergunning als bedoeld in artikel 3.8.

Het plaatsen van een serre is alleen mogelijk als het bestemmingsplan hierin voorziet.

Het terras neemt in de exploitatievergunning een afzonderlijke plaats in. Als het terras zich op de weg bevindt, zijn naast openbare orde en woon- en leefklimaat ook andere gemeentelijke belangen in het geding die zijn samen te vatten onder de noemer gebruik van de openbare ruimte. Hoofdstuk 4 van de APV is aan dit onderwerp gewijd.

De burgemeester heeft het toezicht op voor het publiek toegankelijke inrichtingen en is in die hoedanigheid verantwoordelijk voor het beslissen op aanvragen om een exploitatievergunning. De inrichting en het gebruik van de openbare ruimte valt echter onder de verantwoordelijkheid van het college.

Het is niet wenselijk om het onderdeel in de exploitatievergunning waarin wordt beslist over de ingebruikneming van de weg door een ander bestuursorgaan dan de burgemeester te laten beoordelen: dan worden twee bestuursorganen verantwoordelijk voor dezelfde bedrijvigheid.

De verschillende belangen worden in de exploitatievergunning dan ook samengevoegd.

Deze werkwijze wordt ook in de model-APV van de VNG gevolgd en past in het streven om, waar mogelijk, te vermijden dat op een en hetzelfde geheel van activiteiten diverse regelingen en vergunningen van toepassing zijn.

De burgemeester coördineert op deze wijze verschillende aspecten van de exploitatie van een bedrijf en vat ze in één beslissing. Hiermee worden onnodige administratieve lasten voor de ondernemer vermeden, hij hoeft immers slechts één vergunning aan te vragen. Aan hem is de keuze om daarbij wel of geen terras aan te vragen.

Artikel 3.18 Verbod terras

Zowel de burgemeester als het college kan wegen aanwijzen waarop het is verboden om een terras te exploiteren. De motieven voor aanwijzing verschillen echter.

De burgemeester wijst aan op basis van de belangen die in artikel 3.11, tweede lid worden genoemd (openbare orde, veiligheid, woon- en leefklimaat et cetera) en het college vanuit motieven ontleend aan de gewenste inrichting van de openbare ruimte, het uiterlijk aanzien daarvan en dergelijke.

Artikel 3.19 Terrasseizoen

De burgemeester maakt van deze bevoegdheid gebruik op voorstel van het dagelijks bestuur van een stadsdeel. De burgemeester geeft in een beleidsnota aan welke voorwaarden van toepassing zijn voor het geven van toestemming om op mooie winterdagen een terras te exploiteren. Voorbeelden hiervan zijn dat de exploitant geen verwarmingselementen mag gebruiken, geen terrasschotten, windschermen en luifels mag plaatsen, dat het terrasmeubilair pas na 10.00 uur

mag worden buiten gezet en om om 20.00 uur moet worden weggehaald en dat het inpandig moet worden opgeslagen.

Het geheel vrijlaten van het seizoen wordt ongewenst geacht uit een oogpunt van de belasting van het woon- en leefklimaat, en gelet op het overmatig beslag op de openbare ruimte.

Artikel 3.20 Verwijdering terras of serre

Het artikel is vooral bedoeld voor incidentele toepassing, bijvoorbeeld uit motieven van openbare orde of wegens werkzaamheden in de openbare ruimte.

Artikel 3.21 Gebruik terras

De bepaling ziet er op toe dat het verstrekken van drank en/of eetwaren alleen is toegestaan op het vergunde terrasonderdeel van het horecabedrijf en niet daarbuiten.

Het tweede lid beoogt het exploiteren van zogenaamde sta-terrassen uit te sluiten (zie ook artikel 3.1.2.u).

Artikel 3.22 Voorkomen van ongewenste mededinging

De bepaling is gebaseerd op artikel 4 van de Drank- en Horecawet en heeft tot doel ongewenste mededinging ten opzichte van de reguliere horeca te voorkomen als gevolg van het schenken van alcoholhoudende drank in instellingen van recreatieve, sportieve, sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige aard. Dit wordt ook wel aangeduid als paracommercie.

Op grond van de wetsbepalingen is de gemeenteraad verplicht een aantal voorschriften en beperkingen te stellen die aan de drankvergunning kunnen worden verbonden ter bestrijding van ongewenste mededinging door instellingen van in beginsel niet-commerciële aard.

In de instellingen waar het hier om gaat zijn bijeenkomsten van persoonlijke aard, zoals bruiloften en partijen, niet toegestaan als daarbij alcohol wordt geschonken en ook is het niet geoorloofd deze bijeenkomsten aan te prijzen, ermee te adverteren of reclame er voor te maken.

Het tweede lid bepaalt dat het college hiervan driemaal per jaar bij bijzondere gelegenheden ontheffing kan geven. Aan dit maximum wordt strikt de hand gehouden omdat de paracommercie met argusogen wordt gevolgd en het alternatief van een beoordeling van een aanvraag op ad hoc basis niet bijdraagt aan een transparante uitvoering van de regels.

Artikel 3.23 Beperking verstrekking alcoholhoudende drank

De bepaling is gebaseerd op artikel 23 van de Drank- en Horecawet.

Het schenken van sterke drank wordt aan beperkingen gebonden in inrichtingen in de zin van de Drank- en Horecawet waar veel jongeren plegen te komen.

Onder kleine eetwaren onder a worden verstaan eetwaren zoals belegde broodjes, patates frites, kroketten, versnaperingen en dergelijke.

Artikel 3.23A Nadere regels horecabedrijven

Op grond van deze bepaling kunnen nadere regels worden gesteld voor de exploitatie van horecabedrijven. Dit is bijvoorbeeld gebeurd voor het opstellen van beveiligingsplannen.

Om eenduidigheid in de regelgeving voor horecabedrijven te waarborgen is de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels op de A-lijst geplaatst. Zij berust daarom bij het college.

Artikel 3.24 Bijzondere gronden voor wijziging of intrekking

De specifieke gronden voor wijziging of intrekking vormen een aanvulling op de algemene gronden die in artikel 1.7 worden genoemd.

De grond genoemd onder a regelt wijziging of intrekking als de regels van dit hoofdstuk worden overtreden of de vergunningen en de daaraan verbonden voorschriften niet worden nageleefd.

De onder b genoemde gronden zien op de gevaren voor de openbare orde en het woon- en leefklimaat als de exploitant zelf betrokken is bij harddrugs, heling, illegaal gokken en andere activiteiten, die de openbare orde bedreigen of ernstig nalatig is geweest om hier tegen op te treden. De bepaling is zowel op het gedrag van de exploitant als dat van de leidinggevende van toepassing.

De betrokkenheid moet "aannemelijk" zijn. Dit kan blijken uit een analyse van de bevindingen van de politie. Hetzelfde geldt voor ernstige nalatigheid.

De bepaling kan niet worden gebruikt als de exploitant wel heeft getracht de bedoelde activiteiten te voorkomen maar daarin niet is geslaagd. In dat geval kan overigens wel een sluiting als bedoeld in artikel 2.10 APV of op grond van artikel 3.25 aan de orde zijn.

Artikel 3.25 Sluiting horecabedrijf

Toepassing van dit middel vindt plaats in gevallen met een spoedeisend karakter en heeft in beginsel een beperkte tijdsduur. Het staat los van de vraag of exploitant en leidinggevende persoonlijk betrokken zijn bij de bedoelde activiteiten.

In de praktijk vinden de meeste sluitingen van horecabedrijven plaats op grond van artikel 2.10 APV. Het is evenwel denkbaar dat incidenteel sluiting noodzakelijk is op andere gronden dan die in artikel 2.10 worden genoemd.

Artikel 3.26 Verplichtingen bezoekers

Het eerste lid verbiedt aan bezoekers om buiten de toegestane openingstijden in het horecabedrijf aanwezig te zijn. Bezoekers zijn in artikel 3.1, eerste lid onder b nauwkeurig omschreven, zodat in de - niet vaak voorkomende - gevallen van twijfel precies valt na te gaan of iemand in overtreding is.

Dit verbod vormt een aanvulling op artikel 3.16 dat de verplichtingen voor de exploitant en leidinggevende regelt.

Het tweede lid bepaalt dat het bezoekers verboden is de orde te verstoren in het horecabedrijf. Zij zijn mede verantwoordelijk voor een goede gang van zaken. De bepaling geeft ook een handvat voor de politie om op te treden.

Paragraaf 4. Prostitutie, seksinrichtingen en sekswinkels

Paragraaf 4 regelt de exploitatie van prostitutiebedrijven, escortbedrijven en van seksinrichtingen en bevat een bepaling met betrekking tot sekswinkels. De regels zijn afgestemd op de kwetsbaarheid van de branche.

Paragraaf 4.1 Prostitutiebedrijven

Artikel 3.27 Exploitatie van een prostitutiebedrijf

De basisregel luidt dat elk prostitutiebedrijf een exploitatievergunning nodig heeft. Exploiteren zonder vergunning is verboden. Het bevoegde bestuursorgaan (de burgemeester) toetst een aanvraag om een vergunning aan een aantal criteria, waaronder eisen aan de persoon van de exploitant en leidinggevende, de invloed van het voorgenomen bedrijf op het woon- en leefklimaat in de omgeving, de planologische inpasbaarheid en de wijze van bedrijfsvoering. De verschillende criteria zijn verderop in deze paragraaf opgenomen. Aan een vergunning kunnen beperkingen en voorschriften worden verbonden. Zie hiervoor artikel 1.6.

Het tweede lid van artikel 3.27 sluit uit dat een vergunning kan worden verleend voor de exploitatie van een prostitutiehotel; die exploitatie is verboden. Een prostitutiehotel trekt ongewenste straatprostitutie aan.

Artikel 3.28 Aanvraag vergunning besloten prostitutiebedrijf

Het aanvragen van een exploitatievergunning voor een prostitutiebedrijf gebeurt met een door het bevoegde bestuursorgaan (de burgemeester) vastgesteld aanvraagformulier. Welke gegevens bij de aanvraag moeten worden overgelegd, blijkt uit dat formulier. Zie verder artikel 1.2.

Het eerste lid van artikel 3.28 regelt dat daarnaast bij de aanvraag om een vergunning voor een besloten prostitutiebedrijf ook een bedrijfsplan moet worden overgelegd. Onder a tot en met c staat beschreven welke informatie dat bedrijfsplan tenminste moet bevatten. De onderwerpen uit het bedrijfsplan hebben te maken met de bescherming van de prostituee en met de zorg voor de werkomstandigheden. In een besloten prostitutiebedrijf wordt dit het meest direct bepaald door de exploitant.

De eisen aan het bedrijfsplan dienen verder ter ondersteuning van de belangenafweging bij de vergunningverlening en van het toezicht en de handhaving. Als de burgemeester van oordeel is dat hetgeen in het bedrijfsplan is opgenomen onvoldoende garanties geeft voor de bescherming van de prostituees, dan kan hij de vergunning weigeren (zie artikel 3.30) of intrekken (zie artikel 3.34). Vanwege de toevoeging “in ieder geval” is het mogelijk dat de burgemeester om extra gegevens vraagt.

Op grond van het tweede lid van artikel 3.28 heeft het college de bevoegdheid om algemeen verbindende voorschriften (nadere regels) te stellen over de inhoud van het bedrijfsplan. Dan gaat het om wat in het eerste lid onder a is bedoeld: het bedrijfsbeleid ten aanzien van de hygiëne, de gezondheid en de arbeidsomstandigheden. Als deze nadere regels zijn vastgesteld

dient het bedrijfsplan ook daaraan te voldoen. Mocht dat niet het geval zijn dan kan de vergunning hetzij worden geweigerd (artikel 3.30) hetzij worden ingetrokken (artikel 3.34).

Het derde lid van artikel 3.28 regelt ten slotte dat voorgenomen wijzigingen van het bedrijfsplan moeten worden gemeld. Het bevoegde orgaan moet immers kunnen toetsen of het bedrijfsplan nog aan de APV en de eventuele nadere regels van het college voldoet. Dat de melding schriftelijk moet gebeuren volgt uit artikel 1.10. Omdat de wijziging als onderdeel van het bedrijfsplan geldt, kan de melding een grond voor weigering (artikel 3.30) of intrekking (artikel 3.34) van de vergunning zijn.

Artikel 3.29 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

Artikel 3.29 vormt de grondslag voor de eisen die worden gesteld aan de exploitant en de leidinggevende en geldt voor alle vormen van prostitutiebedrijven.

De achtergrond is dat de exploitant en de leidinggevende verantwoordelijk zijn voor een goede gang van zaken in het bedrijf en de directe omgeving daarvan. De eisen dienen om de beroepsuitoefening in zekere banen te leiden en worden gesteld met het oog op een (maatschappelijk) verantwoorde beroepsuitoefening. Het gaat om de geschiktheid van de exploitant en de leidinggevende voor deze beroepsuitoefening; de eisen hebben te maken met de aard van de bedrijvigheid en met de functie die de exploitant en de leidinggevende daarin vervullen.

Op grond van het tweede lid van artikel 3.29 heeft het college de bevoegdheid om algemeen verbindende voorschriften (nadere regels) te stellen over het begrip “slecht levensgedrag” als bedoeld in het eerste lid onder b. Met die nadere regels kan het college een verdere invulling en uitleg geven van wat onder slecht levensgedrag moet worden verstaan. De APV zelf legt geen beperkingen op ten aanzien van feiten of omstandigheden die bij de beoordeling van het levensgedrag mogen worden betrokken. Zo kunnen veroordelingen, maar ook processen verbaal van de politie een rol spelen.

Het derde lid van artikel 3.29 kent het college de bevoegdheid toe om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen waarin ook andere eisen worden gesteld aan de exploitant en de leidinggevende dan de eisen die in 3.29 staan aangegeven.

Artikel 3.30 Bijzondere weigeringsgronden

Deze bepaling is van toepassing naast de algemene (verplichte) weigeringsgrond van artikel 3.3 en de algemene (facultatieve) weigeringsgronden van artikel 1.5.

De weigeringsgronden van artikel 3.30 gelden voor alle prostitutiebedrijven, met uitzondering van de gronden genoemd in het eerste lid onder e (gericht op raamprostitutiebedrijven) en het tweede lid onder c (vanwege de verwijzing naar het bedrijfsplan gericht op besloten prostitutiebedrijven).

De weigeringsgronden hebben goeddeels betrekking op het tegengaan van onvrijwillige prostitutie of prostitutie door minderjarigen, de bescherming van de prostituee, de openbare

orde, het woon- en leefklimaat, de persoon van de exploitant of de leidinggevende en de wijze van bedrijfsvoering.

Als een van de in het eerste lid bedoelde situaties zich voordoet dan moet het bevoegde bestuursorgaan (de burgemeester) de vergunning weigeren. Voor zover er nog afwegingsruimte bestaat, is die feitelijk alleen gelegen in het vaststellen of er inderdaad sprake is van een van onder a tot en met e de beschreven omstandigheden. Dat kan met name relevant zijn voor de grond waarnaar onder a wordt verwezen, het levensgedrag.

Op basis van het tweede lid is de burgemeester bevoegd om een vergunning te weigeren wanneer een van de daar bedoelde situaties zich voordoet. Deze weigering is niet verplicht, zodat er meer ruimte is voor een belangenafweging. Verder geeft het gebruik van de term “naar zijn oordeel” aan dat er ook nog beoordelingsruimte bestaat. De invulling van die ruimte blijkt bij de vaststelling of inderdaad sprake is van een in het tweede lid bedoelde situatie.

Het derde lid van artikel 3.30 geeft aan welke belangen kunnen meespelen bij de besluitvorming over het gebruik van de weigeringsgrond van het tweede lid onder a. Dat betekent dat de afwegingsruimte voor de burgemeester op dit onderdeel enigszins is ingevuld.

Artikel 3.31 Leidinggevende

Als naast de exploitant ook een leidinggevende belast is met het houden van toezicht in het prostitutiebedrijf, dan is het – bijvoorbeeld voor de toepassing van de artikelen 3.28 en 3.32 - noodzakelijk om te weten wie dat is. De exploitant moet dit aangeven. Als er een leidinggevende is, dan is deze naast de exploitant verantwoordelijk voor een goede gang van zaken in het bedrijf (en de directe omgeving). Artikel 3.31 regelt om deze reden de verplichting om te melden wie leidinggevende is.

Artikel 3.32 Verplichtingen van de exploitant en de leidinggevende

Het eerste lid van artikel 3.32 bevat een aantal plichten voor de exploitant en voor de eventuele leidinggevende van een prostitutiebedrijf. De bepaling richt zich ook tot de leidinggevende omdat deze immers de dagelijkse en onmiddellijke leiding heeft. De verplichtingen onder a en b beogen de bij het bedrijf werkzame prostituees te beschermen en onder meer tegen te gaan dat slachtoffers van mensenhandel of minderjarigen werkzaam zijn in een prostitutiebedrijf. De verplichting onder c is opgenomen in het belang van de klant.

De exploitant van een besloten prostitutiebedrijf is daarnaast ook verantwoordelijk voor een goede gang van zaken in het bedrijf en de directe omgeving daarvan. Dit dient tot uiting te komen door het actief verrichten van de handelingen die nodig zijn voor een goede gang van zaken. Het tweede lid legt de exploitant de verplichting op om hiervoor te zorgen. Een vergelijkbare verplichting is geregeld in de andere vergunningstelsels op grond van hoofdstuk 3.

Het derde lid is relevant voor de exploitant van een raamprostitutiebedrijf. Deze dient er onder meer voor te zorgen dat de prostituees geen ernstige overlast veroorzaken en de verbodsbepalingen van artikel 2.14 niet overtreden.

Het vierde lid houdt verband met artikel 3.31 en regelt dat de exploitant verplicht is om ervoor te zorgen dat het bevoegde bestuursorgaan beschikt over actuele informatie met betrekking tot eventuele leidinggevenden. Als er gedurende de looptijd van de vergunning veranderingen zijn in leidinggevende(n) moet de exploitant dat onmiddellijk melden aan de burgemeester. Dat de geëiste mededeling schriftelijk wordt gedaan volgt uit artikel 1.10.

Als de vergunning is aangevraagd, maar nog niet verleend, kan deze worden geweigerd als onvoldoende aannemelijk is dat de exploitant of de leidinggevende de verplichtingen van 3.32 zal nakomen (zie artikel 3.30 tweede lid onder b). Als de vergunning wel al is verleend en later blijkt dat exploitant of leidinggevende de verplichtingen niet of onvoldoende nakomt, dan kan de vergunning worden ingetrokken (zie artikel 3.34 onder f).

Artikel 3.33 Openingstijden prostitutiebedrijf

Anders dan bij horeca het geval is, bevat de APV zelf geen openingstijden voor prostitutiebedrijven. Wel is het op grond van artikel 1.6, eerste lid mogelijk om beperkingen aan een vergunning te verbinden, zodat in een vergunning voor een prostitutiebedrijf openingstijden kunnen worden vastgesteld. Daarnaast geeft het eerste lid van artikel 3.33 de burgemeester een extra bevoegdheid om beperkte openingstijden op te leggen. Die bevoegdheid kan hij bijvoorbeeld gebruiken als de openbare orde (tijdelijk) onder druk staat, mede door de aanwezigheid van een prostitutiebedrijf.

Als hetzij op grond van het eerste lid, hetzij in de exploitatievergunning openingstijden zijn vastgesteld dan mag een bedrijf buiten die tijden niet geopend zijn. Het tweede lid richt zich met een algemeen verbod tot zowel de exploitant als de leidinggevende. Het overtreden van dit verbod kan onder meer leiden tot intrekking van de vergunning.

Het derde lid van artikel 3.33 is geschreven met het oog op de bezoekers van een prostitutiebedrijf en in aanvulling op het verbod van het tweede lid. Het is bezoekers verboden om in het prostitutiebedrijf aanwezig te zijn buiten de toegestane openingstijden. Deze bepaling geeft ook een handvat voor de politie om op te treden. Bezoekers zijn in artikel 3.1, eerste lid nauwkeurig omschreven zodat precies valt na te gaan of iemand in overtreding is.

Artikel 3.34 Bijzondere gronden voor intrekking

Naast de algemene intrekingsbevoegdheid die artikel 1.7 regelt, geeft artikel 3.34 een aantal gronden die in het bijzonder op de vergunning voor een prostitutiebedrijf van toepassing zijn. Een deel van deze intrekingsgronden correspondeert overigens met de weigeringsgronden van artikel 3.30.

De gronden zien in grote lijnen op het tegengaan van onvrijwillige prostitutie of prostitutie door minderjarigen, op de bescherming van de prostituee, op het woon- en leefklimaat en op de (openbare) orde in en rondom het prostitutiebedrijf. Het niet naleven van verplichtingen of het niet voldoen aan eisen op basis van andere bepalingen kan een reden zijn om de vergunning in te trekken, evenals de constatering dat er wordt gehandeld in strijd met het bedrijfsplan of nadere regels (artikel 3.36). Verder kan intrekking van de vergunning volgen in de situatie waarin het toezicht op de naleving van de regels wordt bemoeilijkt. Wanneer in het prostitutiebedrijf eveneens een escortbedrijf is gevestigd waarvan de vergunning wordt ingetrokken dan wel dat

van overheidswege wordt gesloten, kan ook de vergunning voor het prostitutiebedrijf worden ingetrokken.

Artikel 3.35 Sluiting prostitutiebedrijf

In artikel 2.10 is aan de burgemeester de bevoegdheid gegeven om, in bepaalde situaties, een voor het publiek toegankelijk gebouw te sluiten. Voor prostitutiebedrijven geldt daarnaast ook een sluitingsbevoegdheid op grond van artikel 3.35. Het eerste lid geeft een opsomming van de belangen ter bescherming waarvan de burgemeester kan overgaan tot sluiting van een prostitutiebedrijf. De APV geeft geen termijn, hetgeen betekent dat de sluiting in beginsel voor onbepaalde tijd kan gelden. Het tweede lid maakt expliciet wat voor de hand ligt: als het voor de belangen uit het eerste lid niet meer nodig is om een bedrijf nog langer gesloten te houden, heft de burgemeester de sluiting op.

Artikel 3.36 Nadere regels

Op basis van artikel 3.36 heeft het college de bevoegdheid om sommige onderwerpen uit de prostitutieparagraaf verder uit te werken in nadere regels. Hiermee wordt de mogelijkheid geschapen om snel in te spelen op actuele ontwikkelingen en nieuwe inzichten.

In het tweede lid krijgt de burgemeester de bevoegdheid om in individuele gevallen een ontheffing te verlenen van de nadere regels van het college. Bij de besluitvorming omtrent die ontheffing zullen de belangen uit het eerste lid een doorslaggevende rol spelen.

Paragraaf 4.2 Escortbedrijven

Artikel 3.37 Exploitatie van een escortbedrijf

De basisregel luidt dat elk escortbedrijf een exploitatievergunning nodig heeft. Exploiteren zonder vergunning is verboden. Het bevoegde bestuursorgaan toetst de vergunningaanvraag aan een aantal criteria, waaronder eisen aan de persoon van de exploitant en de leidinggevende, de invloed van het voorgenomen bedrijf op het woon- en leefklimaat van de omgeving, de planologische inpasbaarheid en de wijze van bedrijfsvoering. De verschillende criteria zijn verderop in deze paragraaf opgenomen. Aan een exploitatievergunning kunnen beperkingen en voorschriften worden verboden. Zie hiervoor ook artikel 1.6.

In deze paragraaf staat, net zoals in de rest van hoofdstuk 3, als bevoegd bestuursorgaan steeds de burgemeester vermeld. Deze is op grond van artikel 174 Gemeentewet belast met het toezicht op voor het publiek toegankelijke gebouwen en bijbehorende erven. Een escortbedrijf kan echter ook worden uitgeoefend in een niet voor het publiek toegankelijk gebouw, bijvoorbeeld in een vaartuig. In zo'n geval is niet de burgemeester, maar het college het bevoegde bestuursorgaan. Waar de APV dan over "burgemeester" spreekt, moet "college" worden gelezen. Zie hiervoor verder artikel 3.2.

Het tweede lid van artikel 3.37 maakt expliciet dat het alleen mogelijk is om een vergunning voor een escortbedrijf te verlenen als dit bedrijf aan een vast adres is gebonden. In andere gevallen moet de vergunning worden geweigerd. De reden voor deze beperking is gelegen in het kunnen

uitoefenen van toezicht op de naleving en het handhaven van de regels. Om dit effectief te kunnen doen is een aantal basale gegevens (naam, adres, woonplaats) nodig.

Het wordt aan het oordeel van de burgemeester overgelaten of een bedrijf voldoende aan een vast adres is gebonden. Dat daarvan sprake is kan bijvoorbeeld blijken uit een vaste telefoonverbinding (020-aansluiting). Een enkele inschrijving in het Handelsregister is onvoldoende omdat de Kamer van Koophandel lijdelijk is.

In de praktijk wordt escort vaak aangeboden vanuit prostitutiebedrijven. In zo'n geval heeft het escortbedrijf een vast adres en is dan in beginsel vergunbaar.

Artikel 3.38 Aanvraag vergunning escortbedrijf

Het aanvragen van een exploitatievergunning voor een escortbedrijf gebeurt met een door het bevoegde bestuursorgaan vastgesteld aanvraagformulier. Welke gegevens bij de aanvraag moeten worden overlegd, blijkt uit dat formulier. Zie verder artikel 1.2.

Het eerste lid van artikel 3.38 regelt dat daarnaast ook een bedrijfsplan moet worden overgelegd. Onder a tot en met c staat beschreven welke informatie dat bedrijfsplan tenminste moet bevatten. Vanwege de toevoeging "in ieder geval" is het mogelijk dat de burgemeester om extra gegevens vraagt. De onderwerpen uit het bedrijfsplan hebben te maken met de bescherming van de prostituee en met de zorg voor de werkomstandigheden en de veiligheid van de prostituee. Het vereiste onder c is noodzakelijk in verband met de mobiliteit van de branche. De prostituee kan naar allerlei plaatsen worden gedirigeerd, hetgeen voorzienbaar tot onveilige situaties kan leiden.

De eisen over het bedrijfsplan dienen verder ter ondersteuning van de belangenafweging bij de vergunningverlening en van het toezicht en de handhaving. Als de burgemeester van oordeel is dat hetgeen in het bedrijfsplan is opgenomen onvoldoende garanties geeft voor de bescherming van de prostituees, dan kan hij de vergunning weigeren (zie artikel 3.41) of intrekken (zie artikel 3.43).

Op grond van het tweede lid van artikel 3.38 heeft de burgemeester de bevoegdheid om nadere regels te stellen over de inhoud van het bedrijfsplan. Als deze nadere regels zijn vastgesteld dient het bedrijfsplan ook daaraan te voldoen. Mocht dat niet het geval zijn, dan kan de vergunning hetzij worden geweigerd hetzij worden ingetrokken.

Het derde lid van artikel 3.38 regelt ten slotte dat voorgenomen wijzigingen van het bedrijfsplan moeten worden gemeld. De burgemeester moet immers kunnen toetsen of het bedrijfsplan nog aan de APV en de eventuele nadere regels voldoet. Dat de melding schriftelijk moet gebeuren volgt uit artikel 1.10. Omdat de wijziging als onderdeel van het bedrijfsplan geldt, kan de melding een grond voor weigering of intrekking van de vergunning zijn.

Artikel 3.39 Overdraagbaarheid vergunning

Artikel 1.9 legt vast dat vergunningen en ontheffingen niet overdraagbaar zijn. Daarnaast regelt artikel 3.5 dat een vergunning voor de exploitatie van een bedrijf ook is gebonden aan het bedrijf waarvoor zij is verleend. Beide bepalingen gelden onverkort voor de exploitatievergunning van

een escortbedrijf. Aanvullend hierop is in artikel 3.39 geregeld dat een escortvergunning tevens adresgebonden is. Het belang van een vast adres komt tot uitdrukking in artikel 3.37.

Handelen in strijd met de bepalingen betreffende de overdraagbaarheid van een vergunning is een overtreding van de APV en kan bijvoorbeeld leiden tot intrekking van de vergunning.

Artikel 3.40 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

Artikel 3.40 vormt de grondslag voor de eisen die worden gesteld aan de exploitant en de eventuele leidinggevende.

De achtergrond is dat de exploitant en de leidinggevende verantwoordelijk zijn voor een goede gang van zaken in het escortbedrijf. De eisen dienen om de beroepsuitoefening in zekere banen te leiden en worden gesteld met het oog op een (maatschappelijk) verantwoorde beroepsuitoefening. Het gaat om de geschiktheid van de exploitant en de leidinggevende voor deze beroepsuitoefening; de eisen hebben te maken met de aard van de bedrijvigheid en met de functie die de exploitant en de leidinggevende daarin vervullen. De APV zelf legt geen beperkingen op ten aanzien van feiten of omstandigheden die bij de beoordeling van het levensgedrag mogen worden betrokken. Zo kunnen veroordelingen, maar ook processen verbaal van de politie een rol spelen.

Artikel 3.41 Bijzondere weigeringsgronden

Deze bepaling is van toepassing naast de algemene (verplichte) weigeringsgrond van artikel 3.3 en de algemene (facultatieve) weigeringsgronden van artikel 1.5.

Als een van de in het eerste lid bedoelde situaties zich voordoet dan moet de burgemeester de vergunning weigeren. Voor zover er nog afwegingsruimte bestaat, is die feitelijk alleen gelegen in het vaststellen of er inderdaad sprake is van een van de onder a tot en met e de beschreven omstandigheden. Dat kan met name relevant zijn voor de grond waarnaar onder e wordt verwezen, het levensgedrag.

De weigeringsgrond onder a maakt dat de burgemeester alleen escort vanuit een vergund prostitutiebedrijf kan toestaan en niet vanuit een ander voor het publiek openstaand gebouw. Het is ongewenst dat escortactiviteiten plaatsvinden vanuit een horecabedrijf, een winkel of een seksinrichting. Vermenging van de prostitutiebranche met niet-prostitutiebranches dient te worden vermeden.

De weigeringsgrond onder b heeft te maken met de constatering dat de exploitant de bijzondere verantwoordelijkheid die van hem wordt verwacht niet kan dragen. Als een prostitutiebedrijf en een escortbedrijf worden geëxploiteerd vanuit één gebouw dan dienen misstanden bij de exploitatie van de ene bedrijvigheid ook gevolgen te hebben voor de exploitatie van de andere bedrijvigheid. Dat geldt ook indien er sprake is van twee verschillende exploitanten.

Op basis van het tweede lid is de burgemeester bevoegd om een vergunning te weigeren wanneer een van de daar bedoelde situaties zich voordoet. Deze weigering is niet verplicht, zodat er meer ruimte is voor een belangenafweging. Verder geeft het gebruik van de term “naar zijn oordeel” aan dat er ook nog beoordelingsruimte bestaat. De invulling van die ruimte blijkt bij

de vaststelling of inderdaad sprake is van een in het tweede lid bedoelde situatie. De grond die onder d wordt genoemd heeft dezelfde achtergrond als de verplichte weigeringsgrond in het eerste lid onder b. De burgemeester kan het feit dat eerder een vergunning voor een escortbedrijf of een prostitutiebedrijf is ingetrokken en de gronden waarop dat is gebeurd laten meewegen bij de besluitvorming over een nieuwe aanvraag.

Artikel 3.42 Verplichtingen van de exploitant en de leidinggevende

Dit artikel bevat een aantal plichten voor de exploitant en voor de eventuele leidinggevende, omdat deze immers de dagelijkse en onmiddellijke leiding heeft. De exploitant is verantwoordelijk voor een goede gang van zaken in het bedrijf. Dit dient tot uiting te komen door het actief verrichten van de handelingen die nodig zijn voor een goede gang van zaken. Het eerste lid legt de exploitant de verplichting op om hiervoor te zorgen.

Het tweede lid bepaalt dat wanneer de exploitant wordt bijgestaan door een leidinggevende, dat uitsluitend diegene mag zijn die ook als leidinggevende op de vergunning staat vermeld. Het is voor het bestuursorgaan noodzakelijk om te weten wie de leidinggevende is, onder meer omdat getoetst moet kunnen worden of deze aan de vereisten van artikel 3.40 voldoet.

Op grond van het derde lid zijn exploitant en leidinggevende verplicht om een actuele bedrijfsadministratie bij te houden. Dat dient dagelijks te gebeuren en bovendien moet de administratie aanwezig zijn in het pand waar het escortbedrijf is gevestigd. Deze verplichting dient het toezicht en de handhaving, zodat bekend is waar zondig handhavend opgetreden kan worden. Verder regelt het derde lid dat de administratie op eerste vordering van een toezichthouder of opsporingambtenaar ter inzage moet worden afgegeven. Dezelfde verplichting, maar dan voor de vergunning, volgt uit de artikelen 1.8 (voor de exploitant) en 3.4 (voor de leidinggevende).

Omdat de bedrijfsadministratie een belangrijk aanknopingspunt is voor de handhaving is in het vierde lid aan de burgemeester de bevoegdheid toegekend om hierover nadere regels te stellen. Daarmee kunnen nadere eisen worden gesteld aan hetgeen in die administratie moet worden opgenomen.

Artikel 3.43 Bijzondere gronden voor intrekking

Naast de algemene intrekkingsbevoegdheid die artikel 1.7 regelt, geeft artikel 3.43 een aantal gronden die in het bijzonder op de vergunning voor een escortbedrijf van toepassing zijn. Een deel van deze intrekkingsgronden correspondeert overigens met de weigeringsgronden van artikel 3.41. Het eerste lid van artikel 3.43 geeft verplichte, het tweede lid geeft facultatieve weigeringsgronden,

De gronden zien in grote lijnen op het tegengaan van onvrijwillige prostitutie of prostitutie door minderjarigen, het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de prostituee, het woon- en leefklimaat en op de (openbare) orde. Het niet naleven van verplichtingen of het niet voldoen aan eisen op basis van andere bepalingen kan een reden zijn om de vergunning in te trekken, evenals de constatering dat er wordt gehandeld in strijd met het bedrijfsplan. Verder kan intrekking van de vergunning volgen in de situatie waarin het toezicht op de naleving van de regels wordt bemoeilijkt. Wanneer het escortbedrijf is gevestigd in een prostitutiebedrijf

waarvan de vergunning wordt ingetrokken dan wel dat van overheidswege wordt gesloten, wordt ook de vergunning voor het escortbedrijf ingetrokken.

Een exploitant kan houder zijn van meerdere escortvergunningen. De onderdelen h en i regelen de bevoegdheid om een escortvergunning in te trekken naar aanleiding van de intrekking van een andere escortvergunning van de betreffende exploitant. Daarbij maakt het niet uit of die andere vergunning was afgegeven (en ingetrokken) door een bestuursorgaan van de gemeente Amsterdam (onder h), of door een bestuursorgaan van een andere publiekrechtelijke rechtspersoon (onder i).

Artikel 3.44 Sluiting escortbedrijf

In artikel 2.10 is aan de burgemeester de bevoegdheid gegeven om, in bepaalde situaties, een voor het publiek toegankelijk gebouw te sluiten. Voor escortbedrijven geldt daarnaast ook een sluitingsbevoegdheid op grond van artikel 3.44. Het eerste lid geeft een opsomming van de belangen ter bescherming waarvan de burgemeester kan overgaan tot sluiting. De APV geeft geen termijn, hetgeen betekent dat de sluiting in beginsel voor onbepaalde tijd kan gelden. De achtergrond van de zinsnede “tenzij het escortbedrijf is gevestigd in een woning” is dat op een sluiting van een woning andere, formeel-wettelijke regelingen van toepassing zijn.

Het tweede lid maakt expliciet wat voor de hand ligt: als het voor de belangen uit het eerste lid niet meer nodig is om een bedrijf nog langer gesloten te houden, heft de burgemeester de sluiting op.

Paragraaf 4.3 Seksinrichtingen en sekswinkels

In artikel 3.1.2 staat beschreven wat een seksinrichting is, en welke bijzondere varianten (bijvoorbeeld seksbioscoop of sekstheater) er zijn. Deze paragraaf bevat regels die onverkort gelden voor alle seksinrichtingen en regels die van toepassing zijn op sekswinkels. De regels voor seksinrichtingen komen voor een groot deel overeen met de regels voor prostitutiebedrijven, maar zijn gelet op de aard van de activiteiten minder omvangrijk.

Artikel 3.45 Exploitatie van een seksinrichting

De basisregel luidt dat iedere seksinrichting een exploitatievergunning nodig heeft. Exploiteren zonder vergunning is verboden. De burgemeester toetst de vergunningaanvraag aan een aantal criteria, waaronder eisen aan de persoon van de exploitant en leidinggevende, de invloed van het voorgenomen bedrijf op het woon- en leefklimaat in de omgeving, de planologische inpasbaarheid en de wijze van bedrijfsvoering. De verschillende criteria zijn verderop in deze paragraaf opgenomen. Aan een exploitatievergunning kunnen beperkingen en voorschriften worden verbonden. Zie hiervoor ook artikel 1.6.

In deze paragraaf zijn geen bijzondere bepalingen opgenomen over de aanvraag van een vergunning voor een seksinrichting. Dat betekent dat het aanvragen van een exploitatievergunning gebeurt met een door de burgemeester vastgesteld aanvraagformulier (zie hiervoor artikel 1.2). Welke gegevens bij de aanvraag moeten worden overgelegd, blijkt uit dat formulier.

Artikel 3.46 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

Artikel 3.46 vormt de grondslag voor de eisen die worden gesteld aan de exploitant en de leidinggevende.

De achtergrond is dat de exploitant en de leidinggevende verantwoordelijk zijn voor een goede gang van zaken in het bedrijf en de directe omgeving daarvan. De eisen dienen om de beroepsuitoefening in zekere banen te leiden en worden gesteld met het oog op een (maatschappelijk) verantwoorde beroepsuitoefening. Het gaat om de geschiktheid van de exploitant en de leidinggevende voor deze beroepsuitoefening; de eisen hebben te maken met de aard van de bedrijvigheid en met de functie die de exploitant en de leidinggevende daarin vervullen. De APV zelf legt geen beperkingen op ten aanzien van feiten of omstandigheden die bij de beoordeling van het levensgedrag mogen worden betrokken. Zo kunnen veroordelingen, maar ook processen verbaal van de politie een rol spelen.

Artikel 3.47 Bijzondere weigeringsgronden

Deze bepaling is van toepassing naast de algemene (verplichte) weigeringsgrond van artikel 3.3 en de algemene (facultatieve) weigeringsgronden van artikel 1.5.

Als een van de in het eerste lid bedoelde situaties zich voordoet dan moet de burgemeester de vergunning weigeren. Voor zover er nog afwegingsruimte bestaat is die vooral gelegen in de beoordeling van het levensgedrag waarnaar onder b wordt verwezen.

Op basis van het tweede lid is de burgemeester bevoegd om een vergunning te weigeren wanneer een van de daar bedoelde situaties zich voordoet. Deze weigering is niet verplicht, zodat er meer ruimte is voor een belangenafweging. Verder geeft de term “naar zijn oordeel” (onder a en c) aan dat er ook beoordelingsruimte bestaat. De invulling van die ruimte blijkt bij de vaststelling of inderdaad sprake is van een van de in het tweede lid bedoelde situaties.

Artikel 3.48 Verbod op prostitutie of escort in seksinrichting

Het is ongewenst dat er vanuit een seksinrichting wordt bemiddeld in escort of dat in een seksinrichting prostitutie wordt bedreven. De exploitant en de leidinggevende van een seksinrichting dienen ervoor te zorgen dat er geen vermenging ontstaat met escort of prostitutie. Het niet naleven van artikel 3.48 levert een zelfstandige overtreding van de APV op en kan leiden tot intrekken van de exploitatievergunning.

Artikel 3.49 Verbod minderjarige of illegale werknemers

De achtergrond van dit verbod is de kwetsbaarheid van de branche en de bescherming van de medewerkers. Zowel de exploitant als de leidinggevende zijn verantwoordelijk. Het niet naleven van artikel 3.49 levert een zelfstandige overtreding van de APV op en kan leiden tot intrekking van de exploitatievergunning.

Artikel 3.50 Bijzonder gronden voor intrekking

Naast de algemene intrekkingbevoegdheid die artikel 1.7 regelt, geeft artikel 3.50 een aantal gronden die in het bijzonder op de vergunning voor een seksinrichting van toepassing zijn. Een

deel van deze intrekingsgronden correspondeert overigens met de weigeringsgronden van artikel 3.47. Als een van de in artikel 3.50 bedoelde situaties zich voordoet dan kan de burgemeester de vergunning intrekken. Hij is daartoe niet verplicht.

De gronden zien in grote lijnen op het woon- en leefklimaat en de openbare orde en veiligheid. Het niet naleven van verplichtingen of het niet voldoen aan eisen op basis van andere bepalingen kan eveneens een reden zijn om de vergunning in te trekken.

Artikel 3.51 Sekswinkels

Anders dan voor de seksinrichtingen geldt voor sekswinkels geen vergunningplicht. Dat betekent overigens niet dat de vestiging van sekswinkels niet kan worden gereguleerd, bijvoorbeeld met het instrument van het bestemmingsplan.

Het eerste lid van artikel 3.51 regelt, kort gezegd, de bevoegdheid voor de burgemeester om te beoordelen of het tentoonstellen van zaken de openbare orde of het woon- en leefklimaat in gevaar brengt. Wanneer de burgemeester een mededeling van die strekking doet is het vervolgens voor de exploitant van de sekswinkel verboden om deze zaken openlijk ten toon te stellen, aan te bieden of aan te brengen. Het tweede lid geeft een afbakeningsbepaling met de Grondwet.

Paragraaf 5. Speelgelegenheden

Deze paragraaf regelt de exploitatie van speelgelegenheden en maakt het mogelijk om bestuurlijk op te treden tegen illegale gokgelegenheden. In de Wet op de kansspelen is een uitputtende regeling neergelegd ten aanzien van speelcasino's, waarin, kort gezegd, om geld wordt gespeeld en waarbij het lot de winnaars aanwijst. De Wet op de kansspelen bevat geen regeling over het spelen om geld waarbij de spelers door hun behendigheid de kans om te winnen kunnen vergroten. Die categorie speelgelegenheden valt wel onder de vergunningplicht van de APV. Recreatieve gelegenheden waarbij een enkele keer om een prijsje wordt gespeeld (bijvoorbeeld een bridgeclub) vallen niet onder de vergunningplicht. Het moet gaan om een bedrijfsmatige activiteit.

Artikel 3.52 Exploitatie van een speelgelegenheid

De basisregel luidt dat iedere speelgelegenheid een exploitatievergunning nodig heeft.

Exploiteren zonder vergunning is verboden. De burgemeester toetst een aanvraag om een vergunning aan een aantal criteria, waaronder eisen aan de persoon van de exploitant en leidinggevende, de invloed van het voorgenomen bedrijf op het woon- en leefklimaat in de omgeving, de planologische inpasbaarheid en de wijze van bedrijfsvoering. De verschillende criteria zijn verderop in deze paragraaf opgenomen. Aan een exploitatievergunning kunnen beperkingen en voorschriften worden verbonden. Zie hiervoor ook artikel 1.6.

Artikel 3.53 Uitzondering vergunningplicht

Artikel 3.53 formuleert uitzonderingen op het uitgangspunt van de vergunningplicht.

In de eerste plaats sluit dit artikel (onder a tot en met c) uit dat de APV van toepassing is op kansspelen waarvoor de Wet op de kansspelen geldt. Artikel 3.53 is daarmee ook een afbakeningsbepaling. In verband met de duidelijkheid is een aantal veel voorkomende kansspelen met zoveel woorden genoemd.

In de tweede plaats kent dit artikel (onder d) aan de burgemeester de bevoegdheid toe om categorieën speelgelegenheden aan te wijzen. Het gevolg van een dergelijke aanwijzing is dat speelgelegenheden die in de betreffende categorie vallen niet vergunningplichtig zijn. De redenen voor een aanwijzing kan zijn dat regulering niet noodzakelijk is voor de betrokken speelgelegenheden.

Artikel 3.54 Aanvraag vergunning speelgelegenheid

Het aanvragen van een exploitatievergunning voor een speelgelegenheid gebeurt met een door de burgemeester vastgesteld aanvraagformulier. Welke gegevens bij de aanvraag moeten worden overgelegd, blijkt uit dat formulier. Zie verder artikel 1.2.

Het eerste lid van artikel 3.54 regelt dat daarnaast bij de aanvraag ook een bedrijfsplan moet worden overgelegd. Het eerste lid beschrijft welke informatie dat bedrijfsplan tenminste moet bevatten. Vanwege de toevoeging “in ieder geval” is het mogelijk dat de burgemeester om extra gegevens vraagt. De eisen aan het bedrijfsplan dienen ter ondersteuning van de belangenafweging bij de vergunningverlening en van het toezicht en de handhaving.

Het tweede lid regelt dat voorgenomen wijzigingen van het bedrijfsplan moeten worden gemeld. De burgemeester moet immers kunnen toetsen of het bedrijfsplan nog aan de regels van de APV voldoet. Dat de melding schriftelijk moet gebeuren volgt uit artikel 1.10. Omdat de wijziging als onderdeel van het bedrijfsplan geldt, kan de melding een grond voor weigering (artikel 3.56) of intrekking (artikel 3.59) van de vergunning zijn.

Artikel 3.55 Eisen aan de exploitant en de leidinggevende

Artikel 3.55 vormt de grondslag voor de eisen die worden gesteld aan de exploitant en de leidinggevende.

De achtergrond is dat de exploitant en de leidinggevende verantwoordelijk zijn voor een goede gang van zaken in het bedrijf en de directe omgeving daarvan. De eisen dienen om de beroepsuitoefening in zekere banen te leiden en worden gesteld met het oog op een (maatschappelijk) verantwoorde beroepsuitoefening. Het gaat om de geschiktheid van de exploitant en de leidinggevende voor deze beroepsuitoefening; de eisen hebben te maken met de aard van de bedrijvigheid en met de functie die de exploitant en de leidinggevende daarin vervullen. De APV zelf legt geen beperkingen op ten aanzien van feiten of omstandigheden die bij de beoordeling van het levensgedrag mogen worden betrokken. Zo kunnen veroordelingen, maar ook processen verbaal van de politie een rol spelen.

Artikel 3.56 Bijzondere weigeringsgronden

Deze bepaling is van toepassing naast de algemene (verplichte) weigeringsgrond van artikel 3.3 en de algemene (facultatieve) weigeringsgronden van artikel 1.5.

Als een van de in het eerste lid bedoelde situaties zich voordoet dan moet de burgemeester de vergunning weigeren. Voor zover er nog afwegingsruimte bestaat is die vooral gelegen in de beoordeling van het levensgedrag waarnaar onder c wordt verwezen. De weigeringsgrond onder b maakt dat de burgemeester alleen een vergunning kan afgeven voor een speelgelegenheid die in een gebouw wordt gevestigd.

Op basis van het tweede lid is de burgemeester bevoegd om een vergunning te weigeren wanneer een van de daar bedoelde situaties zich voordoet. Deze weigering is niet verplicht, zodat er meer ruimte is voor een belangenafweging. Verder geeft het gebruik van de term “naar zijn oordeel” aan dat er ook beoordelingsruimte bestaat. De invulling van die ruimte blijkt bij de vaststelling of inderdaad sprake is van een in het tweede lid bedoelde situatie.

Artikel 3.57 Verplichtingen van de exploitant en leidinggevende

Dit artikel bevat een aantal verplichtingen voor de exploitant, maar ook voor de leidinggevende die immers de dagelijkse en onmiddellijke leiding heeft. In kleine bedrijven zullen deze rollen vaak door dezelfde persoon worden uitgeoefend. De exploitant en de leidinggevende van een speelgelegenheid zijn verantwoordelijk voor een goede gang van zaken in het bedrijf en de directe omgeving daarvan. Dit dient tot uiting te komen door het actief verrichten van de handelingen die nodig zijn voor een goede gang van zaken. Het eerste lid legt hun de verplichting op om hiervoor te zorgen.

De invloed van het bedrijf op het woon- en leefklimaat wordt mede bepaald door de kwaliteit van de bedrijfsleiding. Mede daarom verbiedt het tweede lid dat een speelgelegenheid voor publiek geopend is wanneer de verantwoordelijke personen afwezig zijn.

Artikel 3.58 Openingstijden speelgelegenheden

Anders dan bij horeca het geval is, bevat de APV zelf geen openingstijden voor speelgelegenheden. Wel is het op grond van artikel 1.6, eerste lid mogelijk om beperkingen aan een vergunning te verbinden, zodat in een exploitatievergunning voor een speelgelegenheid openingstijden kunnen worden vastgesteld. Daarnaast geeft het eerste lid van 3.58 de burgemeester een extra bevoegdheid om beperkte openingstijden op te leggen. Die bevoegdheid kan hij bijvoorbeeld gebruiken als de openbare orde (tijdelijk) onder druk staat, mede door de aanwezigheid van een speelgelegenheid.

Als hetzij op grond van het eerste lid, hetzij in de exploitatievergunning openingstijden zijn vastgesteld dan mag een bedrijf buiten die tijden niet geopend zijn. Het tweede lid richt zich met een algemeen verbod tot zowel de exploitant als de leidinggevende. Het overtreden van dit verbod kan onder meer leiden tot intrekking van de vergunning.

Het derde lid van artikel 3.58 is geschreven met het oog op de bezoekers van een speelgelegenheid en in aanvulling op het verbod van het tweede lid. Het is bezoekers verboden om in het bedrijf aanwezig te zijn buiten de toegestane openingstijden. Deze bepaling geeft ook een handvat voor de politie om op te treden. Bezoekers zijn in artikel 3.1, eerste lid nauwkeurig omschreven zodat precies valt na te gaan of iemand in overtreding is.

Artikel 3.59 Bijzondere gronden voor intrekking

Naast de algemene intrekingsbevoegdheid die artikel 1.7 regelt, geeft artikel 3.59 een aantal gronden die in het bijzonder op de vergunning voor een speelgelegenheid van toepassing zijn. Een deel van deze intrekingsgronden correspondeert overigens met de weigeringsgronden van artikel 3.56. Als een van de in artikel 3.59 bedoelde situaties zich voordoet dan kan de burgemeester de vergunning intrekken. Hij is daartoe niet verplicht.

De gronden zien in grote lijnen op het woon- en leefklimaat en de openbare orde en verder op het voorkomen van strafbare feiten en de naleving van de Wet op de kansspelen. Handelen in strijd met het bedrijfsplan, het niet naleven van verplichtingen of het niet voldoen aan eisen op basis van andere bepalingen kan eveneens een reden zijn om de vergunning in te trekken. Intrekking van de vergunning kan eveneens volgen als het toezicht op de naleving van de regels wordt bemoeilijkt.

Artikel 3.60 Sluiting speelgelegenheid

In artikel 2.10 is aan de burgemeester de bevoegdheid gegeven om, in bepaalde situaties, een voor het publiek toegankelijk gebouw te sluiten. Voor speelgelegenheden geldt daarnaast ook een sluitingsbevoegdheid op grond van artikel 3.60. Het eerste lid maakt mogelijk dat de burgemeester, met het oog op de openbare orde en veiligheid, kan overgaan tot sluiting. De APV geeft geen termijn, hetgeen betekent dat de sluiting in beginsel voor onbepaalde tijd kan gelden.

Het tweede lid maakt expliciet wat voor de hand ligt: als het voor de belangen uit het eerste lid niet meer nodig is om een bedrijf nog langer gesloten te houden, heft de burgemeester de sluiting op.

Hoofdstuk 4. Gebruik openbare ruimte

De bepalingen in dit hoofdstuk beogen vooral het belang van de kwaliteit van de openbare ruimte te beschermen. Dit komt onder andere tot uitdrukking door het waken tegen ontsiering, bescherming van het stadsbeeld, het tegengaan van wildgroei door het plaatsen van allerlei voorwerpen in de vaak schaarse openbare ruimte en in ruimere zin ook door het tegengaan van gevaar en hinder als gevolg van de aanwezigheid van objecten.

Hoofdstuk 4 bevat paragrafen over begripsomschrijvingen (1), voorwerpen (2), plakken en kladden (3), reclame (4), werkzaamheden (5) en parkeerexcessen (6).

Welke activiteiten in de openbare ruimte precies worden toegestaan en op welke plaats wordt in hoge mate bepaald door de stadsdelen aan wie het beheer van de openbare ruimte is overgedragen. Zij zullen verdere invulling moeten geven aan de inrichting en de gewenste kwaliteit van de openbare ruimte.

Ook in hoofdstuk 5 komen bepalingen voor die betrekking hebben op de openbare ruimte, maar deze hebben vooral betrekking op één aspect, namelijk de leefomgeving.

Paragraaf 1. Begripsomschrijvingen

Artikel 4.1 Begripsomschrijvingen

Artikel 4.1 onder a Parkeren

De omschrijving van het begrip parkeren is ontleend aan artikel 1 onder ac van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990.

Het begrip “laten stilstaan” dient echter breder te worden uitgelegd dan in de wegenverkeerswetgeving. Beoogd wordt namelijk ook andere belanghebbenden bij het voertuig te kunnen aanspreken op niet-naleving van de (parkeer)verboden in deze paragraaf. Het gaat dan bijvoorbeeld om belanghebbenden als de eigenaar, de huurder of de opdrachtgever.

Artikel 4.1 onder b Voertuig

Het begrip “voertuig” is beperkt ten opzichte van de omschrijving in de definitiebepaling in hoofdstuk 1, omdat de parkeerbepalingen met uitzondering van het artikel over het parkeren van fietsen en bromfietsen uitsluitend zijn bedoeld voor motorvoertuigen, wa-gens, aanhangwagens en opleggers.

Artikel 4.1 onder c Weg

Het reguleren van parkeerexcessen betreft een aanvulling op de bevoegdheden uit de wegenverkeerswetgeving. Daarom is met betrekking tot het begrip ‘weg’ gekozen voor aansluiting bij de definitie uit deze hogere wetgeving en niet bij de ruimere omschrijving die te vinden is in de overige onderdelen van artikel 1.1 negende lid. Wanneer in deze paragraaf de zinsnede ‘op of aan’ de weg gebruikt wordt, betekent dit dat de bepaling ook ziet op plaatsen buiten de weg.

Paragraaf 2. Voorwerpen

Artikel 4.2 Vastmaken van voorwerpen

De inrichting van de openbare ruimte behoort tot de publieke taak. De openbare ruimte wordt door de gemeente -al dan niet tijdelijk- aangekleed met lantaarnpalen, kademuuren, relingen, bomen, boombeschermers, hekwerken, straatmeubilair, fietsenrekken et cetera. Al deze voorwerpen worden ook wel aangeduid als voorwerpen bestemd voor de openbare dienst.

Het algemeen gestelde verbod ziet niet alleen op het door middel van touwen, kettingen, metalen draden et cetera vastmaken van zaken zoals fietsen, bromfietsen en aanhang-wagens aan voorwerpen bestemd voor de openbare dienst, maar ook op het vastleggen van vaartuigen buiten de daarvoor bestemde haalkommen.

Hoewel er enige overlap bestaat tussen de verboden van de artikelen 4.2 en 4.3 zijn ze allebei gehandhaafd omdat ze een verschillend doel dienen.

Artikel 4.2 bevat een algemeen verbod op het vastmaken van voorwerpen aan gemeen-telijke eigendommen. Van dit verbod kan in uitzonderlijke gevallen ontheffing worden verleend.

Artikel 4.3 verbiedt om voorwerpen of stoffen op te weg te plaatsen zonder voorafgaande vergunning. De laatste handeling is dus in beginsel toegestaan mits vergunning is afge-given. Of een vergunning wordt afgegeven zal afhangen van het beleid voor de open-bare ruimte dat in (een deel van) een stadsdeel geldt.

Artikel 4.3 Voorwerpen en stoffen op, aan of in de openbare weg

In artikel 4.3 is een algemene vergunningplicht opgenomen voor het plaatsen van voorwerpen in de openbare ruimte. Onder het plaatsen wordt ook begrepen het zonder toestemming achterlaten van voorwerpen zoals winkelwagentjes.

Vervolgens worden daarop in het tweede lid de nodige uitzonderingen gemaakt zoals voor terrassen (hoofdstuk 3), voor markten en staanplaatsen (Verordening op de straathandel), voor het aanbieden van afvalstoffen (Afvalstoffenverordening) en voor reclame (paragraaf 4). Als er geen bijzondere regeling van toepassing is, dan geldt de algemene vergunningplicht van artikel 4.3.

De onder g. gebruikte begrippen 'kortstondig' en 'noodzakelijk' zijn lastig zodanig te omschrijven dat ze op iedere situatie hetzelfde kunnen worden toegepast. In het algemeen zal aan de uitzonderingsgrond worden voldaan als de openbare ruimte op een manier gebruikt wordt die in het maatschappelijke verkeer als normaal wordt beschouwd.

Het is niet de bedoeling om werkzaamheden als glazen wassen onder de vergunningplicht te brengen.

Het derde lid bevat een afbakeningsbepaling met hogere wetgeving.

Artikel 4.4 Bijzondere weigeringsgronden

De bijzondere weigeringsgronden zijn aanvullend op de algemene weigeringsgronden die in artikel 1.5 worden genoemd.

Het woord 'kan' duidt er op dat het gaat om een facultatief toe te passen bevoegdheid, niet om een verplichting.

De uitzondering van het tweede lid is opgenomen omdat het uiterlijk aanzien van bouwwerken apart wordt geregeld in paragraaf 4 (reclame) en in de bouwregelgeving.

Artikel 4.5 Uitzondering vergunningplicht

Dit artikel geeft het college de mogelijkheid categorieën van voorwerpen aan te wijzen waarvoor de vergunningplicht van artikel 4.3 niet geldt. Het gaat om standaardsituaties die niet om een ingewikkelde belangenafweging vragen. Algemene regels voor het plaatsen van de aangewezen voorwerpen in de openbare ruimte treden in de plaats van de vergunningplicht. Doel is het voorkomen van onnodige administratieve lasten voor burgers en ondernemers en van bestuurlijke lasten voor het vergunningverlenende orgaan. Door middel van het aanwijzen van nieuwe categorieën voorwerpen dan wel het intrekken van een eerder genomen aanwijzingsbesluit of door het aanpassen van de algemene regels kan snel op actuele ontwikkelingen worden gereageerd.

Het eerste lid van artikel 4.5 is op de A-lijst, behorende bij de Verordening op de stads-delen geplaatst zodat een aanwijzing geldt voor de hele stad. Het vaststellen van de nadere regels als bedoeld in het tweede lid is gedelegeerd aan de stadsdelen die daarvoor gebruik maken van modelregels die centraal worden opgesteld. Stadsdelen kunnen deze regels aanpassen aan specifieke lokale omstandigheden of specifiek lokaal beleid.

Het derde lid maakt het mogelijk om wegen of weggedeelten aan te wijzen waar het plaatsen van voorwerpen niet of slechts beperkt is toegestaan.

De verkeersveiligheid en bescherming van het uiterlijk aanzien van een straat of plein zullen hiervoor de belangrijkste motieven zijn.

In het vierde lid is een uitdrukkelijk verbod opgenomen om te handelen in strijd met het tweede en derde lid. Overtreding van dit verbod kan leiden tot bestuurlijke maatregelen en levert tevens een strafbaar feit op in de zin van hoofdstuk 6.

Artikel 4.6 Schade en hinder door voorwerpen

Het artikel is niet bedoeld om de verspreiding van gedachten of gevoelens aan banden te leggen, noch om beperkingen aan de inhoud daarvan te stellen.

Doel van de bepaling is de kwaliteit van de openbare ruimte en de veiligheid van de gebruikers daarvan te beschermen tegen voorwerpen die door hun omvang, vormgeving, constructie of plaats van bevestiging een aantasting kunnen vormen van de belangen die het artikel beoogt te beschermen.

Paragraaf 3. Plakken en kladden

Artikel 4.7 Plakken en kladden

Het plakverbod heeft tot doel het tegengaan van verontreiniging van de openbare ruimte, de bescherming van het aanzien daarvan en de bescherming van de rechten van burgers op (on)roerende zaken.

De gemeentelijke wetgever mag de grondwettelijke vrijheid om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren en daarvoor verspreidingsmiddelen te gebruiken niet verbieden. Aan de verspreiding mogen ter bescherming van de genoemde belangen wel beperkingen worden gesteld mits deze geen algemeen verbod op de verspreiding inhouden.

Het plakken en kladden wordt, voor zover daarin meningsuitingen zijn vervat, in de jurisprudentie aangemerkt als een zelfstandig verspreidingsmiddel dat voorziet in een behoefte aan vrije communicatie.

De opsommingen in het eerste lid onder a en b zijn niet limitatief gesteld: vergelijkbare aanduidingen en stoffen kunnen er dus ook onder worden verstaan.

De uitzondering op het verbod genoemd in artikel 4.7, tweede lid onder c is opgenomen om de ondergrens van de regelgevende bevoegdheid van de gemeenteraad duidelijk aan te geven.

Artikel 4.8 Aanplakobjecten

Bestuursorganen zijn bevoegd om een plakverbod in te stellen, maar moeten er dan door middel van het inrichten of aanwijzen van vrije plakgelegenheden voor zorgen dat het grondrecht op vrije meningsuiting voldoende tot zijn recht kan komen.

In artikel 4.8, tweede lid worden de door het college aangewezen aanplakobjecten uitgezonderd van het plakverbod. Het gebruik van deze objecten voor commerciële reclame zoals omschreven in artikel 1.1, vijfde lid wordt uitdrukkelijk uitgesloten.

Het college stelt op ruime schaal tegen een redelijke vergoeding gemeentelijke eigendommen beschikbaar voor aankondigingen van culturele gebeurtenissen (de zogenaamde driehoeksborden). Artikel 4.8 ziet niet op deze op privaatrechtelijke leest geschoeide afspraken.

Artikel 4.9 Aanplakgereedschap

Overtreding van dit verbod levert een strafbaar feit op in de zin van hoofdstuk 6.

Het tweede lid maakt een uitzondering voor die gevallen waarin de bezitter van de in het eerste lid bedoelde zaken aannemelijk kan maken dat hij deze voor een ander doel bij zich heeft dan voor de op grond van artikel 4.7 verboden handelingen.

Paragraaf 4. Reclame

Artikel 4.10 Reclame op onroerende zaken

Het reguleren van reclame is nodig om ontsiering van het stadsbeeld tegen te gaan. Dit past in het algemene doel van het beschermen van de kwaliteit van de openbare ruimte.

Daarnaast worden in het derde lid ook de veiligheid van het verkeer en het tegengaan van onevenredige hinder voor de omgeving als te beschermen belangen genoemd.

Het artikel is vooral bedoeld om het aanbrengen van reclame te kunnen toetsen die niet onder de bouwregelgeving valt zoals contourverlichting, reclamevlaggen, langs de gevel hangende doeken, poppen, winkelwaren et cetera, reclame die een ongewenst stempel op de omgeving kan drukken.

De omschrijving van reclame is in verband hiermee ruimer dan de omschrijving van artikel 1.1, vijfde lid. Ook reclame-uitingen waarin gedachten of gevoelens zijn vervat vallen onder artikel 4.10, eerste lid. Om strijd met de Grondwet te voorkomen is gekozen voor een facultatieve meldingsregeling.

Een melding wordt getoetst aan de belangen die in het derde lid worden genoemd.

Voor beoordeling van het onder a genoemde criterium 'ontsierend voor het stadsbeeld en afbreuk doend aan de kwaliteit van de openbare ruimte' wordt voorzien in het inschakelen van een commissie van deskundigen (zesde lid). Dat kan bijvoorbeeld de welstandscommissie zijn die een vergelijkbare toets ook verricht als onderdeel van de beoordeling van aanvragen krachtens de bouwregelgeving.

Artikel 4.10, vierde lid geeft een voorziening voor de situatie waarin reclame wél is gemeld maar het college niet tijdig (binnen vijf weken) heeft geoordeeld dat de reclame ontsierend is (vierde lid onder b). In dat geval wordt de reclame geacht toelaatbaar te zijn. Deze voorziening geldt niet voor reclame die de veiligheid van het verkeer in gevaar kan brengen of onevenredige hinder voor de omgeving teweeg kan brengen. Daarop kan dus altijd worden gereageerd als de noodzaak zich voordoet.

Het college kan met toepassing van het vijfde lid bijvoorbeeld een nadere invulling geven aan het begrip 'ontsierend' en voorschrijven welke gegevens in de mededeling moeten worden opgenomen.

Als voor het aanbrengen van reclame aan een gebouw een bouwvergunning nodig is, dan is het derde lid, onder a, niet van toepassing; deze toets wordt meegenomen in het welstandsoordeel. De andere voorwaarden voor het aanbrengen van reclame - de verkeersveiligheid en het voorkomen van onevenredige hinder, blijven echter onverkort van kracht.

Artikel 4.11 Reclame op of aan de weg

Het artikel is gegoten in de vorm van een verbod met de mogelijkheid om in bijzondere gevallen ontheffing te verlenen. Het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de openbare ruimte speelt ook hier een grote rol.

Omdat het artikel ruim is geformuleerd is het nodig om de werking in te perken ten opzichte van andere artikelen teneinde overlapping te voorkomen.

Het verbod met betrekking tot reclame op voer- en vaartuigen beoogt om het gebruik daarvan te reguleren als deze hoofdzakelijk worden gebruikt of zijn bestemd voor het maken van reclame. Hierdoor vallen bijvoorbeeld vracht- en bestelauto's die vaak reclame voor een bedrijf of product voeren niet onder de verbodsbepaling.

Artikel 4.26 vult dit verbod aan met een parkeerverbod voor voertuigen die uitsluitend met het doel reclame te maken in de openbare ruimte worden geparkeerd.

Het college kan categorieën voorwerpen aanwijzen waarvoor de vergunningplicht van artikel 4.3 niet geldt (zie artikel 4.5).

Het tweede lid onder a van artikel 4.11 maakt het mogelijk om ook bepaalde voorwerpen aan te wijzen waarmee reclame wordt gemaakt.

Voor de toelichting op het tweede lid onder e wordt verwezen naar de tweede alinea bij de toelichting op artikel 4.8.

De ontheffing van het derde lid kan worden geweigerd als het beoogde gebruik schade kan toebrengen aan de weg, een gevaar kan opleveren voor de bruikbaarheid daarvan, een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg, gevaar, hinder, overlast of verontreiniging teweeg kan brengen of afbreuk kan doen aan het uiterlijk aanzien van de openbare ruimte.

Artikel 4.12 Verspreiden voorwerpen voor reclamedoeleinden

Achterliggende gedachte bij dit verbod is het tegengaan van verontreiniging van de openbare ruimte als gevolg van het verspreiden van folders en reclamemonsters, sampling et cetera. Door ook het 'laten verspreiden' onder het verbod te brengen is ook degene die opdracht geeft tot het verspreiden van de bedoelde voorwerpen in overtreding, tenzij hij over de in het tweede lid bedoelde ontheffing beschikt.

De praktijk leert dat met die verspreiding in het algemeen een aanzienlijke verontreiniging gepaard gaat omdat het materiaal door het publiek vaak tot in de wijde omgeving wordt weggegooid.

Ontheffing wordt alleen in uitzonderlijke gevallen gegeven; te denken valt bijvoorbeeld aan de verspreiding van reclamemateriaal in het kader van een groot evenement.

Aan de organisator van het evenement kunnen dan vergunningvoorschriften worden gegeven over het schoonmaken van het evenemententerrein.

Paragraaf 5. Werkzaamheden

Artikel 4.13 Werkzaamheden

Met de inwerkingtreding van de Verordening Werken in de openbare ruimte (WIOR) vallen werkzaamheden aan de onder- en bovengrondse infrastructuur onder de werking van genoemde verordening. Artikel 4.13 is bedoeld als vangnet-artikel voor die gevallen die niet onder de reikwijdte van de WIOR kunnen worden gebracht.

Artikel 4.14 Bepantingen

Voor het verbod geldt geen vergunning- of ontheffingstelsel.

Voor het aanleggen van een geveltuintje kan ook een privaatrechtelijke overeenkomst met bewoners worden gesloten waarin de condities zijn opgenomen voor aanleg en onderhoud van het tuintje.

De APV maakt het expliciet mogelijk om bepaalde categorieën voorwerpen aan te wijzen waarvoor de vergunningplicht van artikel 4.3 niet geldt (zie ook onder artikel 4.5). Dit biedt de mogelijkheid om bijvoorbeeld het plaatsen van plantenbakken aan te wijzen.

Het tweede lid is gericht op bescherming van de verkeersveiligheid en op brandpreventie. Beplanting mag weggebruikers niet het zicht ontnemen of bemoeilijken. Brandkranen moeten te allen tijde bereikbaar blijven.

Artikel 4.15 Gedoogplicht ten behoeve van de openbare dienst

In dit verband kan worden gedacht aan straatnaamborden, richtingaanwijzingsborden en verkeersborden. Het begrip 'openbare dienst' is reeds uitgelegd in de toelichting op artikel 4.2. Tot de inrichting van de openbare ruimte behoort ook het aanbrengen van voorwerpen als bedoeld in artikel 4.15. In de praktijk kan het doel waarmee die voorwerpen worden aangebracht vaak het best worden bereikt door ze te bevestigen aan andermans zaken, in de meeste gevallen een muur.

Artikel 4.16 Gedenktekens

De zorg voor het uiterlijk aanzien van gedenktekens, het tegengaan van verontreiniging en het toegankelijk houden van een gedenkteken zijn mede bepalend voor de kwaliteit van de openbare ruimte.

De uitzondering op het verbod in het tweede lid onder a betekent de werking af naar hogere regelgeving. Het tweede lid onder b doelt op een vergunning krachtens artikel 2.40 waaraan voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 4.17 Verontreiniging van de weg en het water

Het verbod op het verontreinigen van de weg is algemeen gesteld en omvat dan ook alle vormen van verontreiniging die niet elders zijn geregeld.

Zo is het algemene verbod in het eerste lid onder andere bedoeld voor het tegengaan van verontreiniging van de weg als gevolg van het bereiden van etenswaren in de openbare ruimte of van het repareren van voertuigen.

De Afvalstoffenverordening en de Wet milieubeheer bevatten eveneens bepalingen die zijn gericht op het voorkomen van verontreiniging. Bijzondere regelgeving prevaleert dan in het algemeen boven algemene regelgeving. Het achterliggende motief van de betreffende bepaling is maatgevend voor welke regels van toepassing zijn.

Voor zover bijzondere regelgeving niet van toepassing is wordt in de mogelijke leemte voorzien door dit artikel. Als deze regelgeving wel van toepassing is dan zal artikel 4.17 buiten gebruik blijven, tenzij er verschil is in het motief.

Elders in APV komen ook bepalingen voor ter voorkoming van verontreiniging zoals artikel 4.12 (verspreiding van reclamemateriaal) en artikel 5.12 (verontreiniging door honden).

De in het tweede lid onder b gemaakte uitzondering op het verbod om de weg te verontreinigen wordt in het derde lid voorzien van de verplichting voor degene die in het kader van het verrichten van werkzaamheden niet te voorkomen verontreiniging veroorzaakt om deze zo snel mogelijk op te ruimen.

Het vierde lid is het equivalent voor het openbare water van het verbod om de weg te verontreinigen of handelingen te verrichten waardoor verontreiniging kan ontstaan.

Het zesde lid dwingt degene die zaken vervoert, laadt of lost, hijst of viert om de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen om verontreiniging als gevolg van die werkzaamheden te voorkomen.

Overtreding van de verboden in artikel 4.17 is strafbaar gesteld in hoofdstuk 6.

Artikel 4.18 Openbare ijsvlakten

Overtreding van het artikel is strafbaar gesteld in hoofdstuk 6.

Het verbod beoogt de veiligheid en de bruikbaarheid van het ijs voor schaatsen en ander vermaak zo veel mogelijk te waarborgen. Uit het verbod kan geen aansprakelijkheid van de gemeente worden afgeleid voor door het ijs zakken.

Artikel 4.19 Bestrijding van gladheid

Dit artikel regelt het verbod om bij vriezend weer gevaarlijke situaties te laten ontstaan door water op de weg te laten stromen, bijvoorbeeld bij het opruimen van een markt. Onder bepaalde omstandigheden wordt deze gedraging bestreken door bepalingen uit het Wetboek van Strafrecht of de Wegenverkeerswet 1994. In dat geval is de APV-bepaling niet van toepassing.

Paragraaf 6. Parkeere excessen

In deze paragraaf zijn diverse verbodsbepalingen opgenomen die zien op parkeere excessen. Parkeere excessen ontstaan door de ruimte voor het parkeren van voertuigen voor een ander doel te gebruiken dan waarvoor die is bestemd of is geschikt.

Hierdoor wordt een onevenredig beslag gelegd op de schaarse parkeerruimte.

Met het verbieden van parkeere excessen worden onder andere de volgende belangen gediend: de verdeling van de beschikbare ruimte ten opzichte van andere weggebruikers, de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente en het tegengaan van aantasting van de openbare orde of veiligheid, het benemen van uitzicht, stankoverlast en van gevaar voor de veiligheid van personen.

Artikel 4.20 Parkeren van voertuigen van autobedrijf en dergelijke

Het eerste lid beoogt optreden mogelijk te maken tegen autohandelaren, autorijscholen en exploitanten van garageherstel- en autoverhuurbedrijven die de weg structureel gebruiken als stallingruimte voor voertuigen.

Onderdeel b van het eerste lid, beoogt de overlast tegen te gaan als gevolg van het verrichten van werkzaamheden aan geparkeerde voertuigen door dezelfde groep. Het gaat dan voornamelijk om geluid- en stankoverlast en verontreiniging van de weg.

Het aantal van drie of meer voertuigen is pas relevant als ze in elkaars nabijheid worden geparkeerd.

Artikel 4.21 Te koop aanbieden van voertuigen

Het eerste lid van dit artikel beoogt de parkeer- en andere overlast tegen te gaan die gepaard gaat met de concentratie van handel in voertuigen. Het is niet van belang welke auto het eerst te koop staat: als er later een andere auto met hetzelfde doel bij wordt gezet, vallen beide auto's onder het verbod. De verantwoordelijkheid ligt in dat geval bij de verkoper van elke auto afzonderlijk.

Het opnemen van het woord 'kennelijk' geeft aan dat het duidelijk moet zijn dat een voertuig te koop wordt aangeboden, bijvoorbeeld door een bordje te koop, het noemen van een vraagprijs en het vermelden van een telefoonnummer.

Het tweede lid geeft de mogelijkheid om wegen aan te wijzen waar het te koop aanbieden van auto's in het geheel is verboden.

Artikel 4.22 Wrakken

Deze bepaling gaat het plaatsen en hebben van voertuigwrakken tegen. Parkeren van wrakken levert een parkeerexces op omdat langdurig schaarse openbare ruimte wordt ingenomen met een voertuig dat niet meer als voertuig bruikbaar is.

Daarnaast is het parkeren van wrakken ontsierend en kan het gevaar opleveren, bijvoorbeeld voor spelende kinderen en het milieu.

De Afvalstoffenverordening bevat bepalingen over het aanbieden van autowrakken aan inzamelaars.

Artikel 4.23 Parkeren van reclamevoertuigen

Het parkeren ten behoeve van het maken van reclame levert een parkeerexces op omdat schaarse parkeerruimte niet is bedoeld om reclame te maken. De bepaling richt zich tot degene die reclame maakt door één of meer voertuigen, voorzien van reclameopschriften, op of aan de weg te parkeren met als primair doel het maken van reclame en niet het parkeren. Het woord 'kennelijk' geeft aan dat het duidelijk moet zijn dat het maken van reclame het hoofddoel van het parkeren is.

De vermelding op een geparkeerd voertuig van de naam van het bedrijf waarbij het voertuig in gebruik is en een korte aanduiding van de goederen of diensten die dat bedrijf biedt valt niet onder dit verbod.

Tevens wordt beoogd de ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente tegen te gaan. Vanwege de gekozen definitie van 'reclame' in hoofdstuk 1, gaat het in dit artikel alleen om commerciële en niet om ideële reclame.

Artikel 4.24 Parkeren van grote voertuigen

Deze bepaling beoogt het parkeren van grote voertuigen, zoals vrachtwagens, op wegen in stadscentra en woonwijken te reguleren. Er zijn twee belangen die met de twee onderdelen worden gediend. In onderdeel a staat het uiterlijk aanzien van de gemeente centraal. Het gaat dan om parkeren op pleinen, bij monumenten of historische gebouwen, in parken, rustieke plekjes en dergelijke. Met onderdeel b wordt beoogd bewoners te beschermen tegen uitzichtbelemmerende voertuigen. Door de zinsnede 'of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan' zijn ook andere mogelijke vormen van hinder of overlast dan uitzichtbelemmering verboden. Hierbij kan worden gedacht aan belemmering van de lichtval, stankoverlast en geluidsoverlast, bij voorbeeld ten gevolge van het starten en warmdraaien van grote voertuigen.

De in het tweede lid opgenomen uitzondering ziet bijvoorbeeld op het parkeren van hoogwerkers, meetwagens en dergelijke.

Artikel 4.25 Caravans en dergelijke

Deze bepaling beoogt tegen te gaan dat voertuigen die hoofdzakelijk voor andere dan verkeersdoeleinden worden gebruikt, langer op de weg worden geplaatst dan nodig is. Het gaat bijvoorbeeld om caravans en campers maar ook om aanhangwagens, keetwagens of om voertuigen die weliswaar oorspronkelijk voor verkeersdoeleinden zijn bestemd, maar daar niet voor worden gebruikt en feitelijk bijvoorbeeld als opslagruimte dienen.

Ook hier is sprake van een parkeerexces omdat de schaarse parkeerruimte vooral wordt gebruikt voor een ander doel dan waarvoor zij is bestemd. Daarnaast is dit artikel gericht op het tegengaan van ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente.

De drie dagentermijn is gesteld omdat het niet de bedoeling is betrokkene te verbieden zijn kampeerwagen, caravan of camper klaar te maken voor een te ondernemen reis, respectievelijk na de reis op te ruimen.

Artikel 4.26 Blokkeren van parkeerruimte

Het plaatsen van voertuigen of andere voorwerpen met het doel om voor zichzelf of voor anderen parkeerruimte te reserveren is ongewenst omdat de schaarse parkeerruimte hierdoor nog meer wordt beperkt. Het gebruik van de openbare ruimte door particulieren gaat niet zo ver dat zij een gedeelte hiervan voor eigen gebruik kunnen reserveren.

Artikel 4.27 Parkeren van fietsen en bromfietsen

Deze bepaling verbiedt -kort gezegd- het hinderlijk parkeren van fietsen, bromfietsen en gehandicapt voertuigen. Ingevolge de wegenverkeerswetgeving moeten bestuurders voor het parkeren van hun fiets of bromfiets gebruik maken van het trottoir, het voetpad, de berm dan wel van 'andere door het bevoegde gezag aangewezen plaatsen'.

Het parkeren van fietsen en bromfietsen op die plaatsen is dus in principe toegestaan. Ook gehandicapt voertuigen mogen gebruik maken van het trottoir om te parkeren.

Op grond van de APV is dit echter niet toegestaan als hierdoor hinderlijke of gevaarlijke situaties ontstaan.

In de onderdelen a tot en met d van het eerste lid worden verschillende hinderlijke en gevaarlijke situaties aangeduid. Ontstaat een dergelijke situatie door het plaatsen van de fiets of bromfiets, dan is het verboden deze te plaatsen. Dat betekent niet dat de (brom)fiets niet elders zou mogen worden neergezet waar deze situatie niet speelt.

Onderdeel a ziet specifiek op het belemmeren van de doorgang door geparkeerde fietsen of bromfietsen. In concrete situaties zal beoordeeld moeten worden wanneer hier sprake van is. Een doorgang van 1,50 meter op trottoirs en voetpaden blijkt in de praktijk vaak voldoende te zijn, maar er zijn situaties denkbaar waarin een grotere doorgang noodzakelijk is (bijvoorbeeld op plaatsen met een hoge voetgangerintensiteit). Ook zijn er situaties denkbaar waarin een ruimte van minder dan 1,50 meter voldoende wordt geacht.

Het verbod heeft betrekking op parkeren "op de weg", en is daarom niet alleen van toepassing op voetpaden en trottoirs, maar bijvoorbeeld ook op het stallen van fietsen in openbare parkeervoorzieningen als de fietsflat en de fietspont bij het Centraal Station, die onder de omschrijving van het begrip "weg" in de APV vallen.

De onderdelen b en c zien op veiligheid, doorstroming en uitzicht van het verkeer en op het voorkomen van het ontstaan van schade. Tot slot ziet onderdeel d op het belang dat bewoners of gebruikers van een gebouw hebben bij een onbelemmerde doorgang of uitzicht.

Voor aanhangwagens, motoren, scootmobielen en bakfietsen is geen aparte regeling opgenomen. Voor bakfietsen gelden dezelfde regels als voor fietsen.

De overige voertuigen mogen ingevolge het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens niet op het trottoir geparkeerd worden; op die categorieën zijn de regels voor motorvoertuigen van toepassing en niet artikel 4.27.

Het tweede lid van dit artikel geeft in onderdeel a het college de mogelijkheid parkeervoorzieningen aan te wijzen waar fietsen en bromfietsen slechts een beperkte tijd geplaatst mogen worden. Gedacht kan worden aan gebieden waar een hoge druk wordt ondervonden van geplaatste fietsen, zoals rondom treinstations. De bepaling is opgenomen om deze parkeervoorzieningen vrij te kunnen maken van fietsen die te lang geparkeerd worden of achtergelaten zijn. De duur van de periode kan worden afgestemd op de aard van de locatie waar dit verbod geldt.

Onderdeel b van het tweede lid maakt het verwijderen van fietsen mogelijk die door de eigenaar of gebruiker in de openbare ruimte zijn achtergelaten nadat er kennelijk technische mankementen zijn opgetreden of schade is ontstaan zoals een verbogen of ontbrekend wiel, een ontbrekend zadel, stuur of trapper, een gebroken ketting of als de fiets zichtbaar lange tijd niet is gebruikt (mos op het zadel, gras tussen de wielen en dergelijke).

Reparatie of herstel anderszins kan in deze gevallen in economische zin nog wel de moeite waard zijn maar men neemt hier kennelijk niet de moeite toe.

Als gevolg van het laten staan of laten liggen van de fiets wordt onnodig parkeerruimte ingenomen en kan afbreuk worden gedaan aan het aanzien van de openbare ruimte. Deze is niet bedoeld om niet-gebruikte goederen op te slaan, daarvoor is ze te schaars.

In de praktijk worden dergelijke fietsen eerst voorzien van een label of een sticker om de eigenaar/gebruiker in de gelegenheid te stellen zelf actie te ondernemen voordat ze uit de openbare ruimte worden verwijderd.

Er wordt onderscheid gemaakt tussen achtergelaten fietsen en fietswrakken.

De verwijdering van de laatste categorie vindt plaats op basis van de regelgeving voor de inzameling en verwijdering van afvalstoffen. Belangrijkste onderscheidende kenmerk tussen de beide categorieën is dat in het geval van een fietswraak, behalve de criteria van het rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud verkeren en het zich in een kennelijk verwaarloosde toestand bevinden, in economische zin niet meer de moeite is om de fiets nog te repareren.

Het derde lid geeft het college de bevoegdheid om gebieden aan te wijzen waar fietsen of bromfietsen alleen mogen worden neergezet in daarvoor bestemde parkeervoorzieningen zoals rekken, nietjes, fietsparkeervakken en stallingen.

Van deze bevoegdheid kan gebruik worden gemaakt in het belang van de (verkeers)veiligheid en ter voorkoming van hinder voor passanten en andere weggebruikers. Vooral op druk bezochte punten zoals stations, winkelcentra, uitgaansgebieden en onderwijsinstellingen kan een grote en

onordelijk neergezette hoeveelheid fietsen tot overlast en een onveilige verkeerssituatie voor andere weggebruikers leiden.

Als een gebied wordt aangewezen waar het verboden is om buiten de daarvoor bestemde voorzieningen fietsen te plaatsen, dienen er in het betreffende gebied in beginsel voldoende fietsparkeervoorzieningen aanwezig te zijn voor fietsers die kort willen parkeren (bijvoorbeeld voor dagelijkse boodschappen) en voor fietsers die voor langere tijd willen parkeren (bijvoorbeeld voor winkelen, uitgaan of een treinreis).

Hoofdstuk 5. Milieu

In het vijfde hoofdstuk staat de kwaliteit van de leefomgeving centraal. Hinder en overlast als gevolg van andermans handelen, zowel in de openbare ruimte als op eigen terrein, kunnen een inbreuk op de kwaliteit van de leefomgeving betekenen. In dit hoofdstuk zijn bepalingen hierover opgenomen voor onderwerpen die in de andere hoofdstukken nog niet aan bod waren gekomen en die niet in andere wetgeving worden geregeld. Om niet in strijd te komen met hogere regelgeving is waar nodig voorzien in afbakeningsbepalingen.

Het hoofdstuk behandelt na de begripsomschrijvingen (1) achtereenvolgens de onderwerpen vuurwerk en explosieven (2), (geluid)hinder (3), groen(voorzieningen) (4) en dieren (5).

Paragraaf 1. Begripsomschrijvingen

Artikel 5.1 Begripsomschrijvingen

Artikel 5.1 onder a Consumentenvuurwerk

De begripsomschrijving maakt duidelijk dat het in de betreffende bepalingen alleen gaat om vuurwerk dat -tijdens de jaarwisseling- door particulieren wordt afgestoken.

Het gaat dus niet om professioneel vuurwerk, noch om vuurwerk dat op andere momenten in het jaar wordt afgestoken.

Artikel 5.1. onder b Explosieven

Voor het begrip explosieven wordt verwezen naar de Wet Explosieven voor Civiel Gebruik. De definitie is niet uitgeschreven, zoals elders wel het geval is, vanwege de aanzienlijke lengte van de definitie.

Artikel 5.1 onder c Groenvoorzieningen

De omschrijving geeft aan dat het alleen gaat om groenvoorzieningen die door de gemeente worden onderhouden. Zodoende valt bijvoorbeeld de Hortus Botanicus niet onder de omschrijving.

Artikel 5.1 onder d en e Kort aanlijnen en muilkorf

De begrippen kort aanlijnen en muilkorf zijn overgenomen van de Regeling agressieve dieren.

Paragraaf 2. Vuurwerk en explosieven

Deze paragraaf geeft regels omtrent de verkoop en het gebruiken van vuurwerk rond en tijdens de jaarwisseling en over het gebruik van explosieven. De bepalingen over vuurwerk zijn een aanvulling op het Vuurwerkbesluit. Het Vuurwerkbesluit geeft regels over zowel professioneel als consumentenvuurwerk. Deze paragraaf in de APV ziet alleen op het gebruik van consumentenvuurwerk.

De bepaling met betrekking tot het gebruik van explosieven is een aanvulling op de Wet Explosieven voor Civiel Gebruik.

Artikel 5.2 Vergunning ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk

Artikel 5.2 regelt de vergunningplicht voor het verkopen van consumentenvuurwerk.

De vergunningplicht geldt uitsluitend voor de in het Vuurwerkbesluit toegestane verkoopdagen. Buiten die periode geldt een absoluut verbod om vuurwerk aan consumenten te verkopen.

De term ‘nevenbedrijf’ geeft aan dat de verkoop plaatsvindt naast het eigenlijke bedrijf of in een filiaal.

Het tweede lid geeft weigeringsgronden die naast de algemene weigeringsgronden van artikel 1.5 gelden. Omdat het college hierbij een redelijke mate van beleidsvrijheid heeft kan het bijvoorbeeld een spreidingsbeleid voor verkooppunten voeren of een maximaal af te geven aantal vergunningen vaststellen.

Regels met betrekking tot de opslag van vuurwerk gelden landelijk en zijn gebaseerd op de Wet milieubeheer.

Artikel 5.3 Gebruik van consumentenvuurwerk

Het gebruik van consumentenvuurwerk is volgens het Vuurwerkbesluit een aantal uren per jaar toegestaan. In aanvulling daarop regelt artikel 5.3 dat er plaatsen zijn waar het afsteken van consumentenvuurwerk ook in die uren niet toelaatbaar is.

Het eerste lid ziet op plaatsen waar het afsteken gevaar, schade of overlast kan veroorzaken. Te denken valt bijvoorbeeld aan een promenade, een passage, een portiek of een drukke winkelstraat.

Het tweede lid verbiedt het gebruik van consumentenvuurwerk in de omgeving van inrichtingen waarin dieren worden verzorgd of opgevangen zoals een dierenasiel, dierenpension, dierentuin of kinderboerderij.

Het derde lid geeft de mogelijkheid om andere plaatsen aan te wijzen waar of in de nabijheid waarvan het verboden is om vuurwerk af te steken zoals ziekenhuizen, bejaardentehuizen of huizen met rieten daken.

Het vierde lid bakent deze APV-bepaling af ten opzichte van artikel 429 Wetboek van Strafrecht waarin het afsteken van vuurwerk als gevaarzettingsdelict strafbaar wordt gesteld als hierdoor brandgevaar kan ontstaan.

Artikel 5.4 Gebruik van explosieven

Deze bepaling verbiedt het gebruik van explosieven zonder vergunning van het college. De wet Explosieven voor Civiel Gebruik regelt het in de handel brengen en het overbrengen van explosieven. In het kort komt de regeling er op neer dat zonder erkenning van de korpschef van de gemeente waar de explosieven worden ingevoerd (artikel 18) het verboden is explosieven te vervaardigen, op te slaan, te gebruiken, over te brengen of te verhandelen (artikel 17). Zonder een erkenning is het ook niet mogelijk een vergunning te krijgen (artikel 11) die weer nodig is om explosieven te ontvangen (artikel 10). Als de erkenning en vergunning verleend zijn regelt de Wet Explosieven voor Civiel Gebruik verder niets over het uiteindelijke gebruik van de explosieven, terwijl het gebruik van explosieven wel tot overlast of aantasting van de openbare orde kan zorgen.

Artikel 5.4 voorziet in deze leemte door een vergunningplicht op te leggen.

Het derde lid bakent deze APV-bepaling af ten opzichte van de artikelen 157 en 158 Wetboek van Strafrecht waarin het teweegbrengen van een ontploffing strafbaar wordt gesteld als gevaarzettingsdelict respectievelijk de verwijtbare schuld aan een ontploffing strafbaar wordt gesteld.

Paragraaf 3. Hinder

Paragraaf 3 bevat een aantal bepalingen met betrekking tot hinder die kan worden ondervonden als gevolg van activiteiten van derden. De nadruk ligt hierbij op geluidhinder.

De Wet milieubeheer en de Wet geluidhinder regelen al zeer veel op het gebied van hinder. De APV-bepalingen hebben dan ook een aanvullend karakter en betreffen alleen die onderwerpen die niet onder deze wetgeving vallen.

Artikel 5.5 Hinder van toestellen, machines, e.d.

Deze bepaling verbiedt gedragingen die leiden tot vormen van hinder waarin niet wordt voorzien door andere regelingen. Te denken valt bijvoorbeeld aan geluidhinder door niet-permanente activiteiten in een niet besloten ruimte zoals een kermis, een braderie of een rally, het maken van reclame of muziek of het doen van mededelingen door middel van luidsprekers op voertuigen, het ten gehore brengen van achtergrondmuziek in winkelstraten, het gebruik van diverse geluidproducerende recreatietoestellen en het

gebruik van bouwmachines, zoals compressors, cirkelzagen, trilhamers en heistellingen.

Ook kunnen onder de werking van dit artikel vallen het beoefenen van lawaaiige hobby's, het voortdurend bespelen van muziekinstrumenten, het gebruik van elektro-akoestische apparatuur en het laten draaien van koelaggregaten op vrachtwagens.

Voor dergelijke vormen van geluidhinder ontbreken algemeen geldende criteria of normen. Dit komt mede omdat in beginsel elke gedraging de bron van geluidhinder kan zijn. Van geval tot geval zal daarom moeten worden nagegaan in hoeverre sprake is van geluidhinder en welke maatregelen daartegen kunnen worden genomen. Een gegeven daarbij is dat zeker in de stad een zekere mate van geluidhinder als onvermijdelijk zal moeten worden aanvaard.

Artikel 5.5 is zodanig ruim geformuleerd dat behalve tegen geluidsoverlast ook kan worden opgetreden tegen andere vormen van hinder die van het gebruik van apparaten, machines of feitelijke handelingen wordt ondervonden, zoals hinder van trillingen of licht.

Het derde lid grenst de APV-bepaling af van hogere regelingen die voorschriften over hinder bevatten. De afbakening ten opzichte van de Wet milieubeheer betekent dat de bepaling niet geldt daar waar de hinder afkomstig is van een inrichting in de zin van de wet, aangezien bij of krachtens die wet specifieke of algemene voorschriften hierover kunnen worden gesteld

Artikel 5.6 Buiten toepassing laten van geluids- en lichthindervoorschriften

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) in werking getreden. Dit Besluit bevat in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 geluidgrenswaarden waar inrichtingen aan moeten voldoen. Deze verplichting geldt alleen voor zogenaamde A- en B-inrichtingen in de zin van het Besluit.

Bij het vieren van incidentele festiviteiten en activiteiten met een bepaald maatschappelijk belang kan niet altijd worden voldaan aan deze geluidgrenswaarden. Daarom maakt artikel 2.21 van het Besluit het mogelijk dat de gemeenteraad bij verordening kan vaststellen dat gedurende bepaalde perioden de geluidgrenswaarden niet gelden. Dat gebeurt in artikel 5.6.

Op grond van het tweede lid kan de burgemeester naast Koninginnedag ten hoogste negen dagen of dagdelen aanwijzen waarop de geluidsgrenswaarden voor het vieren van collectieve feesten niet gelden. Voor incidentele feesten in inrichtingen voor horeca-activiteiten kunnen maximaal twee dagen per jaar worden aangewezen. Aan inrichtingen voor sport- en recreatieactiviteiten kan maximaal twaalf keer per jaar een individuele vrijstelling van de geluidgrenswaarden worden verleend.

Daarbij verdient overweging dat dit soort bedrijven, anders dan bij horeca het geval kan zijn, meestal niet in de directe nabijheid van elkaar zijn gelegen zodat het probleem van geluidscumulatie zich niet snel zal voordoen.

Dit betekent overigens niet dat een bedrijf zonder meer aanspraak kan maken op het in de APV gestelde maximum. Of in een individueel geval toestemming tot overschrijding van de geluidgrenswaarden wordt verleend hangt af van de waardering van verschillende omstandigheden zoals de aard en omvang van de festiviteit of activiteit, de aard van het bedrijf, de situering daarvan, de plaatselijke omstandigheden, eerder veroorzaakte overlast et cetera. Steeds moet afdoende zijn gewaarborgd dat overmatige geluidhinder wordt voorkomen. Hiertoe kunnen voorschriften aan de toestemming worden verbonden.

In artikel 4.113 van het Besluit zijn regels gesteld met betrekking tot de verlichting ten behoeve van sportbeoefening. Deze houden onder meer in dat de lichtinstallatie tussen 23.00 en 07.00 uur is uitgeschakeld.

De APV voorziet in de mogelijkheid om deze regels maximaal twaalf keer per jaar buiten toepassing te laten, analoog aan de vrijstellingsregeling voor geluid.

Dit is met name bedoeld voor sportverenigingen die buiten de reguliere competities en trainingen van hun lichtinstallatie gebruik willen maken. In de praktijk wordt van deze mogelijkheid sporadisch gebruik gemaakt bij bijzondere toernooien.

Artikel 5.7 Hinder door motorvoertuigen en bromfietsen

Deze bepaling legt verboden op met betrekking tot het veroorzaken van hinder met een gemotoriseerd voertuig, in het eerste lid wordt daarbij ook een bromfiets inbegrepen.

In de wegenverkeersregelgeving wordt het onnodig veroorzaken van geluid door motorvoertuigen en bromfietzers al verboden. Het eerste lid geeft een algemeen verbod om hinder te veroorzaken. Hieronder kan bijvoorbeeld het veroorzaken van stankoverlast worden begrepen, maar ook hinderlijk rondrijden of het stilstaan van bromfietzers met (luidruchtig) draaiende motor.

In het tweede lid wordt het zonder noodzaak in werking hebben van een motor van een motorvoertuig verboden. De aanvulling 'zonder noodzaak' betekent dat de motor draaiende wordt gehouden zonder een verkeersbelang, dus zonder dat men rijdt of aanstalten maakt om te gaan rijden. Dit kan het geval zijn bij open bruggen en sluizen of gesloten spoorwegovergangen, maar ook tijdens het ruitenkrabben, geparkeerd staan of wachten op een taxistandplaats. De hinder die het artikel beoogt te bestrijden is geluidhinder, stankoverlast en ook luchtverontreiniging.

Het derde lid beoogt het zonder noodzaak veroorzaken van hinder tegen te gaan door het laden of lossen van een motorvoertuig. Het artikel is aanvullend aan het bepaalde in artikel 4.17 en heeft het karakter van een vangnetbepaling.

Artikel 5.8 Wedstrijden

Het eerste lid van artikel 5.8 verbiedt wedstrijden met motorvoertuigen of bromfietsen. De wegenverkeersregelgeving voorziet in een verbod op het houden van wedstrijden op de weg. De APV-bepaling ziet onder andere op een verbod op het houden van wedstrijden op andere plaatsen dan de weg. Daarnaast regelt artikel 5.8 een verbod op het houden van trainings- en proefritten op de weg en op andere plaatsen ter voor-bereiding op een wedstrijd.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid terreinen aan te wijzen waar het verbod van het eerste lid niet van toepassing is. Die aanwijzing kan beperkingen inhouden voor wat betreft omvang en tijd. Daarnaast mag het college nadere regels stellen met het oog op de belangen die het tweede lid noemt. Die nadere regels gelden dan op de door het college aangewezen plaatsen.

Het derde lid bakent het artikel af ten opzichte van relevante hogere regelgeving. De Wet milieubeheer is relevant omdat sommige voor auto- en motorsport ingerichte terreinen onder deze wetgeving vallen.

Paragraaf 4. Groen

Artikel 5.9 Openbare groenvoorzieningen

Deze bepaling ziet op de instandhouding van openbare groenvoorzieningen. Het is verboden zich in de groenvoorzieningen te begeven behalve op de voor gebruik bestemde plaatsen, zoals paden en lig- en speelweiden.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om (delen van) groenvoorzieningen aan te wijzen waar in het geheel niemand mag komen, ook niet in de op het eerste lid bedoelde plaatsen. Op grond van deze bepaling kunnen delen van groenvoorzieningen tijdelijk ontoegankelijk worden gemaakt, bijvoorbeeld omdat er gras of andere begroeiing is ingezaaid.

Het derde lid regelt verbiedt het rijden met voertuigen en het buiten de wegen en paden laten stilstaan in openbare groenvoorzieningen.

Het vierde lid verbiedt het beschadigen van groenvoorzieningen. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor schade die door honden wordt aangericht en waar houders van honden voor verantwoordelijk zijn.

Het vijfde lid bevat een ontheffingsmogelijkheid. Hiervan kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt om onderhoudswerkzaamheden te (laten) plegen in of aan de groenvoorzieningen.

Artikel 5.10 Bestrijding iepziekte

Artikel 5.10 geeft het college de bevoegdheid om de rechthebbende op een iep te verplichten om maatregelen te treffen met betrekking tot iepen die mogelijk een gevaar opleveren voor verspreiding van de iepziekte. De maatregelen staan vermeld in de onderdelen a tot en met c. Wanneer geconstateerd wordt dat binnen de gestelde termijn niet is voldaan aan een aanschrijving kan het college bestuursdwang toepassen.

In dat geval kan de begunstigingstermijn zeer kort zijn, gezien de eerder gestelde termijn in de eerste aanschrijving.

Het tweede lid verbiedt het vervoer en het voorhanden hebben van niet-ontbaste iepen. Met dit verbod wordt onder andere duidelijk gemaakt dat iepen niet mogen worden vervoerd om te worden versnipperd. Dit moet gebeuren op de plaats waar de iep geveld wordt.

Artikel 5.11 Doen van natuurlijke behoefte

De bepaling is opgenomen om het zogenaamde wildplassen tegen te gaan. Overtreding van het verbod is strafbaar gesteld in hoofdstuk 6.

Het tweede lid is bedoeld om oneigenlijk gebruik van de toiletgelegenheid te voorkomen, bijvoorbeeld voor het gebruik van harddrugs of voor het verrichten van seksuele handelingen.

Paragraaf 5. Dieren

Deze paragraaf bevat bepalingen die er op zijn gericht om hinder en overlast als gevolg van het houden van dieren zo veel mogelijk tegen te gaan. De bepalingen scheppen een aantal verplichtingen voor de eigenaar of de houder van een dier.

In een aantal gevallen vormen de artikelen een aanvulling op landelijke regelgeving.

Artikel 5.12 Verontreiniging door honden

Deze bepaling beoogt verontreiniging door hondenuitwerpselen tegen te gaan en heeft door het gebruik van de term 'op of aan de weg' een ruime reikwijdte. Naast het feit dat de uitwerpselen als hinderlijk worden ervaren en overlast veroorzaken zijn de fecaliën schadelijk voor de volksgezondheid.

Het eerste lid legt een verplichting op aan de eigenaar of de houder van een hond (waaronder ook hij die de hond uitlaat wordt begrepen) om er voor te zorgen dat de hond zich niet van uitwerpselen ontdoet op of aan de weg. Dit betekent dat ook niet is toegestaan om de hond in de goot te laten poepen.

Het tweede lid geeft twee uitzonderingen op het algemene verbod van het eerste lid.

De eerste uitzondering, onder a, geldt voor plaatsen die door het college zijn aangewezen, bijvoorbeeld hondenuitlaatplaatsen.

De tweede uitzondering, onder b, geldt ook elders maar alleen als de eigenaar of de houder er voor zorgt dat de uitwerpselen direct worden opgeruimd.

Het derde tot en met het vijfde lid zijn geschreven met het oog op de effectieve handhaving van het eerste lid.

Artikel 5.13 Aanlijngedod en hondenpenning

Het eerste lid van artikel 5.13 verbiedt het los laten lopen van honden.

Daarvoor zijn verschillende redenen namelijk de verkeersveiligheid, het voorkomen van schade aan eigendommen van derden, het voorkomen van hinder voor voetgangers, het bestrijden van verontreiniging bijvoorbeeld van speelweiden, zandbakken, en dergelijke en het voorkomen van dierenleed.

Handhaving van dit verbod kan plaatsvinden door middel van bestuursdwang.

Dat kan in de praktijk betekenen dat een loslopende hond wordt gevangen en wordt overgedragen aan een asiel.

Met het tweede lid wordt de verplichting opgelegd om een hond een penning te laten dragen waarmee duidelijk wordt gemaakt dat hondenbelasting is betaald. Deze belastingplicht bestaat op grond van andere gemeentelijke regelgeving dan de APV.

Het derde geeft het college de bevoegdheid om plaatsen aan te wijzen waar het aanlijngedod niet van toepassing is. Te denken valt aan hondenuitlaatplaatsen en uitrenplaatsen.

Het vierde lid maakt een uitzondering voor situaties waarin zwaarwegende belangen van de hondenbezitter zich tegen toepassing van het aanlijngedod verzetten. Het gaat hier onder andere om blindengeleidehonden.

Artikel 5.14 Verboden plaatsen voor honden

Op sommige plaatsen mogen helemaal geen honden komen. Artikel 5.14 noemt er een aantal expliciet. Het gaat vooral om plekken die in de eerste plaats voor kinderen zijn bedoeld.

Daarnaast geeft artikel 5.14 het college de bevoegdheid om ook andere plaatsen aan te wijzen waar vervolgens hetzelfde verbod van toepassing is.

Artikel 5.15 Gevaarlijke of hinderlijke honden

Artikel 5.15 ziet op gevaarlijke honden, niet omdat ze tot een bepaald ras behoren maar op grond van het gedrag van een individuele hond.

Als het college van oordeel is dat een hond gevaarlijk of hinderlijk is, bijvoorbeeld omdat de hond is betrokken bij bijtincidenten, kan het dit bekend maken aan de eigenaar of de houder van de hond.

Deze is vervolgens verplicht om de hond hetzij kort aangelijnd (a) hetzij kort aangelijnd en gemuilkorfd (b) te houden. Welke maatregel wordt opgelegd is ter beoordeling van het college, afhankelijk van de omstandigheden van het specifieke geval.

Artikel 5.16 Duiven

Op grond van artikel 5.16 is de ambulante handel in duivenvoer verboden. Dit wordt niet ingegeven door de wens om deze verkoop als zodanig te regelen maar door het streven om verdere groei van de (overlast gevende) duivenpopulatie tegen te gaan. De hoeveelheid beschikbaar voer is immers van invloed op de omvang van de populatie.

Omdat regulering van de verkoop niet het motief is van deze bepaling bevat het tweede lid een uitzondering van het verbod tijdens markten.

Op grond van het vierde lid is de Verordening op de straathandel niet van toepassing in die gevallen waarin het college een ontheffing op grond van het derde lid heeft verleend.

Artikel 5.17 Geluidhinder door dieren

Deze bepaling regelt de verplichting om te zorgen dat dieren geen geluidhinder veroorzaken voor de omgeving. De verplichting geldt voor degene die de zorg heeft voor een dier, dat wil zeggen de eigenaar of de houder.

De afbakening betreft de Wet Milieubeheer, omdat voor inrichtingen die daaronder vallen, bijvoorbeeld dierenasiels, al regels betreffende geluidhinder gelden.

Hoofdstuk 6. Handhaving

Hoofdstuk 6 regelt het toezicht en de strafrechtelijke handhaving. Bepalingen ten aanzien van bestuursrechtelijke handhaving van de voorschriften van de APV zijn elders te vinden. Zie hiervoor onder meer de Algemene wet bestuursrecht en de Gemeentewet.

Op grond van artikel 154 Gemeentewet is de gemeenteraad bevoegd om straf te stellen op overtreding van zijn verordeningen. Deze straf kan niet zwaarder zijn dan hechtenis van drie

maanden of een geldboete van de tweede categorie. Uiteindelijk is het aan de strafrechter om de soort straf en de maatvoering te bepalen.

Artikel 6.1 Strafbepaling

De aanhef van artikel 6.1 regelt algemeen dat het niet-naleven van voorschriften of beperkingen die aan een vergunning of een ontheffing zijn verbonden een strafbaar feit oplevert.

Artikel 6.1 geeft verder een opsomming van de voorschriften op overtreding waarvan straf is gesteld. Deze opsomming is uitputtend. Wanneer een bepaling niet is genoemd in artikel 6.1 kan deze ook niet strafrechtelijk worden gehandhaafd. Dat laat onverlet dat bestuursrechtelijke handhaving wel mogelijk is.

Bepalingen die zien op de bestrijding van heling en overtreding van WOM-voorschriften alsmede artikel 3.23, eerste lid, ontbreken overigens in de opsomming. De reden is dat de strafbaarstelling van overtreding hiervan is geregeld in bijzondere (formeel) wetten.

Artikel 6.2 Toezichthouders

Op basis van deze bepaling kunnen de burgemeester en het college toezichthouders aanwijzen. Een persoon die in zo'n aanwijzingsbesluit belast wordt met het houden van toezicht op de naleving wordt toezichthouder en heeft daardoor verschillende bevoegdheden. Deze bevoegdheden zijn geregeld in hoofdstuk van de Algemene wet bestuursrecht.

De aanwijzing kan individueel zijn ("personen"), bijvoorbeeld door de toezichthouder bij naam te noemen of door de functie aan te duiden. De aanwijzing kan ook categoriaal zijn ("categorieën van personen"), bijvoorbeeld door de gemeentelijke dienst te noemen waar de met toezicht belaste personen werkzaam zijn.

Artikel 6.3 Binnentreden woningen

De bevoegdheid van toezichthouders om andere plaatsen dan woningen te betreden volgt uit de Algemene wet bestuursrecht. Artikel 6.3 regelt in aanvulling daarop het binnentreden van woningen, zonder toestemming van de bewoner. Als wel toestemming wordt verleend gelden de voorschriften van de Algemene wet op het binnentreden.

Dat de gemeenteraad bevoegd is om personen aan te wijzen die zonder toestemming mogen binnentreden volgt uit artikel 149a Gemeentewet. Het gaat om personen die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van overtreding van voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of de bescherming van het leven of de gezondheid van personen.

Het tweede lid sluit de bepalingen die zien op het bestrijden van heling van de werking van artikel 6.3 uit. De bevoegdheid om een woning te betreden is in het Wetboek van Strafrecht geregeld.

Hoofdstuk 7. Overgangs- en slotbepalingen

Hoofdstuk 7 bevat de overgangs- en slotbepalingen. De APV 2008 vervangt in zijn geheel de APV 1994. Deze laatste wordt dan ook ingetrokken. Er is voorzien in een transponeringstabel.

Het eerste lid van artikel 7.2 regelt dat bestaande vergunningen, ontheffingen et cetera hun rechtskracht behouden totdat ze hetzij vervallen, hetzij worden ingetrokken of gewijzigd. Intrekking of wijziging geschiedt conform de regels van de APV 2008. Een groot deel van de verleende vergunningen heeft overigens een beperkte looptijd.

Het tweede lid bepaalt dat de APV 2008 moet worden toegepast op aanvragen die vóór de inwerkingtreding van deze verordening zijn ingediend, maar waarop ná de inwerkingtreding wordt beslist. Dit geldt wanneer de APV 2008 een met de APV 1994 overeenkomstig ge- of verbod bevat.

Het derde lid ziet op uitvoeringsbesluiten en handhavingsbesluiten. Ook hier is relevant dat de APV 2008 overeenkomstige ge- en verboden bevat. Aan de hand van deze bepaling blijven bijvoorbeeld eerder uitgereikte verblijfsverboden (artikel 2.9 APV 2008, artikel 2.6B APV 1994) van kracht.

Het vierde lid geeft aan welk wettelijk kader geldt bij de besluitvorming in bezwaar. Als een bezwaarschrift is ingediend vóór de inwerkingtreding van deze verordening, maar de beslissing pas ná de inwerkingtreding plaatsvindt, dan is dat met toepassing van de APV 2008. Overigens volgt dit ook uit de wijze van toetsing in bezwaar zoals die door de Algemene wet bestuursrecht wordt voorgeschreven.

Het vijfde lid stelt zeker dat bestaande beleidsregels en dergelijke hun gelding blijven behouden, onder de voorwaarde dat de rechtsgrond voor deze besluiten eveneens in de APV 2008 staat. Deze overgangsregel geldt totdat de betreffende besluiten worden aangepast, ingetrokken of vervallen.